PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVIII Nr. 8113 | Miercuri 2 iulie 1969 | 8 PAGINI — 40 BANI

Întîlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu președinții unor cooperative agricole de producție din județul Constanța

Marți după-amiază, tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întîlnit la Mangalia Nord cu un grup de președinți de cooperative agricole de producție din județul Constanța.

La primire au participat Petre Ionescu, prim-secretar al Comitetului județean Constanța al P.C.R., președintele consiliului popular județean, precum și alți activiști de partid și de stat din județul Constanța.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu s-a întreținut îndelung, într-o atmosferă de lucru, cu președinții cooperativelor, interesîndu-se îndeaproape de dezvoltarea sectorului zootehnic în unitățile cooperatiste, de măsurile luate în vederea îndeplinirii sarcinilor asumate prin contractele de livrare a cărnii la fondul central, de acțiunile întreprinse pentru dezvoltarea culturii legumelor, de felul în care este folosit personalul tehnic-administrativ în cooperativele agricole de producție și sprijinul pe care Uniunea județeană a cooperativelor agricole și Direcția agricolă județeană îl acordă cooperativelor.

În cuvîntul lor, președinții cooperativelor au înfățișat atît realizările, cît și lipsurile pe care unitățile respective le au în livrarea producției animaliere și legumicole către stat, pentru nevoile economiei și ale aprovizionării populației. Ei au relevat posibilitățile de care dispun pentru creșterea animalelor, în special pentru îngrășarea porcilor, precum și acțiunile pe care le vor întreprinde în acest sens. Ei s-au referit, de asemenea, la preocuparea țăranilor din cooperativele respective pentru extinderea culturii legumelor.

Vorbitorii au relevat eficiența acțiunilor comune intercooperatiste atît pentru dezvoltarea zootehniei, cît și în cultivarea și desfacerea legumelor, subliniind îndeosebi sprijinul pe care Uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție și Direcția agricolă trebuie să-l acorde tuturor acestor acțiuni, precum și rolul important ce revine acestora în acordarea asistenței tehnice veterinare necesare agriculturii cooperatiste.

În încheiere, a luat cuvîntul tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, care a spus :

Vă mulțumesc pentru informarea pe care a-ți făcut-o. Cred că tovarășii de la județ vor reflecta asupra problemelor pe care le-ați ridicat aici. Este bine să se facă aceasta, întrucît mai sînt multe lucruri de rezolvat pentru îmbunătățirea atît a activității cooperativelor, cît și a direcțiilor și uniunilor cooperatiste. Dumneavoastră ați apreciat unele aspecte din activitatea organelor județene, dar în ansamblu nu putem fi încă pe deplin mulțumiți de felul în care lucrează ele. Organele agricole posedă un personal numeros, care nu ajută cum trebuie cooperativele. Fiecare uniune județeană, inclusiv a dumneavoastră, are un personal care numără 120 de oameni ; cu toate acestea există încă multe probleme de rezolvat. Aceste organe pot și trebuie să facă mai mult pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică producția agricolă în cooperative.

V-ați referit la problema creșterii porcilor și a dezvoltării legumiculturii, arătînd că, alături de realizări, unele lucruri nu merg bine. Ați exemplificat cu problema semințelor. Trebuie să recunoașteți, însă, că de la București, tovarăși, nu se poate obține ceea ce vă trebuie. Acolo nu se poate face totul. Sursa rezolvării acestor probleme este aici. În vederea rezolvării problemei semințelor, de pildă, trebuie să sporiți ajutorul personalului ingineresc de la Uniunile județene. Mai sînt și alte probleme similare. Eu nu vreau să spun că nu se muncește, că nu se aleargă. Problemele de bază trebuie însă luate mai în serios.

Aș ruga atît uniunea cît și direcția agricolă județeană și pe dumneavoastră, președinții, să fiți ceva mai exigenți. Sigur, avem rezultate bune, cunosc situația pentru că am lucrat aici în 1964 și știu ce producții se obțineau pe atunci în Dobrogea. Față de ceea ce poate da Constanța, consider însă că producțiile sînt încă mici.

Se fac irigații pe suprafețe mari. Întrucît cooperativele vor beneficia de efectul acestor acțiuni, trebuie ca și ele să dea ajutor, să facă totul ca lucrările să se execute cît mai bine. În aceeași direcție trebuie să acționeze și uniunea și direcția agricolă județeană, ele trebuie să ajute mai substanțial cooperativele, în special pentru a-și pregăti cadrele necesare.

Mă bucură faptul că ați luat o serie de inițiative ca, de pildă, crearea asociațiilor în legumicultură. Deși sînt la început, ele au obținut rezultate bune. Aceasta ar putea să rezolve unele probleme de fond, cum ar fi de pildă problema semințelor. De asemenea, trebuie să vă gîndiți și la situația cînd nu puteți livra imediat pe piață legume și să construiți depozite. În orice caz, această formă de cooperare dă rezultate bune și ar trebui să fie extinsă. Ea are un viitor mare. Necesitatea ei se justifică atît din punct de vedere al economicității, cît și din punct de vedere tehnic.

Comitetul județean ar trebui să sprijine mai mult această practică, să o introducă și în alte domenii de activitate cooperatistă. S-a spus că ar putea fi aplicată în creșterea porcilor, dar cred că această formă de cooperare poate fi luată în considerație și în domeniul creșterii păsărilor și în îmbunătățirea raselor la oi. Trebuie grăbită înmulțirea oilor cu lînă fină. În acest județ aveți condițiile necesare ; de altfel, producția a crescut.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a încheiat apoi, urînd tuturor celor prezenți spor la muncă și succese în realizarea sarcinilor importante ce le revin pentru ridicarea economică a cooperativelor agricole de producție, pentru satisfacerea nevoilor economiei naționale și ale populației cu produse agricole.

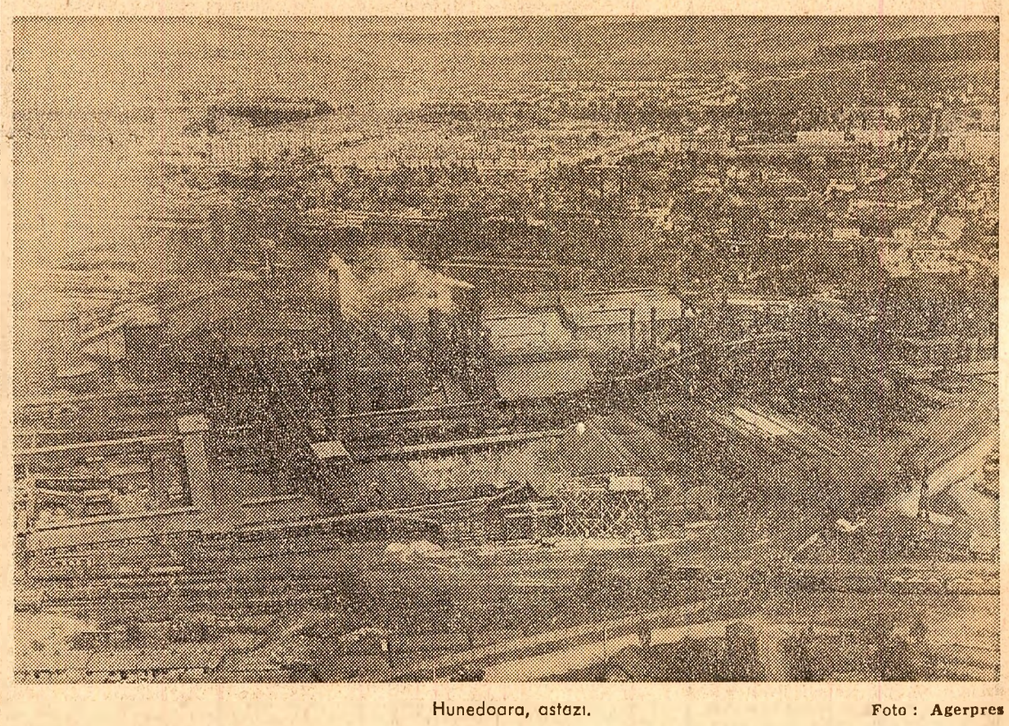

Hunedoara, astăzi. Foto : Agerpres

ÎN TIMPUL CEL MAI SCURT

GRÎUL în hambare!

O dată cu venirea lunii iulie ne putem considera în plină campanie de recoltare. Pentru ca recoltarea cerealelor păioase de pe cele 3 240 000 ha să se facă la timp, este nevoie de o temeinică organizare a muncii în fiecare unitate agricolă, în fiecare comună, în fiecare județ. Luni după-amiază, la Consiliul Superior al Agriculturii a avut loc o teleconferință cu toate direcțiile agricole județene în care s-au discutat, în principal, problemele legate de recoltarea cerealelor păioase. Reprezentanții multor județe au informat că se lucrează întens la recoltatul orzului, iar spre sfîrșitul acestei săptămîni, în zonele sudice, va începe și secerișul grîului.

În multe locuri lucrările sînt avansate, recolta de orz fiind pusă la adăpost. În cooperativa agricolă din Cobadin, județul Constanța, cele 90 ha cultivate cu orz au fost recoltate într-un timp scurt, de numai o zi și jumătate. Producția rezultată este de 2 900 kg la hectar, cu 400 kg mai mult decît era prevăzut în plan. Și în alte cooperative agricole din județul Constanța au fost recoltate însemnate suprafețe cu orz, iar acum combinele așteaptă să fie îndreptate spre lanurile de grîu. De asemenea, o mare suprafață cu orz a fost recoltată în județul Olt — peste 15 000 hectare, iar terenurile eliberate se ară și însămînțează cu porumb pentru boabe și masă verde.

În cadrul teleconferinței amintite au fost formulate unele aprecieri asupra stadiului pregătirilor în vederea recoltării și asupra a ceea ce trebuie întreprins, în continuare, pentru desfășurarea în bune condiții a lucrărilor multiple din această campanie. Din cauza lipsei de precipitații din prima parte a lunii mai, în cea mai mare parte a județelor grîul are paiul mai scurt decît în alți ani. De asemenea, datorită ploilor abundente din cursul lunii iunie, culturile au avut condiții foarte diferite de vegetație și de aceea coacerea lanurilor este neuniformă. În unele locuri, umiditatea excesivă a dus și la dezvoltarea buruienilor din culturi. În această situație, recoltarea cerealelor păioase va fi îngreunată. Mai ales din cauza existenței buruienilor în lanuri combinele vor fi solicitate la maximum. De aceea, acum cînd lucrul nu a început încă din plin, toate combinele și celelalte utilaje să fie verificate și pregătite temeinic. De asemenea, recoltarea în aceste zile a orzului face cu putință să se controleze temeinic modul de funcționare a combinelor și pînă în momentul cînd se va trece la secerișul grîului să se facă remedierile dacă sînt necesare.

Munca harnică a lucrătorilor din întreprinderile agricole de stat, a cooperatorilor este răsplătită prin recolte bune. Trebuie, de aceea, făcut totul

(Continuare în pag. a III-a)

COMUNIȘTII, POPORUL ÎNTREG DEZBAT PROBLEMELE FUNDAMENTALE ALE POLITICII PARTIDULUI ȘI STATULUI

AL X-LEA CONGRES AL PCR

Forța energetică de azi și de mîine a economiei naționale

Ing. Octavian GROZA
ministrul energiei electrice

Amplul program de dezvoltare multilaterală a țării, științific fundamentat în Tezele C.C. al P.C.R. și în proiectul de Directive, pune în continuare accentul pe industrializarea socialistă, care va constitui și în viitorul cincinal pivotul progresului general al societății noastre, pe dezvoltarea prioritară a ramurilor industriale hotărîtoare — între care energetica ocupă un loc important. Se reflectă în aceasta rolul obiectiv pe care energetica îl joacă, în proporții mereu crescînde, în asigurarea progresului neîntrerupt, pe baze moderne, a economiei naționale, în ridicarea gradului de civilizație și cultură al populației.

Partidul nostru a înscris dezvoltarea puternică a ramurii energiei electrice și a electrificării țării la loc de frunte în programul său general de construire a socialismului. De la primele începuturi ale planificării economiei noastre s-au elaborat planuri de lungă durată în domeniul energiei electrice. Aceasta a asigurat perspectivă și continuitate în dezvoltarea neîntreruptă a acestei ramuri, avansul energetic necesar industrializării susținute a țării, facilitînd promovarea progresului tehnic în toate ramurile economiei, ridicarea pe această cale a forței productive a muncii, a eficienței întregii activități economice.

Directivele Congresului al IX-lea al partidului cu privire la valorificarea surselor energetice și electrificarea țării se înfăptuiesc cu succes. Anul trecut, producția de energie electrică a ajuns la 27,8 miliarde kWh, sporind cu 62 la sută față de 1965, într-un ritm mediu anual de 17,5 la sută superior ritmurilor înregistrate în această ramură în țările industrializate. În prezent se produce în numai 14 zile mai multă energie electrică decît cea realizată în 1938. De la începutul actualului cincinal s-au dat în funcțiune grupuri energetice cu o putere de peste 2 600 MW. În structura centralelor electrice, ponderea cea mai mare o au centralele termoelectrice. Potrivit obiectivelor stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, în vederea utilizării eficiente a potențialului energetic național, producția energiei electrice în astfel de centrale a fost axată pe folosirea combustibilului de calitate inferioară. Termocentrala Craiova, cu o putere de aproape 1 000 MW, utilizează drept combustibil de bază lignitul, iar centrala electrică de 1 000 MW de la Rovinari va folosi lignitul din același bazin, urmînd ca centrala de 800 MW de la Deva să funcționeze pe baza cărbunelui din Valea Jiului.

Obiectivele directoare ale planului decenal de dezvoltare a ramurii energiei electrice elaborat de Congresul al IX-lea, care se îndeplinesc cu succes, vizează și creșterea eficienței economice a întreprinderilor electroenergetice. S-a consemnat reducerea consumului specific de combustibil convențional de la 399 kg pentru 1 000 kWh în 1965, la 354 kg în anul trecut, nivel de consum printre cele mai scăzute pe plan mondial. Economiile de combustibil realizate prin extinderea termoficării industriale și urbane se ridică în fiecare an la peste 2 milioane tone combustibil convențional. Consumul intern de energie electrică pe locuitor a ajuns anul trecut la 1 300 kWh, iar pe un muncitor din industrie la 11 021 kWh, față de numai 130 kWh pe locuitor și 2 323 kWh pe un muncitor din industrie în anul 1950. În cei aproape trei ani și jumătate din actualul cincinal au fost elec-

(Continuare în pag. a III-a)

„Vom îndeplini acest program"

Încă de la începutul Conferinței extraordinare a organizației de partid de la Uzina mecanică din Buzău, consacrată dezbaterii documentelor pentru Congresul al X-lea al partidului, am remarcat nota de exigență și de optimism robust cu care ea a debutat. „Referindu-mă la ritmul de dezvoltare a industriei constructoare de mașini, prevăzut în proiectul de Directive, și comparîndu-l cu rezultatele noastre de pînă acum — spunea **Petre Voisan**, directorul uzinei — cu rezervele de care dispunem, apreciez că, în ce ne privește, există toate premisele ca sarcinile viitoare să fie depășite"

Argumentîndu-și punctul de vedere, vorbitorul a arătat că proiectul de Directive, stabilind ritmuri de dezvoltare pe ansamblul economiei și pe ramuri, nu-și propune să precizeze îndatoririle concrete ale fiecărei întreprinderi și că, în cazul uzinei mecanice, pentru stabilirea jaloanelor de perspectivă se cer luate ca etalon nu ritmurile medii stabilite, ci posibilitățile locale mult mai mari.

Alți vorbitori s-au referit la parametri calitativi pe care va trebui să-i atingă uzina în lumina proiectului de Directive, îndeosebi privind ridicarea eficienței activității economice. „Aparatele de

(Continuare în pag. a III-a)

Opera de artă, oglindă expresivă a realității

Mariana COSTESCU

Tezele Comitetului Central al Partidului Comunist Român pentru Congresul al X-lea subliniază caracteristica esențială a operei de artă în socialism : confruntarea sensibilității originale a artistului cu timpul și societatea pe care le reflectă, dialogul în monolog — presupus de rigoarea teoretică și exigența ideologică a artistului față de materia propriei sale opere. În dezbaterea aceasta, autorul are dreptul și datoria de a da subiectului său unghiuri de refracție variate, în primul rînd din necesitatea cu caracter de lege a evoluției artei sale.

Politica științifică a partidului comunist, arta de a conduce de pe o poziție etică solidă destinul României în lume este un exemplu pilduitor, un indemn dat creatorului tînăr, cetățean al acestei țări. Răspunderea scriitorului comunist într-o perioadă de transformări, elucidări și progres ca aceea pe care o trăim este sporită prin faptul că el este chemat să construiască un univers etic și estetic propriu creației sale, pe care să-l racordeze la universul existenței contemporanilor săi, astăzi mai perfect decît ieri, cu

(Continuare în pag. a VII-a)

ÎN ZIARUL DE AZI :

● CONCRET, COMPETENT, DIFERENȚIAT — cerințe ale îndrumării organizațiilor de bază

● Democratismul profund al sistemului instrucțiunii publice

PREMISE FAVORABILE UNUI CLIMAT DE PACE ȘI SECURITATE ÎN EUROPA

Interviu cu prof. D. TOMAȘEVSKI,
Institutul de economie mondială și relații internaționale din Moscova

Printre participanții la colocviul „Dezvoltarea cooperării între statele europene — premisă a unui climat de pace și securitate în Europa", oameni de știință, specialiști în domeniul relațiilor internaționale, diplomați, economiști și publiciști, s-a numărat și prof. D. Tomașevski, de la Institutul de economie și relații internaționale din Moscova. Redacția noastră s-a adresat distinsului oaspete, solicitîndu-l să răspundă la cîteva întrebări.

Ați participat timp de trei zile la dezbaterile asupra unei probleme de interes fundamental pentru toate statele continentului nostru. Am dori să cunoaștem opinia dumneavoastră despre perspectivele realizării unui sistem trainic de securitate, deziderat major al popoarelor europene.

Problema securității europene mi se pare de o deosebită actualitate pentru că de pacea și securitatea pe continentul nostru depinde, am putea spune, pacea în întreaga lume. Europa este depozitara unui bogat tezaur de cultură și civilizație, dar tot aici se află concentrate importante forțe de distrugere ; din Europa au izbucnit cele două războaie mondiale care au adus omenirii atîtea suferințe. Aceste lucruri nu trebuie uitate.

Credem că în prezent, poate mai mult ca niciodată, există condiții prielnice pentru a se întreprinde pași concreți spre realizarea securității europene. Printre cei mai importanți factori care pot favoriza înfăptuirea acestei năzuințe a popoarelor europene trebuie avut în vedere în primul rînd raportul general de forțe existent în lume, influența crescîndă a socialismului, poziția țărilor socialiste participante la Tratatul de la Varșovia exprimată, după cum se știe, în declarația de la București, cît și în recentul Apel de la Budapesta. O poziție similară afirmă și documentul Consfătuirii partidelor comuniste și muncitorești de la Moscova.

Dumitru TINU

(Continuare în pag. a VII-a)

PAGINA A V-A

Omul față în față cu el însuși...

● „Premiile" receptivității față de critică

● Pe ce criterii este promovat „omul care aduce... pagubă" ?

PAGINA A VI-A

Modernizarea producției — în obiectivul convergent al cercetării științifice

Operația de reanimare a unei „inimi comerciale"

ÎNSEMNĂRI DE REPORTER PE STRADA LIPSCANI

Cu prilejul recentei vizite făcute în Capitală, **tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat edililor să se ocupe de refacerea și îmbunătățirea magazinelor aflate pe ambele laturi ale arterei Lipscani, ca și pe străzile și pasajele din jur, să se descongestioneze clădirile folosite azi ca depozite de mărfuri sau ca birouri, redîndu-le comerțului.**

Deși în ultimii ani tradiționala arteră comercială a atras, în continuare, un permanent aflux de cumpărători, multe din vechile clădiri și „hanuri" comerciale au fost lăsate să se deprecieze ori să-și modifice profilul, iar oferta de mărfuri nu oglindește nici pe departe progresele remarcabile ale industriei noastre de bunuri de consum.

O reclamă mai veche contura sugestiv faima acestui centru comercial al Capitalei : „Tot ce vrei, tot ce dorești, în Lipscani găsești". Inima acestui centru era strada Lipscani, care datează, după cum o arată documentele, din secolul al XVIII-lea. Dacă coborai pe această stradă — ticsită și pe o parte și pe alta de unități comerciale — asistai, din loc în loc, la o revărsare, în această arteră, a altor stradele și bazare renumite pentru numărul mare de magazine ; aici găseai - desigur la nivelul și posibilitățile de atunci — o mare varietate de mărfuri, de la acul de cusut pînă la cele mai deosebite obiecte de îmbrăcăminte.

Am reconstituit zilele trecute prin „fotografierea" pe teren, schița acestui vad comercial. Spații destinate comerțului au fost „înghițite" fără milă de activități care nu-și justifică cu nimic prezența aici. „Expansiunea" acestora spre centru a pus pur și simplu stăpînire pe comerț, a făcut ca încet, încet, această zonă renumită să se subțieze, încît astăzi ea nu mai face față în bune condițiuni furnicarului de cumpărători care o cutreieră zilnic.

De la numărul 1 și pînă la întretăierea cu Calea Victoriei, pe Lipscani erau înainte magazine. Acum, pe toată porțiunea, nu există decît o singură unitate de deservire comercială — o sifonărie ! În rest birouri, ateliere și iar birouri. Parterul hotelului Victoria preia și el „ștafeta comercială". Aici se găsesc, între altele, un birou al Ministerului Petrolului, birouri administrative și depozite.

Pe porțiunea cea mai activă a Lipscanilor — de la intersecția cu Calea Victoriei pînă la B-dul 1848 — comerțul a reușit să păstreze, în cea mai mare parte, spațiul avut. Ce caută totuși aici, la nr. 34, un depozit pentru decorațiuni al Teatrului de operetă, ce „comerț" face, la nr. 44, o agenție hipică ? După cum ne-am putea întreba : nu este prea mare numărul atelierelor de croitorie, frizerie, coafură și birouri ale unor unități ale cooperației ? Unele

Constantin PRIESCU

(Continuare în pag. a II-a)

FAPTUL DIVERS

Trei ore de tensiune

Într-una din zilele trecute, inginerul F. Pietreanu a constatat că zona parcurilor de rezervoare cu benzină a Combinatului petrochimic Pitești este gazată. Pericolul unui incendiu era iminent. Alarmă ! Pînă la confecționarea unui dispozitiv de închidere a supapei, s-a hotărît ca pompierii să oprească gazele cu jeturi de apă. Apoi unul dintre mecanici, Nicolae Voicu, a pătruns cu dispozitivul spre supapă, prin jetul de gaze. Fixarea dispozitivului s-a făcut la o temperatură de peste 60 grade Celsius, în pericol permanent de gazare și explozie. O singură scînteie la ciocnirea dispozitivului și... Dar nu s-a întîmplat nimic grav. După o încordare de trei ore, totul a intrat în normal. Echipa de intervenție și-a făcut datoria. Dar tehnicienii care au în sarcină supravegherea instalațiilor respective și-au făcut și ei datoria ? „A fi sau a nu fi — aceasta-i întrebarea".

Nepoftitul n-are loc

Cetățeana Maria Vlad din comuna Tăsad (Bihor) s-a pomenit într-o zi cu un oaspete „original". Nu intrase ca orice vizitator pe ușă, ci... printr-un perete. Și cu mașină cu tot. Nepoftitul era Teodor Crețu, conducător auto pe mașina 31 Bh 592, aparținînd secției de drumuri a consiliului popular județean. Băuse dis-de-dimineață ceva și, urcîndu-se la volan, a nimerit de-a dreptul în casa femeii. Ce ți-e și cu șoferii ăștia turmentați ! Cum să dai buzna în casa omului, nepoftit ? Zău, fiți civilizați !

Poveste cu povești

Lectura, mai ales în timpul vacanței școlare, este plăcută și utilă. În consecință, elevilor li s-a recomandat pentru vară o bibliografie bogată și atractivă. Acest lucru s-a întîmplat și la Botoșani. Ce folos însă ! Școlarii — mai cu seamă cei mici — colindă zadarnic librăriile orașului. Cărțile solicitate de ei („Cioc-cioc-cioc" de Emil Gîrleanu, „Povestea greierului Sfredeluș" și multe altele) nu se găsesc cu nici un chip. În locul cărților de basme, comitetul local pentru cultură și artă, centrul de librării Suceava, precum și toți factorii care se ocupă de [illegible]

Au încurcat-o rău !

Întreprinderea [illegible] de valorificare a cerealelor din Alba, cu sediul în Sebeș, a întreținut pînă de curînd strînse legături de colaborare cu Direcția de industrie locală din cadrul consiliului popular județean. Prima unitate livra porumb, pe care întreprinderile de industrie locală din județ îl prelucra. Iată însă că relațiile normale dintre aceste unități au fost sistate. Cu dispoziția nr. 15985 din 21 mai 1969, emisă de Departamentul de valorificare a cerealelor din Consiliul Superior al Agriculturii, se anulează repartiția (de 1200 tone porumb) de la I.V.C. Sebeș și se transferă la I.V.C. Arad. Urmarea : se aduce porumb de la Arad, la Alba Iulia, în timp ce porumbul din județul Alba este livrat în alte județe. Temeiurile acestui transfer sînt cel puțin absurde. Dar — la urma urmelor important e să meargă treaba. Și merge : doi încarcă, doi descarcă... Muncă de Sisif.

Invitație la prudență

În ultima vreme s-au înregistrat mai multe cazuri de accidente mortale prin electrocutare în casă. Un caz recent : cetățeanul Alexandru Pascu (Str. Bujoreni 23 — municipiul București) a constatat că televizorul său are o defecțiune. Nefiind de meserie, era normal să cheme un specialist. Dar în loc de asta s-a apucat singur de treabă. Cu o șurubelniță și un clește patent, el a umblat în interiorul aparatului, care era pus în priză. Deznodămîntul îl bănuiți. Asemenea întîmplări nefaste au mai avut loc și în cazul unor cetățeni care au încercat să-și repare singuri mașina de spălat, fierul de călcat, aparatul de radio sau alte ustensile casnice, puse în priză. Comentariile sînt de prisos. Dovediți prudență !

Rubrică redactată de
Ștefan ZIDARIȚA
Gheorghe DAVID
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

CONCRET, COMPETENT, DIFERENȚIAT — cerințe ale îndrumării organizațiilor de bază

Vasile DANCOȘ
secretar al Comitetului județean Maramureș al P.C.R.

viața de partid

Prin complexitatea și amploarea problematicii, prin realismul, spiritul științific și profunzimea lor, Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al X-lea al partidului și proiectul de Directive, aflate în aceste zile în dezbaterea organizațiilor de partid, a opiniei publice, relevă de pe acum importanța excepțională pe care o va avea Congresul al X-lea în viața partidului și a poporului.

În acest context, o deosebită valoare principială și practică are ideea, reliefată în Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congresul al X-lea, potrivit căreia **îndeplinirea rolului conducător al partidului presupune în primul rînd perfecționarea activității tuturor organelor și organizațiilor de partid, cărora le revine obligația să studieze și să cunoască amănunțit situația din domeniile de activitate în care lucrează, să asigure în cunoștință de cauză îndrumarea calificată, specifică fiecărui sector, să hotărască în lumina politicii partidului, de sine stătător asupra soluțiilor concrete pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.**

În spiritul acestor prevederi, comitetul județean de partid Maramureș, în munca de îndrumare și control a organelor și organizațiilor de partid militează pentru un ajutor diferențiat, dat cu operativitate, în cunoștință de cauză. Biroul și secretariatul comitetului județean de partid pornesc de la ideea că fiecare organ și organizație de partid trebuie să primească sprijin în funcție de specificul activității, de experiența în a soluționa sarcinile, de laturile mai dificile ale muncii.

Pentru a fi „la zi" cu toate problemele politice, economice, cultural-sociale pe care le ridică viața județului, membrii biroului, secretarii comitetului județean țin o legătură directă, permanentă, cu organele și organizațiile de partid, cu verigile de bază, realizează un contact nemijlocit cu terenul. În luna ianuarie a.c. biroul comitetului județean de partid a analizat activitatea desfășurată anul trecut pentru întărirea rîndurilor organizațiilor de partid din județ. De ce s-a impus această analiză ? Pentru că s-a constatat că, în unele sectoare, organele și organizațiile de partid nu au reușit să imprime acestei activități un caracter continuu, diferențiat, de perspectivă. Cu acest prilej, s-a desprins necesitatea îmbunătățirii muncii de îndrumare a organelor și organizațiilor de partid din unitățile miniere, în special a celor din subteran, de la gurile de exploatare forestieră, de pe șantierele de construcții, din cooperativele agricole de producție, din comerț și unitățile financiar-bancare. Concluziile biroului și măsurile stabilite au fost prelucrate cu întregul aparat de partid, cu secretarii comitetelor municipale, orășenești și comunale, fiind transmise pînă la nivelul organizațiilor de bază.

Îndrumarea permanentă, sprijinul concret, la fața locului, acordat organelor și organizațiilor de partid de la exploatările miniere Baia Sprie, Săsar, fiba, de la Întreprinderile forestiere din Sighet și Vișeu de Sus, precum și din comunele Cupșeni, Copalnic-Mănăstur, Fărcașa, Satulung, Moisei și altele, de către membrii biroului comitetului județean, de activiști noștri, au făcut ca în acest an munca de întărire a rîndurilor partidului să se îmbunătățească simțitor. A crescut ponderea muncitorilor și țăranilor în totalul celor primiți în partid. Pozitiv este faptul că din cei primiți în acest an în partid, circa 73 la sută [illegible] în sfera producției materiale, sînt mineri, constructori, forestieri, cooperatori.

Sprijinul trebuie să se manifeste acolo unde organizația de partid își desfășoară în mod concret activitatea, unde, în fapt, se hotărăște eficiența muncii de partid. Tocmai în acest scop comitetul județean de partid militează pentru atragerea tuturor membrilor săi la munca de îndrumare și control. Am reușit, în mare măsură, să realizăm acest deziderat. Efectele prezenței unor membri ai comitetului se vădesc în perfecționarea muncii unor organe și organizații de partid — la Exploatarea minieră Baia Sprie, C.I.L. Sighetul Marmației, Combinatul chimico-metalurgic din Baia Mare, Uzina „1 Mai" și altele — în pregătirea, organizarea și tematica adunărilor generale, în planificarea mai judicioasă a muncii birourilor și comitetelor de partid, în exercitarea dreptului de control și urmărirea îndeplinirii hotărîrilor de partid și de stat.

În exercitarea controlului, a îndrumării efective, calificate a organizațiilor de partid, de un real folos ne sînt activul obștesc, comisiile pe probleme. Nu-i vorba, firește, de o tutelă mărunță, care să frîneze inițiativa proprie a organizației de bază, ci de o îndrumare la obiect. În prezent, în cadrul comitetului județean, al comitetelor municipale, orășenești și comunale de partid, împreună cu membrii acestora, o prezență activă, obștească, la munca de partid o au cei peste 1 900 de comuniști, care fac parte din comisiile economice, organizatorice, propagandă, munca politică și cultural-educativă etc.

Eficiente, pe linia îndrumării diferențiate, s-au dovedit a fi și brigăzile și colectivele comitetului județean de partid. Formate din comuniști cu experiență — membri ai biroului, ai comitetului județean, specialiști din diferite domenii etc. — ele ne-au ajutat în studierea și adoptarea unor soluții optime în domeniul întăririi organizațiilor de partid, îmbunătățirii structurii organizatorice și stilului de muncă al acestora, selecționării și promovării cadrelor, al felului cum muncesc cadrele cu funcții de conducere pentru rezolvarea scrisorilor și sesizărilor oamenilor muncii.

Cu ocazia controlului, brigăzile sau colectivele respective, conduse de cîte un membru al biroului comitetului județean de partid, nu se transformă în simple „aparate" de înregistrat, de fotografiat neajunsurile și lipsurile, ci acordă un sprijin efectiv și concret organelor controlate în rezolvarea problemelor mai complexe. Se organizează, de asemenea, discuții cu membrii organelor de partid, cu cadre din aparatul de stat, din unitățile economice și instituțiile locale privind modalitățile de rezolvare a problemelor.

În această ordine de idei, se cuvine să relevăm că s-a insistat, cu ocazia [illegible] or sau colectivelor [illegible] rul, îndrumarea a[illegible]ilor de partid să nu [illegible] „la suprafață", la modul „general[illegible]ci să se stabilească [illegible]dele de muncă prin care trebuie a[illegible]onat. Așa a procedat, de [illegible] vul care a controlat organele și o[illegible]anizațiile de partid din transporturi. Colectivul a se[illegible]xul C.F.R. din Baia Mare, la auto[illegible]azele din Baia Mare, Sighetul Marm[illegible]ției și Tg. Lăpuș că anumiți indica[illegible]ori de plan nu se realizează integral, [illegible] datorită și unor motive obiective, [illegible] dar mai ales slabei preocupări a [illegible]organizațiilor de par[illegible]ilor din conducerea acestor unități [illegible] pentru întărirea disciplinei în muncă, folosirea și întreținerea parcului din dotare, asigurarea condițiilor optime de muncă și urmărirea măsurilor propuse de salariați. Organele și organizațiile de partid din aceste unități au fost ajutate să sporească combativitatea adunărilor generale, să se ocupe, între adunări, mai mult de comportarea oamenilor, să le dezvolte simțul responsabilității profesionale, politice, etice.

Un fapt esențial, pe care țin să-l relev, este că, după o anumită perioadă, membrii biroului, ai comitetului județean, care răspund de anumite organizații de partid, care conduc brigăzi sau colective, controlează la fața locului cum se înfăptuiesc sarcinile, indicațiile date.

Așa cum se subliniază în Tezele C.C. al P.C.R., **partidul promovează un spirit combativ în toate domeniile construcției socialiste, acționează pentru înlăturarea practicilor învechite, a mentalităților anchilozate, mobilizează toate forțele societății pentru promovarea noului și asigurarea progresului multilateral, necontenit al patriei.** Mai avem în județ organe și organizații de partid — aș aminti comitetele comunale de partid din Coroieni, Călinești, Săpînța, Remeți și altele — care privesc conducerea activității economice, politice, cultural-educative la modul general, global. Nu este de mirare că, în raza acestor comitete, unele birouri ale organizațiilor de bază acționează sporadic, se feresc de critică, de dezvăluirea curajoasă a neajunsurilor, a cauzelor care le generează.

Mă refer, îndeosebi, la neajunsurile existente în studierea unor probleme privitoare la mai buna folosire a pămîntului în zona de deal, extinderea pomiculturii, creșterea producției și a rentabilității în zootehnie.

În condițiile cînd lucrăm direct cu un număr mare de organizații de partid, dispunînd în același timp de un aparat restrîns, un factor hotărîtor al afirmării unei intense vieți de partid îl constituie **manifestarea inițiativei și răspunderii proprii din din partea fiecărei organizații.**

Acționînd cu perseverență pe linia îndrumării diferențiate a fiecărei organizații de partid, dezvoltînd democrația internă și întărind disciplina de partid, combătînd cu fermitate manifestările de inerție, lipsa de inițiativă, rutina, atrăgînd membrii comitetelor de partid, activul obștesc și pe cei mai buni specialiști la elaborarea și înfăptuirea hotărîrilor, comitetul județean de partid este hotărît să militeze pentru traducerea neabătută în viață a programului elaborat de partid, oglindit în Teze și în proiectul de Directive ca într-o carte vie, pentru ridicarea României socialiste pe trepte tot mai înalte de progres și civilizație.

GARNITURI MODERNE DE BUCĂTĂRIE

Noile tipuri de garnituri de bucătărie realizate de întreprinderile Ministerului Economiei Forestiere întrunesc însușiri funcționale multiple, o linie estetică modernă, culorile se armonizează plăcut cu finisajul.

Dintre noile tipuri intrate recent în magazinele de desfacere a mobilei menționăm garnitura „Dafin", în componența căreia intră un dulap din P.F.L. melaminat, o masă și cîteva taburete ce se vînd la prețul de 2 000 lei-dulapul, 185 de lei masa și 55 lei — 1 taburet. Dulapul se poate cumpăra și cu 1755 lei în cazul variantei din P.F.L. emailat.

Nouă, modernă și atrăgătoare, realizată din P.F.L. emailat și melaminat, cu elemente metalice nichelate, este bucătăria „Poiana". Dulapul costă 1 400 lei, masa — 175 lei, iar 1 taburet — 50 lei.

IPSOS PENTRU CONSTRUCȚII

În construcții se folosesc cantități însemnate de ipsos. Acest produs este utilizat la cele mai felurite lucrări, începînd cu finisarea pereților și pînă la executarea diferitelor decorațiuni interioare și exterioare. Ipsosul „Rapid" produs de fabrica din Aghireș, județul Cluj, se caracterizează prin însușiri superioare, permițînd constructorilor să execute lucrări de bună calitate. Fabrica livrează întreprinderilor și instituțiilor socialiste, FĂRĂ REPARTIȚIE, ipsos de construcții STAS 545/1966 la prețul de 205 lei tona, franco — stația de destinație.

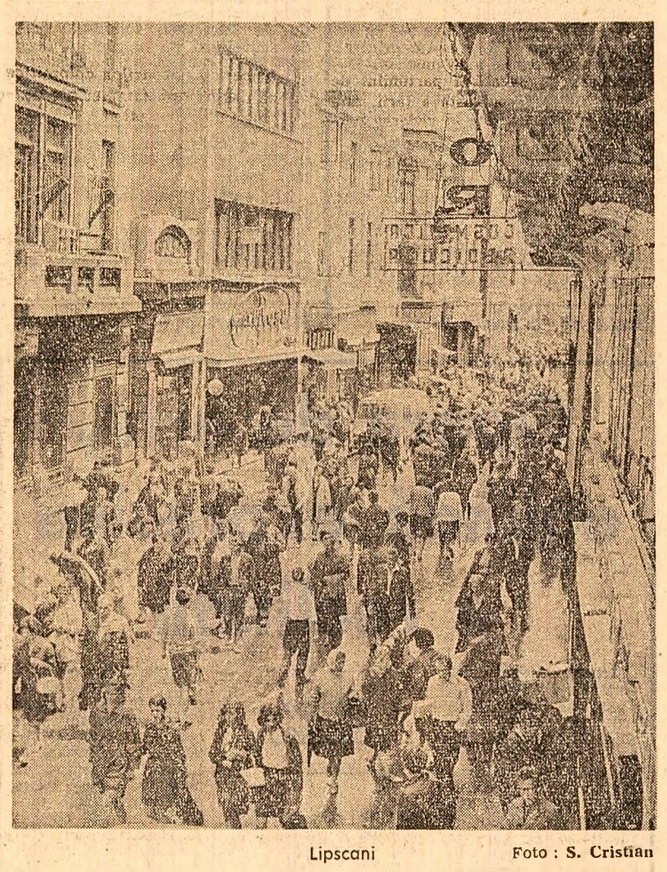

Lipscani — Foto : S. Cristian

„Tunul lui de-aramă împănat cu flori"...

120 DE ANI DE LA MOARTEA REVOLUȚIONARULUI GÁBOR ARON

Umăr la umăr cu românii din Transilvania, secuimea a înscris în timpul revoluției de la 1848 o glorioasă pagină în lupta comună împotriva opresiunii absolutismului habsburgic, pentru abolirea iobăgiei și drepturi democratice, pentru independența popoarelor subjugate, pentru egalitate, frăție și prietenie între toți truditorii acestor meleaguri, fără deosebire de naționalitate. Așa cum militanții cei mai luminați din rîndurile românilor, ca, de pildă, marele Bălcescu, subliniau identitatea de interese ale românilor și maghiarilor din Transilvania, tot astfel acestor destine comune în lupta revoluționară le-au înălțat cuvinte pline de căldură cei mai buni fii ai populației secuiești. „Românimea — scria de pildă scriitorul secui **Dózsa Daniel**, în septembrie 1848 — care, chiar sub apăsarea îndelungatei oprimări, și-a păstrat naționalitatea, merită libertatea și propășirea... Dați, deci, mîna, în numele patriei comune și a libertății tuturor, căci numai forțele noastre reunite pot întemeia și menține o țară puternică pe care să n-o poată lovi biciul despotismului".

În eroica rezistență armată împotriva trupelor imperiale habsburgice și țariste, trimise în vara anului 1849 să înăbușe revoluția din Transilvania, alături de numeroși alți luptători români și maghiari a căzut, pentru dreptate socială și libertate națională, răpus de gloanțele contrarevoluției europene, înflăcăratul fruntaș secui revoluționar Gábor Aron. Om simplu, ridicat din popor, el a știut să dea expresie minunată energiilor revoluționare acumulate în masele populare secuiești, să le ridice la luptă hotărîtă pentru o viață liberă, demnă.

Gábor Aron s-a născut la Brețcu — localitate aflată la vechiul hotar dintre Transilvania și Moldova — în ziua de 27 noiembrie 1814, într-o familie numeroasă. Tatăl său, Gábor Istvan, notarul orașului, era secui liber, cu obligații grănicerești. Gábor Aron a trebuit să suporte soarta hărăzită acestei pături de orînduirea feudală și de absolutismul habsburgic.

Tatăl său reușește cu greu să-l trimită la învățătură. În 1828, îl găsim pe Gábor Aron elev al celei de-a doua clase de gramatică la școala franciscanilor din Șumuleu. Deși elev eminent, el este nevoit să părăsească școala în 1831, căci — după cum notează bretcanii — „slujba oastei nu-i prea lasă pe copiii noștri la învățătură, după ce au împlinit 18 ani... Într-adevăr, la 17 ani, Gábor Aron este recrutat și, în curînd, încorporat la regimentul 11 infanterie seculască. După ce încearcă zadarnic să fie admis la un curs superior de artilerie, este nevoit să se reîncorporeze — de data aceasta în locul unui frate mai mic. Lăsat la vatră cu gradul de caporal, Gábor Aron trece în drum spre casă prin școala atelierelor de breaslă. Grijile traiului de toate zilele îl fac peregrin, mai întîi prin ținutul natal, apoi prin Moldova. În acest timp cunoaște pe romînca Iustina Velciu, care îl va însoți, credincioasă și curajoasă, mai tîrziu, chiar și în luptele împotriva armatelor contrarevoluționare imperiale.

Primăvara anului 1848 deschide un capitol nou, luminos în viața lui Gábor Aron. Revoltat de amara lipsă de perspective a celor ca el, din păturile muncitoare ale societății, de întreaga apăsare feudală și de oprimarea absolutismului străin, el își ridică energic glasul pentru egalitate și dreptate socială, fiind unul dintre cei mai conștienți și mai activi revoluționari din rîndurile grănicerilor secui.

În noiembrie 1848, armata condusă de Puchner, alcătuită din regimente de linie austriece, încercuiește ținutul Trei Scaune, somîndu-i pe revoluționarii secui să se predea. Conducătorii acestora convoacă imediat adunarea secuilor și discută cu reprezentanții „scaunelor" posibilitățile de rezistență.

— Nu sînt bani — se spune, dar poporul răspunde : „Mai avem șase mii de florini ! — Nu-i praf de pușcă. Soluția vine, furtunoasă : „Facem !". Apoi, ca un argument definitiv : — N-avem tunuri. „Le vom avea !" — se aude glasul înflăcărat al lui Gábor Aron. Un colonel se mai îndoiește : „Putea-vom ochi cu tunurile acelea ? Și n-au să crape țevile ?" Gábor Aron ripostează ferm : „Dacă n-am să nimeresc ținta la prima lovitură de încercare, a doua să facă fărîme din mine !".

Și, într-adevăr, datorită priceperii tehnice deosebite a lui Gábor Aron, calităților lui de bun organizator, la Hărmani, Tîrgu Secuiesc și Sfîntu Gheorghe au fost turnate din bronzul clopotelor adunate peste 40 de tunuri. Cu ajutorul lor, s-a reușit stăvilirea atacurilor furibunde ale trupelor contrarevoluției, mult superioare numericește, împotriva armatei habsburgice luptînd, cot la cot, secuii și românii din Brețcu, Covasna, Zagon, Boșneu și din alte localități. Documentele vremii vorbesc despre existența unor adevărate arsenale în care lucrau pînă și femeile și copiii ; fetele din Sfîntu Gheorghe produceau zilnic peste 100 000 de gloanțe. Comandată de generalul Gáll Sandor, armata revoluționară a înfruntat eroic trupele imperiale pînă la sfîrșitul anului 1848.

În acest timp, Gábor Aron și-a împletit activitatea de organizator al înzestrării tehnice a revoluției cu participarea sa directă la lupte, devenind un militant oțelit, intransigent. Față de împăciuitoriști, lași sau trădători este necruțător.

La 2 iulie 1849, între localitățile Chichiș și Ozun a avut loc o crîncenă încleștare a trupelor revoluționare cu forțele intervenționiste. Înainte de bătălie, Gábor Aron află cu durere că atelierul său din Tg. Secuiesc a fost distrus, împreună cu cărțile sale tehnice la care ținea ca la ochii din cap. În bătălie dă dovadă de curaj legendar, de nestăvilit eroism revoluționar. Alături de el, îmbrăcată în haine ostășești, luptă tovarășa sa de viață, Iustina Velciu. Stîndind primejdia, Gábor Aron galopează printre vestitele sale baterii, îmbărbătîndu-și camarazii. Din nefericire, un obuz îi curmă viața atît de zbuciumată, închinată idealurilor de libertate ale poporului.

Și azi, la 12 decenii de la apriga și sîngeroasa bătălie, secuii își amintesc în cîntecele lor de „tunul de aramă al lui Gábor Aron" care-i „împănat cu flori".

Cinstind memoria lui Gábor Aron și a atîtor altor eroi care s-au jertfit în lupta pentru libertate și o viață mai bună, oamenii muncii din țara noastră, români, maghiari, germani, sîrbi ori de altă naționalitate, muncesc întru înflorirea patriei comune, traduc azi în viață și depășesc cu mult, sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist Român, idealurile la care au năzuit și pentru care au luptat în comun înaintașii, făurind minunate tradiții de frățească unitate.

Imreh ȘTEFAN

OPERAȚIA DE REANIMARE A UNEI „INIMI COMERCIALE"

(Urmare din pag. I)

din acestea, neavînd un profil strict comercial, ar putea fi plasate în cartiere, acolo unde sînt intens solicitate, aici rămînînd în principal doar magazinele de desfacere ale cooperației meșteșugărești. Pentru că **centrul comercial nu poate fi conceput ca un amalgam de unități care n-au nici o legătură una cu alta, în afară de dorința de a fi „centrale", ci ca un tot, ca un întreg gîndit și organizat cu chibzuială și discernămînt, spre a putea răspunde exigențelor unei artere comerciale a Capitalei.**

Dacă pe strada Lipscani comerțul a rezistat cît de cît pe poziții, pe arterele secundare a trebuit să cedeze terenul pas cu pas. Străzi care se află în același perimetru comercial, care fac corp comun cu Lipscanii (numim numai cîteva binecunoscute : Smîrdan, Șelari, Blănari, Băcani, Covaci, Gabroveni), sînt ocupate în prezent, parțial sau total, de tot felul de ateliere, depozite și birouri, amplasate fără nici un fel de criterii — nici comerciale, nici estetice. Nu mai recurgem la înșirui[illegible] de exemple. Lista ar fi prea lungă. O imagine a „concurenței" ce i se face comerțului pe aceste străzi se desprinde din următoarele date : pe strada Smîrdan, de pildă, din 32 de localuri existente, numai 10 au destinație strict comercială ; pe strada 30 Decembrie, un fel de soră mai mică a Lipscanilor, din 37 de localuri numai 11 sînt folosite pentru comerț. În pasajul Bijuteria, sub firma „Consignația", a fost adus în plin centrul orașului comerțul cu... vechituri. Organizarea acestei rețele aici răpește, de fapt, comerțului adevărat dreptul de a se întîlni cu cumpărătorii tocmai într-o zonă centrală (de altfel, **folosirea judicioasă, de către comerț, a numeroaselor pasaje din perimetrul central al orașului merită o discuție aparte).**

Dar cele mai multe spații ale acestui vad comercial sînt „înghițite" de comerțul cu ridicata. Numai în această zonă, circa 10 000 de m p sînt ocupați de depozite. Or, la ora actuală, aceste spații nu asigură nici condiții bune de depozitare, nici posibilități — fiindcă nu au dotări — pentru creșterea vitezei de circulație a mărfurilor.

Așa arată, pe scurt, „schița" acestui mare vad comercial al orașului. O schiță în care comerțul trebuie să-l caute în anumite porțiuni cu lupa, în vreme ce alte unități se lăfăiesc în spații care de drept nu le-ar aparține.

— Sîntem preocupați de cîțiva ani încoace — ne explică tovarășul **Gh. Popa**, șeful serviciului organizarea și tehnica comerțului din Direcția generală comercială — de rezolvarea acestei probleme. Am inventariat spațiile care au avut destinație comercială, am depistat noi spații, am întocmit tot felul de studii și situații. Cu toate acestea, sînt foarte puține acele spații pe care am reușit să le redăm pînă la urmă comerțului. Cauza ? Deținătorii acestora nu vor nici în ruptul capului să părăsească zona centrală.

— Anul trecut — întărește explicația tovarășul **Toma Albuleț**, directorul general al Direcției generale comerciale — am unit toate forțele chemate să acționeze în acest scop. Un colectiv format din reprezentanți ai Ministerului Comerțului Interior, U.C.E.C.O.M.-ului, Direcției generale comerciale și Institutului „Proiect-București" a analizat pe teren întreaga zonă a centrului comercial. Investigațiile s-au materializat într-un studiu, pe care l-am înaintat comitetului executiv al consiliului popular municipal. Studiul demonstra, negru pe alb, că există circa 250 de spații care se împun a fi redate comerțului.

A trecut un an de atunci și din cele 250 de spații, știți cîte și-au recăpătat destinația ? Unul singur ! Cauza — aceeași : deținătorii nu cedează „centrul" în schimbul altui spațiu, firește mai puțin central. **În baza indicațiilor primite de la conducerea superioară de partid și de stat, se lucrează acum la elaborarea măsurilor de reorganizare a întregii zone comerciale a Lipscanilor.**

Ce idei călăuzesc desfășurarea acestei acțiuni ?

— Am vrea să redăm străzii Lipscani „coloratura" generală, prin concentrarea, pe o parte și pe alta, a unor grupări de magazine specializate în confecții, textile, galanterie și încălțăminte — ne spune tov. **Teodor Angelescu**, specialist în organizarea și tehnica comerțului, din Direcția generală comercială. În același timp, dorim ca unor artere, cum sînt Băcani, Zarafi, Șelari, cu un „puls comercial" mai slab, să le redăm vitalitatea prin eliminarea, în primul rînd, a activităților necomerciale. Alte străzi ar putea fi profilate, cum se spune, pe „specialități": articole pentru copii, articole de mercerie, de uz gospodăresc etc. Într-o asemenea organizare, aceste artere ar trebui **să arate ca un magazin cu diversele sale raioane desfășurate pe întreaga stradă.**

— Concepția noastră — ne-a declarat tov. **Traian Stănescu**, arhitectul șef adjunct al Direcției de arhitectură și sistematizare a consiliului popular municipal — se îndreaptă spre **modernizarea actualei zone în vederea creșterii funcționalității sale comerciale și în vederea găsirii unor soluții de arhitectură care să îmbine cerințele actualității cu specificul tradițional.**

— Animarea întregului centru comercial — menționa și arh. **Nicolae Nedelcescu**, unul dintre coordonatorii proiectării acestei zone — este o problemă de mare actualitate, care trebuie rezolvată cu mult discernămînt. **Pot fi luate în discuție două posibilități de refacere, care necesită, și una și alta, studii bine fundamentate :** prima s-ar subordona **concepției numite tradiționale,** care ar trebui să mențină caracterul vechiului centru, cu multe unități, diversificate ca profil, dar de mărime redusă ; a doua ar fi **concepția modernă** care, fără a schimba total scara ansamblului, ar merge pe linia organizării comerțului în magazine universale. În zilele următoare, vom trece la elaborarea unui studiu preliminar (inventarierea și expertizarea tuturor spațiilor comerciale) pentru a fundamenta ambele variante, care vor fi supuse aprobării forurilor în drept.

Cert este — și asupra acestui fapt socotim că trebuie insistat — **operația de comercializare integrală a acestei zone trebuie să se realizeze cu operativitate și în condiții de maximă economicitate.**

— În funcție de soluția de proiectare adoptată — este de părere tov. **Constantin Grigorescu**, director adjunct al Direcției de investiții și construcții din M.C.I. — **lucrările se pot realiza în cea mai mare parte cu ajutorul creditelor bancare rambursabile.** Sistemul creditelor permite, după cum o dovedește experiența, modernizarea unor artere întregi în condiții avantajoase. În măsura în care studiile de modernizare sînt bine fundamentate, banca asigură operativ credite și lucrările se pot desfășura „exploziv", adică într-un termen scurt.

— În același timp — subliniază tov. **Gh. Culea**, director general adjunct al Direcției comerciale — asupra amenajării zonei Lipscani **putem acționa și prin lucrări de întreținere, care intră în obligația organizațiilor comerciale,** și prin lucrări de reparații curente și capitale, care se suportă din cheltuielile de circulație. Sînt și alte posibilități care pot contribui, cu o pondere însemnată, la desfășurarea acestei acțiuni fără cheltuieli de investiții, în condiții de maximă economicitate, dar utilizarea lor trebuie încadrată de la bun început într-o concepție unitară de proiectare.

Apreciem în mod deosebit faptul că, pornind la efectuarea acestor lucrări de amploare, organismele comerțului și edilii Capitalei — așa cum rezultă din declarațiile interlocutorilor noștri — se orientează cu fermitate spre executarea lor cu minimum de cheltuieli, se străduiesc să le realizeze în condiții cît mai economicoase.

Problema problemelor rămîne însă ritmul în care se vor descongestiona spațiile ocupate în prezent cu activități necomerciale. Ministerul Comerțului Interior, organism nu numai cu aici birouri sau alte activități, și care-și „fortifică" poziția de a rămîne pe loc prin tot felul de justificări, e cazul ca forurile în drept și, în primul rînd, Comitetul executiv al consiliului popular municipal să se manifeste cu mai multă fermitate.

În interesul mai bunei aprovizionări a populației, sarcina trasată ca Lipscanii și străzile învecinate să redevină unul dintre principalele centre comerciale ale Capitalei trebuie îndeplinită cu promptitudine. După cum discuția ar merita să fie extinsă și asupra altor zone ale orașului, unde aspectele sînt similare.

AL X-LEA CONGRES AL PCR

În dezbatere TEZELE ȘI PROIECTUL DE DIRECTIVE

INVESTIȚIA PENTRU SĂNĂTATE ȘI VIAȚĂ

Deplină adeziune față de documentele pregătitoare pentru cel de-al X-lea Congres al P.C.R., fierbinte și emoționantă aprobare a politicii partidului, acestea au fost sentimentele cu care „oamenii în alb", comuniștii din sectorul sanitar al municipiului Galați, au dezbătut Tezele C.C. al P.C.R. și proiectul de Directive.

— Astăzi, la un sfert de veac de la începuturile revoluției populare — spunea în cuvîntul său medicul **Alexandru Tălmaciu**, secretarul comitetului de partid, — în perspectiva drumului parcurs de poporul nostru în acest răstimp, apare mai limpede ca oricînd că rolul conducător al Partidului Comunist Român, prestigiul și dragostea de care se bucură în rîndurile celor ce muncesc sînt rezultatul firesc al unui îndelungat proces istoric, în care partidul s-a afirmat ca cea mai înaintată, mai consecventă și mai hotărîtă forță politică a națiunii. Un partid al poporului, strîns legat prin mii de fire de masele muncitoare, o politică străbătută de un profund umanism, de dragoste și încredere în om — acesta este partidul nostru, aceasta este politica sa.

— Am trăit un puternic sentiment de mîndrie patriotică luînd cunoștință de aceste documente pe care le dezbatem astăzi. Sînt documente pătrunse de o înaltă principialitate marxist-leninistă, în care e expus cu fermitate și claritate programul multilateral elaborat de partidul nostru pentru perfecționarea întregii vieți economice și sociale din România — a spus tovarășul **Chiril Baranețki**, directorul spitalului T.B.C. Galați. Ele sînt un îndemn către mai bine și mai mult, un prilej de adîncă meditație a fiecăruia dintre noi asupra aportului său la progresul colectiv. Ca medic, văd aici un imbold către înaltă răspundere profesională și cetățenească, de a nu ne precupeți eforturile consacrate ocrotirii sănătății oamenilor muncii. Referindu-mă la îndatoririle noastre, ale lucrătorilor sanitari din municipiul Galați, cred că va trebui să ne ocupăm mai mult de organizarea activității profilactice la nivelul circumscripțiilor sanitare. Ar fi utilă, totodată, înființarea unui serviciu de asistență medicală, necesar bolnavilor care prezintă insuficiențe respiratorii.

— Programul dezvoltării social-economice a patriei noastre socialiste în viitorii ani, supus dezbaterii întregului partid, întregului popor — arăta medicul **Virgil Udrea**, de la spitalul de obstetrică și ginecologie — demonstrează înalta răspundere a partidului pentru destinele României socialiste. Noi vedem în acest program un înalt exemplu de patriotism, de slujire neprecupețită a națiunii noastre. În spiritul lui să ne cîntărim aportul la istoria actuală a țării, în spiritul lui să ni-l jalonăm pe cel de mîine. Într-un spirit de înaltă etică. Sînt din ce în ce mai puține cazurile de încălcare a eticii noastre profesionale, dar să nu uităm că, pe albul imaculat al nobilei noastre profesiuni, uneori apar „puncte negre". N-avem dreptul să tolerăm nici cea mai mică fisură care ar știrbi din prestigiul corpului nostru medico-sanitar. De aceea, să intensificăm munca de educare politică și ideologică a cadrelor medicale, sarcină de care organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.C. trebuie să se ocupe cu mai multă răspundere. În încheiere, aș face o propunere : să se lărgească mereu asistența materno-infantilă, dat fiind faptul că încă nu sînt folosite toate mijloacele de care dispunem în acest sens.

Continuînd ideea, **Gheorghe Tîrnoveanu**, medic la spitalul de copii, și **Petre Chiva**, directorul spitalului de obstetrică și ginecologie, au insistat asupra îmbunătățirii activității profilactice, propunînd ca și Societatea de Științe Medicale, recent creată, să intervină mai eficient în procesul pregătirii profesionale a personalului medico-sanitar.

— Prevederile pentru viitor, cuprinse în documentele pentru Congresul al X-lea — spunea tovarășul **Constantin Popescu**, directorul spitalului nr. 1 — au ca temelie trainică realizările de pînă acum, fundamentarea lor științifică dîndu-ne certitudinea realizării întocmai a ceea ce ne propunem. Noul și modernul spital cu 1 100 paturi, în curs de realizare, e încă o dovadă a grijii și atenției pe care o acordă conducerea partidului și statului nostru ocrotirii sănătății oamenilor muncii din Galați. Cît privește activitatea noastră, a oamenilor în halate albe, s-o investim neabătut cu răspundere, disciplină și solicitudine față de pacienți, să ne consacrăm cea mai mare parte din timp muncii efective la patul bolnavului.

Desfășurată într-un climat de exigență, avînd, prin numeroasele luări de cuvînt, din care am spicuit doar cîteva, un profund caracter de lucru, conferința organizației de partid a lucrătorilor din sectorul sanitar al municipiului Galați a demonstrat hotărîrea unanimă a celor ce-și pun cunoștințele, pasiunea și munca în slujba sănătății oamenilor, de a-și aduce întreaga lor contribuție la înfăptuirea sarcinilor partidului.

Stelian SAVIN
corespondentul „Scînteii"

„VOM ÎNDEPLINI ACEST PROGRAM"

(Urmare din pag. I)

cale ferată sînt produsele de bază ale uzinei noastre. Ne-am angajat într-un efort de extindere — spunea ing. **Nicolae Ionescu**, șeful serviciului constructor șef. Rezultatele bune pe care le-am repurtat nu ne plasează încă la nivelul posibilităților noastre maxime. Sarcina cea mai arzătoare pentru noi este nu numai de a menține ritmul de modernizare a produselor, ci de a-l intensifica astfel ca, peste puțină vreme, să putem ieși la export cu aparatele noastre de cale, să ajungem competitivi pe piața externă. Cred că la atingerea acestui obiectiv rezultînd din prevederile proiectului de Directive ar contribui și înființarea în uzină, cu concursul inginerilor, al muncitorilor de înaltă calificare, a unui nucleu de cercetare aplicativă.

Amintind că organizația de partid de la Uzina mecanică buzoiană s-a călit și s-a maturizat în focul luptei pentru biruirea greutăților, inginerul **Ioan Sultan** a spus : „Cred totuși că la nivelul comitetului nostru de partid, ca și la acela al organizațiilor de bază, va trebui să reflectăm asupra indicațiilor cuprinse în Tezele Comitetului Central privitoare la adoptarea unor modalități eficiente de control al îndeplinirii sarcinilor. Instituirea unui control sistematic asupra îndeplinirii de către fiecare comunist și salariat a sarcinilor ce-i revin pentru a preveni apariția neajunsurilor, ar contribui la ridicarea rolului conducător al organizației de partid, ar face ca eficiența activității de partid să crească tot mai mult".

Mai mulți vorbitori, între care rabotorul **Ioan Dinu**, **Petre Crăciunescu**, contabil șef, ing. **Constantin Munteanu**, șeful serviciului de organizare a producției, și alții, și-au exprimat deplina aprobare față de politica consecventă a partidului de industrializare socialistă a țării, față de măsurile adoptate în vederea perfecționării conducerii vieții economice și sociale, măsuri care se resimt puternic în viața județelor — foste raioane. Prin investițiile făcute de stat, prin întreprinderile care s-au construit și se vor construi — remarcau vorbitorii — municipiul Buzău își înscrie numele în rîndul centrelor industriale puternice ale țării.

— În dezbaterea publică a documentelor pentru Congresul al X-lea spunea ing. **Ilie Toma**, șeful serviciului tehnologic — vedem o nouă ilustrare a practicii statornicite în ultimii ani de conducerea de partid de a se consulta cu poporul asupra principalelor probleme ale politicii sale. Este acesta un element component al procesului de adîncire a democratismului socialist, din care trebuie să tragem concluzii în activitatea noastră curentă, din uzină.

Continuînd firul acestor idei, rabotorul **Ioan Dinu** a arătat că democratismul dezbaterilor, asigurînd libera exprimare a părerilor, constituie, în același timp, un drept și o îndatorire. „Dezbătînd programul partidului noi ne obligăm, totodată, să ne concentrăm toate forțele pentru a-l îndeplini. Simțim pe umeri și în conștiința noastră de comuniști înalta responsabilitate a acestei îndatoriri".

C. MORARU

AU INTRAT ÎN FUNCȚIUNE :

UZINA DE PIESE DE SCHIMB ȘI REPARAȚII UTILAJ CHIMIC GĂEȘTI

Intr-o telegramă adresată C.C. al P.C.R., tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU** personal, muncitorii, tehnicienii și inginerii de pe șantierul Uzinei de piese de schimb și reparații utilaj chimic Găești, județul Dîmbovița, raportează că în ziua de 1 iulie 1969 a intrat în funcțiune, la termenul planificat, acest important obiectiv al economiei noastre naționale. Ca urmare a eforturilor permanente ale beneficiarului, proiectantului și constructorilor, s-a reușit să se scurteze termenele de dare în funcțiune la secțiile de prelucrări mecanice, cazangerie și forjă ale uzinei, obținîndu-se pînă în prezent, pe această bază, o producție suplimentară de peste 6 milioane lei și beneficii în valoare de 1 200 000 lei. Aplicînd întocmai indicațiile conducerii partidului, au fost reconsiderate soluțiile din proiect și s-au amplasat mai judicios mașinile și utilajele, reușindu-se astfel ca în cadrul acelorași fonduri de investiții să se sporească capacitatea de producție a uzinei de la 7 900 tone cît era prevăzut inițial, la 10 500 tone pe an.

Fabrica de blocuri dolomitice

GALAȚI (corespondentul „Scînteii"). — Constructorii Combinatului siderurgic de la Galați au predat beneficiarului, în ziua de 30 iunie a.c., un nou și important obiectiv : fabrica de blocuri dolomitice. Dispunînd în prima etapă de o capacitate de 25 000 tone blocuri dolomitice pe an, fabrica va asigura necesarul pentru înzidirea căptușelilor de uzură ale convertizoarelor oțelăriei, corespunzător nevoilor unei producții anuale de oțel de 2,5 milioane tone. De remarcat faptul că această fabrică — unică în țară — folosește pentru procesul de fabricație materie primă indigenă furnizată de Hunedoara, iar prin intrarea ei în funcțiune se renunță la importul de blocuri dolomitice necesare refacerii zidăriei convertizoarelor. Toate operațiunile de fabricare a blocurilor dolomitice se desfășoară complet mecanizat și automatizat.

În secția aparataj de înaltă tensiune a uzinelor „Electroputere" din Craiova

Rezerve interne ascunse în tainița artificiilor financiare

anchetă economică

În ancheta de față nu am plecat de la premisa că va trebui să dăm un răspuns total la întrebarea : „ce s-a făcut în ultimul timp pentru ridicarea cotelor eficienței în întreprinderile din industria chimică ?", ci de la necesitatea de a măsura intensitatea eforturilor de optimizare a eficienței productive în această ramură căreia proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. îi atribuie un loc principal în dezvoltarea economiei, ținînd seama de materiile prime existente în țară, de cerințele crescînde de produse chimice pentru consumul intern și de posibilitățile de export pe care le creează. Pentru a efectua analiza pe această temă ne-am oprit la două mari unități care, la ora actuală, au un profil de producție asemănător : fabricația produselor clorosodice.

La Uzina de produse sodice Govora, în anul 1961, principalele sale sortimente — soda calcinată și soda caustică — se realizau în pierdere ; în acest an, rentabilitatea unei tone de sodă calcinată a ajuns la 9 la sută, iar a unei tone de sodă caustică, la 21 la sută. Realizările sînt cu atît mai meritorii cu cît, în aceleași instalații de bază, s-au fabricat produse de calitate superioară, în pofida unor estimări din proiecte mai modeste. Exprimă totuși acest grad de rentabilitate resursele reale de beneficii suplimentare ? Răspunsul l-am aflat dintr-un act de control, care apreciază că uzina dispune de importante rezerve de rentabilitate, ce nu au fost prinse în planul financiar. Mai întîi, e vorba de o serie de sortimente de calitate superioară, fabricate în mod curent și pentru care sînt încheiate contracte de livrare ; conducerea uzinei nu le-a luat însă, în calculul planului de producție — invocînd „jocul" prețurilor de vînzare — și ca urmare va realiza fără efort propriu un beneficiu suplimentar de peste 3,7 milioane lei. Procedeul de a escamota această importantă rezervă financiară ni s-a părut bizar. De aceea am cerut explicații.

— Prin îmbunătățirile aduse tehnologiei — ne spunea **Vasile Constantinescu**, contabilul șef al uzinei — am putea produce mai multă sodă de calitate superioară, dar planul indică cifra de 85 la sută.

— Și acest procent de calitate este maximal ?

— Fără îndoială că nu. Însă am primit indicații de la direcția generală ca, în planul de producție pe 1969, să nu figureze soda caustică de calitate superioară, pentru că nu vom avea desfacere ; întreprinderile beneficiare ar considera că prețul de vînzare este exagerat în raport cu acela al calităților inferioare.

— Din moment ce ați încheiat contracte de livrare și ați și produs în acest an sodă de calitate, nu se dovedește că temerea dvs. nu era întemeiată ?

— Nu puteam ști aceasta la întocmirea lucrărilor de plan. Cînd am analizat posibilitățile uzinei de a se încadra în cheltuielile la 1 000 lei producție marfă, am ajuns la concluzia că trebuie să livrăm cel puțin 5 000 tone sodă caustică de calitate superioară. Beneficiari am găsit, contractele au fost perfectate. De aceea, considerăm că nu e vorba de o rezervă, ci de o sursă de realizare a indicatorilor de plan care nu era certă la data întocmirii planului.

Oare „nu se știa" că soda caustică de calitate superioară este solicitată de beneficiari ? Acestora li s-au vîndut anul trecut — și e greu de presupus că fără acordul lor — 15 482 tone, iar anul acesta s-au perfectat contracte, pînă la data investigațiilor noastre, pentru încă 8 000 tone, din care o mare parte pentru export. Deschidem o paranteză și relatăm o discuție pe care am purtat-o a doua zi, la Combinatul chimic Rîmnicu Vîlcea, cu șeful serviciului plan-producție, ing. **Ion Petcu**.

— Aveți beneficiari pentru soda caustică de calitate superioară ?

— Noi fabricăm numai sodă caustică de calitate superioară și, la ora actuală, sîntem asaltați de cereri din partea beneficiarilor...

— Nu au obiectat asupra prețului ?

— Nicidecum. Ar fi bucuroși dacă le-am putea satisface toate solicitările.

Deci, soda caustică de calitate superioară se caută. Cum rămîne atunci cu justificarea contabilului șef că, în momentul întocmirii planului, nu s-a putut ține seama de sortimentul în cauză, din lipsa beneficiarilor ? Să zicem că nu erau perfectate contractele. Dar oare pentru celelalte produse existau la acea dată contracte ? Nu existau și, totuși, au fost înscrise în plan. Acum, lucrurile sînt clare. Nu tăinuirea resurselor interne este calea de a diminua costurile producției și a obține, prin eforturi proprii, beneficii și acumulări sporite ; nu pe această cale se mobilizează colectivul uzinei în vederea atingerii celor mai înalte „baremuri" de rentabilitate.

De neînțeles este că economiștii uzinei tolerează aceste artificii financiare, în timp ce prețul de cost, în cinci luni, nu s-a realizat. Practic, nu s-au obținut circa 2,3 milioane lei economii planificate, iar cheltuielile la fiecare 1 000 lei producție marfă au fost depășite cu 2,55 lei. Dacă ținem seamă și de faptul că rezervele descoperite în cursul controlului amintit trec de 4 000 000 lei, rezultă cu certitudine că în uzină trebuie să se treacă hotărît la un regim strict de economii. În acest sens, este importantă finalizarea unor studii de organizare științifică a pro[illegible] care prevăd obținerea unor economii de peste 1,5 milioane lei.

Revelatoare pentru [illegible] cu care se gospodăresc în această uzină unele fonduri materiale este și situația [illegible] stocurile fără mișcare. Totuși, este clar că aceste stocuri țin imobilizate fonduri materiale ale statului, fără ca uzina, comitetul ei de direcție să simtă consecințele acestui procedeu. În afară de organele financiare și bancare, (care au acceptat, după părerea noastră, cu prea multă ușurință acoperirea prin normativ a majorității acestor stocuri), nimeni nu a mai făcut o analiză pentru a hotărî într-un fel sau altul asupra soartei imobilizărilor. Și starea de provizorat persistă. Din păcate ea tronează și asupra unor lucrări de planificare financiară. Așa zisa „complexitate" a calculelor și unele imprecizuni ale instrucțiunilor în vigoare creează cîmp liber erorilor de tot soiul. Interesant este că, după corectarea greșelilor, normativul, necesarul de fonduri, nu cresc ci, dimpotrivă, se subțiază. Or, aceasta pune sub semnul întrebării caracterul „întîmplător" al erorilor în domeniul activității financiare a uzinei.

Combinatul chimic Rm. Vîlcea. Alți oameni, alt profil tehnologic, alte probleme. Colectivul fabricii de clorosodice se poate mîndri cu o înaltă performanță : atingerea grabnică a parametrilor proiectați, încă din primele luni de funcționare, renunțarea la dotațiile pentru acoperirea pierderilor planificate, vărsarea la bugetul statului a unor însemnate beneficii. În primele cinci luni ale acestui an, cheltuielile la fiecare 1 000 lei producție marfă s-au redus cu 76,4 lei, în condițiile realizării unui spor de beneficiu peste cel planificat de 5,3 milioane lei. Și totuși.

— Prețurile de cost unitare — ne spunea economistul **Traian Boeru**, de la serviciul plan-producție — sînt stabilite, în general, peste nivelul celor din proiect, pentru că instalațiile nu funcționează în mod curent la capacitatea lor maximă — și aceasta deoarece celelalte fabrici nu au intrat în funcțiune la termen. Ele trebuiau să utilizeze clorul și acidul clorhidric pe care, vrînd-nevrînd, le fabricăm o dată cu produsele sodice.

— Și atunci, ce ați făcut ?

— Le-am introdus în planul de producție și am primit repartiții pentru a le livra. Ulterior, însă, au apărut renunțări și sarcinile s-au redus. Noi însă nu putem fabrica sodă caustică fără ca în procesul tehnologic să nu rezulte și acid clorhidric. Și, dacă nu desfacem acidul clorhidric, trebuie să restrîngem producția de sodă, în condițiile în care prețul de cost este încărcat cu pierderile aferente.

— Nu ați căutat, totuși, să ieșiți din această dilemă ?

— Ba da — ne-a răspuns ing. Ion Petcu — și am și găsit soluția. Am luat legătura cu „Chimimport", ocolind D.G.A.D.-ul nostru, și am perfectat tranzacții cu beneficiarii externi. În primele cinci luni, planul nostru la export a fost realizat în proporție de 147,2 la sută.

— Ați spus că ați ocolit D.G.A.D.-ul din Ministerul Industriei Chimice. De ce ?

— Cred că dacă ne adresam acestei direcții generale, nu am fi făcut decît să complicăm soluționarea problemei. Tovarășii de acolo ne-ar fi spus : „De ce vă bateți capul, doar aveți repartiții și puteți cere daune dacă beneficiarii nu vă acceptă marfa". Daune, daune, dar noi am fi rămas cu marfa-n stoc. Să nu credeți, însă, că am rezolvat definitiv problemele desfacerii. Avem mari necazuri, mai ales cu transportul acidului clorhidric.

Un coleg ziarist, cu care am discutat această problemă, mi-a replicat : „Cunosc situația. D.G.A.D. din acest minister are faima de încurcă-lume și aceasta sub privirea celor care îl coordonează. Este penibil pentru o direcție generală să fie ocolită de cei din subordine..." Însă, prețul de [illegible] unitate a industriei chimice [illegible] prime și materiale.

Concluziile ce se desprind din aceste investigații arată că, în cele două întreprinderi ale industriei chimice, nivelul eficienței economice este sub posibilitățile reale ale producției. Nici vorbă de un nivel maximal în acest domeniu ! Este consecința faptului că nu se acționează energic, în permanență, pentru reducerea cheltuielilor de producție și eliminarea pierderilor, pentru sporirea beneficiilor, astfel încît rentabilitatea producției să se situeze la nivelul dotării tehnice și al rezervelor pe care le oferă organizarea științifică a producției și a muncii.

Corneliu CARLAN

FORȚA ENERGETICĂ

(Urmare din pag. I)

trificate peste 3 000 sate, astfel că mai bine de 70 la sută din numărul localităților rurale beneficiază de energie electrică, față de 49 la sută cîte erau electrificate la începutul actualului cincinal.

Trăsătura distinctivă a prevederilor proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al partidului în ce privește dezvoltarea resurselor energetice și a electrificării în perioada 1971—1980 este continuarea fermă a politicii partidului de creștere în avans a bazei energetice primare de combustibili și a industriei energiei electrice față de alte ramuri economice. Producția de energie electrică, sporind într-un ritm mai ridicat decît producția industrială în ansamblu, va ajunge în anul 1975 la 55—57 miliarde kWh, iar cea de energie termică — destinată consumului în industrie, agricultură și pentru încălziri urbane — la 55—57 milioane gigacalorii. Consumul intern de energie electrică pe locuitor va crește la 2400—2500 kWh în 1975 și 3 000—3 400 kWh în 1980, micșorîndu-se decalajul față de nivelul acestui consum în țările dezvoltate industrial. De fapt, pînă în 1975 urmează să se racordeze toate satele la sistemul electroenergetic al țării.

Satisfacerea în cele mai bune condiții a necesarului de energie primară și electrică, care crește într-un ritm foarte rapid, va merge mînă în mînă cu schimbările structurale importante care vor avea loc în balanța energetică a țării. După cum se subliniază în proiectul de Directive, întrucît, potrivit prognozelor, în perspectiva următorilor 15—20 de ani, resursele de combustibili clasici — îndeosebi de țiței și gaze — nu vor ține pasul cu creșterea necesităților, trebuie pregătite condițiile pentru folosirea acelor resurse energetice pe care revoluția tehnico-științifică le pune astăzi la îndemîna omenirii. Aceasta cu atît mai mult, cu cît planul de dezvoltare a bazei energetice în următorii zece ani prevede drept principală sarcină asigurarea din resurse interne, în cît mai mare măsură, a combustibililor necesari tuturor ramurilor economiei. Orientarea esențială în valorificarea resurselor energetice primare constă în creșterea aportului cărbunilor, al energiei hidro și al energiei nucleare, o dată cu scăderea ponderii hidrocarburilor și a lemnului de foc în satisfacerea nevoilor de consum — ceea ce corespunde evoluției mondiale a energeticii.

În corelație cu creșterea necesarului și a producției de energie electrică, se prevede ca puterea instalată în centralele electrice să fie mărită în anii viitorului cincinal cu 5 400—5 800 MW — aproximativ echivalentă cu întreaga putere instalată pînă acum în țara noastră — și cu 13 000—13 800 MW în întreaga perioadă 1971 — 1980. Promovîndu-se în continuare orientarea de a concentra producția de energie electrică în unități mari, mai avantajoase din punct de vedere economic, proiectul de Directive stabilește construirea de centrale termoelectrice, dotate cu agregate de mare putere, în vecinătatea bazinelor carbonifere. Va fi dezvoltată, de asemenea, producția de energie electrică pe baza altor combustibili clasici. Un accent deosebit se va pune pe construirea de noi centrale hidroelectrice, care vor însuma în anul 1980 o putere de 4 300—4 400 MW, adică circa o treime din întreaga putere nou instalată. În cursul primului an al viitorului cincinal va intra în funcțiune, cu întreaga sa capacitate, sistemul hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier. Construcția și montajul obiectivelor de aici, efectuate în cooperare cu Republica Socialistă Federativă Iugoslavia, decurg în ritm intens în momentul de față, unele lucrări și stadii fizice fiind chiar în avans față de grafice, astfel că sînt create toate premisele ca termenele finale stabilite pentru intrarea în funcțiune a sistemului să fie riguros respectate. În perioada 1971—1975 se va realiza o putere de cel puțin 1 200 MW pe rîurile Lotru, Argeș, Olt, Someș, Sebeș. Se vor începe și continua, totodată, lucrările de amenajare a Dunării, Oltului, Sebeșului și se va folosi potențialul Siretului, Rîului Mare și al altor cursuri de apă.

Noutatea viitorului plan decenal de dezvoltare a resurselor energetice și a electrificării, care va fi dezbătut și aprobat de Congresul al X-lea al partidului, o constituie introducerea și extinderea treptată a folosirii energiei nucleare la scară industrială. În următorii zece ani se vor construi centrale nuclearoelectrice cu o putere de 1 800—2 400 MWe, sarcină a cărei înfăptuire necesită din partea ministerului nostru, a constructiilor de mașini, a cercetării științifice și rețelei învățămîntului de specialitate un program coordonat de măsuri, care să asigure baza tehnico-materială pentru fabricarea în țară, în proporție crescîndă, a echipamentului necesar, ca și cadrele specializate pentru această nouă ramură a economiei.

Este limpede că volumul investițiilor destinate dezvoltării bazei energetice și a electrificării țării se menține la un nivel ridicat și în viitor și, de aceea, se cer intensificate eforturile pentru executarea în ritm intens a lucrărilor și darea la timp în funcțiune a noilor obiective. Semnificativ în acest sens este faptul că încă de pe acum s-au pregătit multe din studiile tehnico-economice pentru obiectivele ce vor fi construite în cincinalul viitor. Întreprinderile noastre de construcții și montaje dispun în prezent de o puternică dotare tehnică, de forța de muncă necesară ridicării marilor obiective energetice, dar acest important potențial material și uman uneori nu este bine folosit din cauza tărăgănărilor în aprobarea unor decizii și soluții.

Pornind de la aceste considerente, socotesc că în cadrul măsurilor pe care proiectul de Directive le preconizează pentru sporirea eficienței economice a investițiilor, să se asigure — concomitent cu sporirea exigențelor în elaborarea documentațiilor — o mai mare operativitate în fundamentarea deciziilor de investiții. În această privință va trebui urmată ideea unei depline cursivități în realizarea investițiilor, prin trecerea fără pauze de la un obiectiv energetic important la altul, ceea ce va permite păstrarea și dezvoltarea capacității tehnice și organizatorice a unităților de construcții și montaj, fructificarea valoroasei experiențe cîștigate de lucrătorii șantierelor. Creșterea eficienței investițiilor va fi urmărită pe diferite alte planuri. Ministerul nostru și-a propus ca încă de la proiectare să se intensifice eforturile pentru ieftinirea lucrărilor, pentru reducerea volumului construcțiilor anexe tehnologice, a suprafeței clădirilor administrative, simplificarea finisajelor, diminuarea consumurilor de materiale de construcție, eliminarea risipei în angajarea banilor statului.

Proiectul de Directive subliniază că una din preocupările centrale, de care depinde asigurarea echilibrului balanței energetice generale a economiei și creșterea eficienței cu care sînt folosiți combustibilii și energia, constă în reducerea continuă a consumurilor specifice energetice, eliminarea pierderilor de energie electrică, gospodărirea ei rațională. Numai prin diminuarea cu 1 la sută a normelor de consum se realizează, într-un an, o economie de peste 100 000 tone combustibil convențional. În cadrul măsurilor din acest domeniu, un rol important îl vor avea instalarea unor agregate energetice cu puteri unitare mari, cu randamente ridicate, valorificarea resurselor energetice secundare și extinderea termoficării industriale și urbane. Totodată, se vor reduce în continuare consumurile specifice de combustibil la centralele termoelectrice, printr-o mai bună gospodărire, prin încadrarea cît mai judicioasă a centralelor în acoperirea curbei de sarcină, diminuarea duratei reparațiilor și a indisponibilităților, îmbunătățirea procesului de ardere în cazane și introducerea unor dispozitive perfecționate de automatizare în transportul și distribuția căldurii produse prin termoficare.

Ne exprimăm convingerea că energeticienii noștri, care de-a lungul anilor au acumulat o bogată experiență, vor reuși să se ridice la înălțimea sarcinilor ce le revin din proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al partidului și prin munca lor fără preget vor înscrie noi și însemnate succese în înfăptuirea grandioaselor obiective ale înaintării României pe calea socialismului și comunismului.

Grîul în hambare!

(Urmare din pag. I)

pentru ca recolta să nu fie cu nimic diminuată. Din constatările de pe teren, rezultă că mai sînt unele probleme de rezolvat în legătură cu funcționarea utilajelor care vor fi folosite în campania de recoltare. Astfel la unele întreprinderi pentru mecanizarea agriculturii din județul Suceava, cum sînt Spătărești și Liteni, au fost găsite combine care nu fuseseră bine puse la punct încît a fost nevoie să se facă o serie de remedieri. Trebuie, de asemenea, ca organele centrale să rezolve de urgență problema asigurării acumulatorilor care, la ora actuală, nu se găsesc în număr suficient. Județele Brăila și Botoșani solicită cîte 100 de acumulatori.

Ploile care au căzut în ultimul timp au făcut ca cerealele păioase să se maturizeze lent, ceea ce a contribuit ca boabele să cîștige în greutate și calitate. Acest avantaj — care va asigura îmbunătățirea calității pîinii — va trebui consolidat asigurînd condiții optime pentru păstrarea boabelor. Au fost luate măsuri din timp pentru curățirea și desinfectarea magaziilor, silozurilor, pentru repararea utilajelor necesare. Cu toate acestea, la unele baze de recepție din județul Brăila au fost constatate rămîneri în urmă în ce privește pregătirea spațiilor de depozitare a produselor, iar unele utilaje nu erau încă puse la punct. Este necesar ca organele județene să verifice temeinic modul cum au fost pregătite magaziile și silozurile și să ia măsuri urgente acolo unde se constată eventuale neajunsuri. Avem o recoltă bună din punct de vedere cantitativ și calitativ, să o păstrăm bine pentru a avea și pîine bună.

Desigur, boabele constituie producția principală a lanurilor, care ne interesează în mod deosebit. Trebuie acordată însă atenție și colectării paielor și plevii. Paiele sînt utilizate pe scară largă la fabricarea celulozei. De aceea unitățile agricole vor trebui să organizeze strîngerea lor cu cea mai mare grijă și să le livreze întreprinderii de colectare aparținînd Ministerului Industriei Chimice. De asemenea, este necesar să se colecteze întreaga cantitate de pleavă care, în amestec cu melasă și uree, este folosită cu bune rezultate la îngrășarea bovinelor.

Desfășurarea la timp și în bune condiții a campaniei de recoltare presupune o bună organizare a muncii, pînă în cele mai mici amănunte, în fiecare unitate agricolă. În ultimul timp, în majoritatea județelor, comitetele județene de partid au organizat ședințe de lucru cu cadrele de conducere din agricultură în care s-a analizat mersul lucrărilor agricole de vară și au fost stabilite măsuri în ce privește desfășurarea campaniei de recoltare. În județul Brăila, de exemplu, s-a stabilit ca recolta de pe cele 102 000 hectare să fie strînsă în decurs de 11 zile. Este necesar ca organele și organizațiile de partid, direcțiile agricole, trusturile I.A.S. și uniunile cooperatiste să conducă practic, pe teren, desfășurarea lucrărilor agricole de vară, pentru ca recolta să ajungă într-un timp scurt din cîmp în magazii.

Democratismul profund al sistemului instrucţiunii publice

Acad. Gheorghe MIHOC

Dacă în climatul actual de bilanţ şi prefigurări ale perspectivelor viitoare, generate de dezbaterea Tezelor şi proiectului de Directive ale Congresului al X-lea al partidului, am căuta să găsim cea dintîi trăsătură caracteristică a evoluţiei învăţămîntului din ţara noastră în ultimul sfert de veac, aceasta ar fi, fără îndoială, **democratismul manifestat amplu şi plenar în toate formele de activitate şcolară, de la primele clase obligatorii şi pînă la cursurile postuniversitare.** Porţile şcolii de toate gradele au fost în acest interval de timp larg deschise copiilor şi tinerilor. Învăţămîntul obligatoriu a încetat să fie numai enunţat, cum era în trecut, devenind o realitate. Ne amintim că recensămintele şcolare de acum trei decenii arătau că un număr imens de copii de vîrstă şcolară, în special în mediul rural, nu mergeau la şcoală, îngroşînd numărul analfabeţilor, foarte ridicat şi el.

Progresul general al învăţămîntului implică, firesc, atît crearea condiţiilor ca şcoala să fie accesibilă tuturor cît şi adaptarea procesului instructiv-educativ la nevoile reale ale dezvoltării ţării. Larga dezvoltare a învăţămîntului, caracterul său profund democratic sînt un act reflex al operei de desăvîrşire a construcţiei socialiste, al noii imagini dobîndite de ţara noastră în ultimul pătrar de veac. E suficient, cred, să amintim că procesul de industrializare absoarbe anual un număr din ce în ce mai mare de profesionişti, apreciaţi în raport cu gradul lor de pregătire. Prelucrarea arhaică a pămîntului nu cerea ştiinţă de carte. Astăzi, întreprinderile industriale, răspîndite pe întreg teritoriul ţării, muncile agricole care folosesc din ce în ce mai mult tehnica au nevoie de lucrători instruiţi.

De altfel, grija manifestată pentru ridicarea culturală a tineretului nostru s-a concretizat deopotrivă şi în creşterea continuă a numărului de clase ale învăţămîntului obligatoriu, precum şi în prelungirea duratei sale, începînd din această toamnă, la 10 ani. Să reţinem şi faptul că, firesc, caracterul democratic al învăţămîntului general reiese nu numai din obligativitatea şi gratuitatea lui sau din înlesnirile materiale făcute părinţilor. El rezidă şi în împărţirea egală a resurselor şcolare în toate regiunile ţării. Este evident că tocmai pe această linie trebuie să perseverăm azi. O seamă de măsuri adoptate în ultimul timp asigură continuarea mai eficientă a eforturilor pentru ca toate şcolile generale, indiferent de situaţia lor geografică şi de mediul social în care funcţionează, să fie la fel de bine înzestrate din punct de vedere material, pentru a li se crea astfel tuturor elevilor condiţii optime de învăţătură. Diferenţa dintre pensioanele cu taxe exorbitante şi şcolile sătesti în care toţi elevii învăţau în aceeaşi sală de clasă aparţine exclusiv unui trecut îndepărtat.

Cînd vorbim despre caracterul democratic al învăţămîntului în genere, şi în mod deosebit al celui superior, ne gîndim la posibilităţile reale ale tuturor tinerilor de a studia, la aplicarea consecventă a principiului că unicul criteriu al promovării este dovada cunoştinţelor, a capacităţilor intelectuale. De aceea se acordă la noi o însemnătate atît de mare accesului în şcoala superioară al tinerilor cei mai bine dotaţi, indiferent de situaţia materială a părinţilor şi de mediul social din care provin. Din acest punct de vedere, în România ultimilor 25 de ani s-au creat progrese remarcabile. Statul acordă un puternic sprijin material învăţămîntului superior pentru a fi înlăturate toate obstacolele economice din viaţa studenţilor. A fost realizată o bogată reţea de cămine şi de cantine universitare. În cele 16 centre de învăţămînt superior zeci de mii de studenţi capătă ca bursieri întreţinerea completă, în condiţii optime. Sumele înscrise în buget pentru învăţămînt totalizează peste 8 miliarde lei, iar cheltuielile medii pentru un student s-au ridicat anul trecut la 11 800 lei. În asemenea condiţii, piedicile materiale pentru a putea studia au devenit inexistente. Tot astfel, universităţile noastre îşi deschid larg porţile bărbaţilor şi femeilor din producţie care au atins un nivel intelectual ce le permite intrarea în învăţămîntul superior, dar care din diferite motive n-au putut urma sau termina cursurile universitare. La dispoziţia lor stau cursurile serale şi cursurile fără frecvenţă.

Într-un stat democrat elevii de liceu şi studenţii trebuie să fie recrutaţi în raport cu valoarea lor personală, indiferent de resursele financiare ale părinţilor. Aceasta corespunde de altminteri şi intereselor economice şi culturale ale statului, deoarece nici o ţară nu poate să lase astăzi necultivate talentele reale dacă vrea să facă faţă concurenţei mondiale. Cu toate acestea, în ţările capitaliste numărul elevilor de liceu şi al studenţilor fii de muncitori şi de ţărani este redus. Democratismul învăţămîntului superior se exprimă, de asemenea, şi prin plasarea absolvenţilor în cîmpul muncii, care, îmbinînd interesele generale ale ţării cu cele particulare ale celor care şi-au terminat studiile, rezolvă una din cele mai spinoase probleme din majoritatea statelor.

Statul a creat deci toate măsurile legislative şi a acordat sprijinul material pentru a realiza o largă democratizare a învăţămîntului superior, luînd drept singur criteriu pentru accesul la această formă de învăţămînt numai valoarea personală a candidaţilor. Aplicarea în practică a acestui principiu cere însă o grijă deosebită din partea cadrelor didactice, pentru ca în instituţiile de învăţămînt superior să intre tinerii cei mai bine înzestraţi. Modalitatea pe care o folosim pentru selecţionarea studenţilor este concursul de admitere. Personal însă, mi se pare insuficientă organizarea actualei forme de selecţionare în raport cu importanţa scopului urmărit, deoarece organizarea ei nu s-a făcut pe baza unor studii pedagogice speciale, care ar fi putut să ducă la rezultate interesante avînd în vedere vastul material documentar pe care îl avem la dispoziţie în acest domeniu. Din curiozitate, am examinat situaţia la învăţătură după doi ani de studii a primilor 20 clasaţi la examenele de admitere ţinute la cîteva facultăţi de la Universitatea din Bucureşti (facultăţile de matematică şi mecanică, chimie, istorie, limbi străine) în anul universitar 1965—1966. S-a putut constata că unii dintre fruntaşii la concursul de admitere ajunseseră în situaţia de codaşi numai după doi ani de învăţătură. Desigur, orice examen conţine o doză de hazard, deoarece alegerea subiectului poate favoriza pe unii candidaţi, iar pe alţii, dimpotrivă, să-i defavorizeze, din cauză că pot exista mai mulţi examinatori etc. Din teoria selecţiei statistice se ştie că efectul hazardului se micşorează cu cît numărul probelor creşte şi că joacă cel mai mare rol cînd există o singură probă. În afară de aceasta, examenul de admitere poate constata cel mult cunoştinţele candidatului în momentul examinării — cunoştinţe care reflectă de multe ori meritul profesorului de liceu sau în numeroase cazuri al meditatorului — dar zelul, puterea de muncă, pasiunea pentru specialitatea aleasă în orice caz nu. Nimeni nu se poate gîndi, desigur, la desfiinţarea concursului de admitere. Consider însă necesar ca el să fie modernizat, în scopul obţinerii unor teste mai eficiente, pe baza unor studii pedagogice documentate. De altminteri în ţara noastră pedagogia se limitează mai mult la probleme generale, evitînd soluţionarea ştiinţifică a unor probleme de învăţămînt de interes imediat. Este necesară renovarea pedagogiei prin utilizarea unor metode noi şi a tehnicii moderne în toate formele de învăţămînt. La baza pedagogiei — care are, între altele, menirea să uşureze asimilarea unor programe de studii, în mod necesar din ce în ce mai întinse şi cu un conţinut ştiinţific mai înalt — trebuie să stea matematica şi experimentul.

Legea învăţămîntului prevede numeroase alte măsuri pentru întărirea democratismului în viaţa universitară. Au fost create senatele şi consiliile profesorale, care au fost investite cu largi atribuţii de conducere a instituţiilor de învăţămînt superior. Pe bază de vot secret, uninominal, au fost aleşi rectorii, decanii, membrii consiliilor ştiinţifice ale facultăţilor şi ai senatului universitar. Pentru prima oară au fost aleşi în aceste forme de conducere şi reprezentanţi ai studenţilor pentru a participa ei înşişi la elaborarea măsurilor de îmbunătăţire a procesului instructiv-educativ.

Mereu în nota vremii, sistemul instrucţiunii noastre publice asigură pregătirea cadrelor necesare patriei azi şi în perspectiva sarcinilor de viitor ale construcţiei socialiste.

Ansamblul folcloric „Oltul" în Olanda

Ansamblul folcloric „Oltul", al Căminului cultural din Stoicăneşti — aflat în turneu în Olanda — înregistrează un succes de prestigiu ca mesager al artei populare româneşti. Invitaţi pentru a doua oară în Ţara lalelelor, artiştii acestui ansamblu au prezentat spectacole la Haga, Zeist, Doorn, Dordrecht şi în alte oraşe. Un repertoriu variat, alcătuit din piese muzicale şi coregrafice selecţionate din cele mai reprezentative zone folclorice ale ţării, o ţinută artistică exemplară, îmbinînd cizelarea interpretării cu autenticitatea, iată ce caracterizează arta acestui ansamblu, care se numără printre cele mai apreciate formaţii de amatori din ţara noastră. În timpul turneului, membrii Ansamblului folcloric din Stoicăneşti au adresat o telegramă tovarăşului **Nicolae Ceauşescu**, secretar general al C.C. al P.C.R., în care se arată printre altele: „Succesele noastre artistice pe aceste plaiuri, la fel ca şi cele din producţie de acasă, le aducem ca omagiu partidului nostru în cinstea celui de-al X-lea Congres şi a celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei noastre. Vă asigurăm că vom depune toate eforturile pentru ca şi pe această cale să contribuim la creşterea prestigiului iubitei noastre patrii pe plan internaţional".

O DISCUŢIE VECHE ÎN LUMINA NOILOR REALITĂŢI

Radu POPESCU

De la o vreme se vorbeşte din nou de o literatură a „oraşului" şi de o literatură a „satului", şi cu toate că termenii noului dialog sînt, parcă, mai ponderaţi, e greu să nu recunoaştem în fondul lor ecoul unor similare discuţii mult mai vechi, sau relativ recente. După cum s-a amintit, flacăra acestei discuţii se reaprinde periodic de mai bine de şapte decenii şi totdeauna cu sensul, mai mult sau mai puţin imperativ, al „opţiunii" şi chiar al „angajării".

Care a fost, de-a lungul anilor şi deceniilor, realitatea obiectivă din care au izvorît aceste repetate discuţii?

Timp de un veac şi mai bine — dacă o luăm numai de pe la începuturile literaturii noastre moderne — noi nu am avut oraş, burg, în adevăratul înţeles al cuvîntului. Am avut două capitale, apoi una singură, în a căror alcătuire socială — dominată pînă atunci de ciocoime, cu imensa ei domesticitate de toate treptele, şi de păturile meseriaşe şi negustoreşti — au început să dobîndească o pondere din ce în ce mai importantă slujbaşii statului modern, reprezentanţii profesiunilor liberale, intelectualii. Cu aceeaşi geneză şi structură putem spune că am avut, pe suprafaţa ţării, zeci de oraşe — capitalele de judeţ; toate cu unul şi acelaşi portret. N-am avut noi, oare, o literatură a acestor „oraşe", a bietului tip uman închis între zidurile lor, a dramei, în acelaşi timp derizorie şi cumplită, pe care o năşteau şi o mistuiau cu mereu aceeaşi stătătoare indiferenţă? Ridicole şi gălăgioase farse politice ale unui pumn de „gogomani" (Caragiale), „locuri unde nu se întîmplă nimic" (Sadoveanu), „smîrcuri de cruzime şi stupiditate" (Brătescu-Voineşti), leagăne de bovarism, de viciu şi ratare (Cezar Petrescu, Ionel Teodoreanu), abisuri de anxietate şi singurătate (Bacovia) etc., etc. — nimeni nu poate contesta că a existat o literatură a acestor aglomeraţii amorfe şi pseudomorfe, şi că această literatură cuprinde un document fidel, acut şi destul de complet.

Dar Bucureştii — capitala, marele oraş, metropola?

Desigur că o viaţă specifică se desfăşura în acest oraş specific, că drame erau din belşug în oraşul nostru, şi că aceste drame purtau pecetea tocmai a acestui specific, care era el însuşi o dramă. Literatura oraşului nostru şi a dramei lui s-a scris, ea începe cu N. Filimon şi se continuă pe un fir cind mai subţire, cînd mai gros — mai adeseori subţire — pînă în zilele noastre. În pas cu evoluţia lui inegală şi întîrziată: o literatură mai ales a micii burghezii şi a mahalalei, o literatură a intelectualului şi o literatură a fenomenului politic.

În tot acest timp de peste un veac se scrie însă, mai ales, o literatură ţărănească, o literatură a satului, care oglindeşte marea realitate a ţării şi a poporului nostru. Dacă realitatea agrară şi structura social-economică a acestei realităţi, datorită cărora oraşele noastre erau ce erau, făceau ca dominanta literaturii noastre să fie a satului şi a ţărănimii, tot ele determinau direct compoziţia socială a intelectualităţii, de origine majoritar rurală. Ţărănimea a fost rezervorul intelectualităţii noastre în epoca modernă, rezervorul mai ales al intelectualităţii artistice şi literare: matricea geniului nostru creator a fost satul. Majoritatea zdrobitoare a scriitorilor, a artiştilor care au trăit pe caldarîmurile oraşului, în cafenele, în ateliere, în redacţii, s-a născut în sate, şi a fost împregnată de modul de viaţă, de atmosfera şi de problemele satului. Chiar

puncte de vedere

dacă, între timp, cum era şi firesc, proporţia de origine socială s-a mai schimbat, adică dacă s-au mai înmulţit scriitorii organic legaţi de oraş, născuţi, crescuţi şi formaţi în familii orăşeneşti, în mediu orăşenesc, în atmosfera şi civilizaţia specific orăşenească, mai bogate, mai complexe, mai accentuate, desigur, şi mai fecunde ca odinioară. De aceea, respingînd falsele opoziţii, vom spune că sînt scriitori cu precădere înzestraţi pentru o literatură inspirată din viaţa satului, după cum alţii au o aplicare deosebită pentru mediul orăşenesc.

Nu încape îndoială că în cele două glasuri care au angajat acest dialog al orientărilor literaturii noastre a răsunat întotdeauna un solid adevăr. A cere scriitorilor români să fie prezenţi în lumea ţărănească, în drama ţărănească, era tot ceea ce putea fi mai normal (indiferent de faptul că unii n-au înţeles-o cum trebuie), mai firesc, mai obligatoriu — iar a le cere să o ignore, să o depăşească, atîta vreme cît societatea însăşi nu era capabilă s-o facă, era absurd, şi ar fi fost criminal; faimosul **„Să nu uiţi Darie!"** al lui Zaharia Stancu era încă de mult charta morală a noastre scriitoriceşti. În acelaşi timp, a le cere să rămînă cantonaţi în limitele satului, în drama pămîntului, în fixitatea tradiţiilor, în poezia naturii, era şi împotriva realităţii sociale, şi împotriva mersului universal al culturii, la care România, cu arta, literatura şi cultura ei, trebuia să participe, pentru că avea şi are, în această direcţie, o mare vocaţie: nici nu pot să mă gîndesc că în anii care ne-au dat **Răscoala** şi poeziile lui Blaga n-am fi avut **Patul lui Procust** şi **Joc secund**.

Ne este, însă, în acelaşi timp, îngăduit să presupunem că, în însăşi justeţea orientării lor, izbucnirile polemice ascundeau conştiinţa obscură şi neliniştită a unei datorii nu cu totul îndeplinită. Poate că susţinătorii literaturii „satului" simţeau că, la vremea respectivă, scriitorii nu se aflau, cu spiritul lor, cu opera lor, în chiar centrul dramei ţărăneşti, că nu făceau totul şi destul (deşi, mai ales în această direcţie, au făcut foarte mult) pentru această imensă dramă a poporului român. Iar camplonii literaturii „oraşului" poate că simţeau, de asemenea, că scriitorii nu făceau destul pentru a ridica în conştiinţa publică noile şi adevăratele probleme şi drame ale oraşului, în care, între timp, apăruse proletariatul, care devenise terenul manifestării aprige a luptei de clasă, în care multe glasuri ale cugetării, artei şi literaturii universale erau încă neauzite etc., etc.

Încît, noi putem considera reaprinderea problemei „sat-oraş", ca reală şi utilă, numai în măsura în care o racordăm la realitatea noastră de astăzi (oricîte datorii am avea încă faţă de trecut, unde se mai găsesc, desigur, de umplut destule lacune tematice), numai în măsura în care vedem în ea o preocupare a scriitorilor de azi faţă de o anumită carenţă de actualitate a literaturii noastre.

„Sat-oraş"? Dar se mai poate pune această problemă, în termenii ei de ieri? Dar mai există oare satul şi oraşul de ieri, mai există „ţăranii" şi „orăşenii" de ieri, cu universurile lor imobile, etanşe şi atît de abrupt contrastante? Satele noastre nu au numai o nouă înfăţişare. S-au petrecut transformări esenţiale în nivelul de civilizaţie al satului românesc şi comparaţiile cu trecutul sînt cît se poate de grăitoare în acest sens. Dar sub ochii noştri se petrec transformări radicale în conştiinţa oamenilor, care au o altă perspectivă asupra vieţii, au alt mod de a înţelege problemele sociale, rezultate din situaţia lor de ţărani cooperatori. E o transformare de esenţă a opticii, a mentalităţii, a concepţiei despre om, despre muncă. Târgurile noastre de odinioară au devenit, datorită politicii de industrializare, adevărate oraşe, au apărut aşezări omeneşti noi, care sînt oraşe născute nu făcute, iar Bucureştii au devenit, într-adevăr, o metropolă. Dispare mahalaua şi se topeşte „centrul", oraşele devin policentrice, absorb satele, care, la rîndul lor, se conglomerează, alcătuiesc adevărate noi oraşe, cu mii de locuitori care muncesc şi trăiesc în ritmul tehnicii moderne şi încep să participe, prin viaţa politică şi prin cultură, la trepidaţia spirituală, morală, socială, a ţării întregi. Există fără îndoială datorii încă neonorate ale scriitorilor faţă de viaţa acestor oameni, faţă de peisajul moral nou al oraşului industrializat, faţă de viaţa clasei noastre muncitoare.

În satele în care, pînă mai acum un sfert de veac, intelectualitatea era reprezentată prin cîte un învăţător şi un notar, trăiesc astăzi numeroşi profesori cu studii superioare, medici, ingineri, tehnicieni de toate felurile, a căror activitate, înrădăcinată în noua orînduire socială, contribuie la ridicarea neîncetată a nivelului cultural şi la lărgirea orizontului spiritual al ţărănimii. Dispariţia cu mulţi ani în urmă a analfabetismului, învăţămîntul general obligatoriu şi gratuit de opt ani au ridicat enorm nivelul de cultură al satului. Ca să nu vorbim de faptul că cei mai mulţi locuitori ai satului de azi sînt „conectaţi" direct la toate marile probleme spirituale prin prezenţa radioului, a televiziunii etc. În tîrgurile şi capitalele judeţene de odinioară, domeniul de pregătire şi de activitate al intelectualităţii, delimitat cu cea mai serioasă rigoare, cuprinde, fără îndoială, majoritatea populaţiei şi, prin aceasta, şterge pentru totdeauna pecetea viziunii „provinciale" în cultură.

Mai e nevoie să amintesc că această izbucnire în sus, atît a satelor cît şi a oraşelor, corespunde procesului obiectiv de dezvoltare a societăţii socialiste şi a civilizaţiei sale, mai e nevoie să amintesc că substanţa vie a acestui uriaş proces e omul — ţăranul **de azi** şi orăşanul **de azi** — şi că proteismul său fantastic aşteaptă să fie observat, analizat, descris? Şi mai e nevoie să subliniez că aceasta nu are absolut nimic de-a face cu o discuţie dusă în termenii unor realităţi vechi, depăşite, moarte?

În curînd se va ţine Congresul al X-lea al partidului, imediat apoi vom aniversa împlinirea unui sfert de veac de la eliberare. Privind înapoi, nimeni nu va putea să nu releve, cu aceste ocazii, transformarea uriaşă a satelor şi oraşelor noastre şi să n-o situeze în primul rînd al rezultatelor concrete, majore şi decisive ale primului sfert de veac socialist.

Iată ce citim în Tezele C.C. al P.C.R. pentru Congres, cu privire la artă şi literatură: **„Creaţia literar-artistică găseşte astăzi, mai mult decît oricînd, în realitatea dinamică, în continuă transformare şi înnoire a vieţii noastre socialiste, un inepuizabil teren de investigaţii...".** Nu conţine oare această frază o sugestie fecundă pentru orientarea discuţiei în probleme fundamentale ale creaţiei literare? Să mai cităm o frază din aceleaşi Teze: **„Introducerea în artă şi literatură a acestui univers omenesc inedit pe care îl oferă socialismul, problemele fundamentale ale existenţei omului în noua societate, constituie o condiţie hotărîtoare a valorii şi trăiniciei artei noastre".** Nu spun, oare, aceste cîteva rînduri în ce direcţie trebuie să păşească literatura noastră, nu ne oferă ele adevăratul reper, adevărata largă perspectivă şi pentru discuţia „sat-oraş", care nu reprezintă altceva — trebuie să credem — decît un moment de căutare pe drumul care duce la „valoarea şi trăinicia" creaţiei noastre literare?

Realităţi noi, dar încă diferite — şi diferenţa dintre ele este ea însăşi nouă, este de azi — satele şi oraşele epocii socialiste îşi aşteaptă literatura, care nu poate fi unitară, armonioasă, decît în măsura în care va fi deopotrivă şi a oraşului, şi a satului, a realităţilor noi, socialiste, ale patriei noastre.

cinema

● **Dragoste la Las Vegas**: SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 2943); 20,15 (seria de bilete — 2944), PATRIA — 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21.
● **Noaptea generalilor** (ambele serii): BUCUREŞTI — 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,15, FAVORIT — 10,30; 14; 17; 20, GRĂDINA DOINA — 20,45.
● **Aruncaţi banca în aer**: FESTIVAL — 8,30; 10,45; 13; 15,30; 17,45; 20, FEROVIAR — 9—15,45 în continuare; 18,15; 21, EXCELSIOR — 10,15; 12,30; 14,45; 17,15; 20, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, MODERN — 9,30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21, FLAMURA — 9—13,30 în continuare; 16; 18,15; 20,30.
● **Operaţiunea Belgrad**: VICTORIA — 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 18,45; 20,45.
● **Comisarul X şi banda „Trei ciini verzi"**: REPUBLICA — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 19; 21,15, STADIONUL DINAMO — 20,30.
● **Sîngeroasa nuntă macedoneană**: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, GRĂDINA EXPOZIŢIA — 20,30.
● **Neîmblînzita Angelica**: GRIVIŢA — 9—13,30 în continuare; 16; 18,15; 20,30, ARTA — 9,15—16,30 în continuare; 18,30, la grădină — 20,30, GRĂDINA FESTIVAL — 20,30.
● **Un om pentru eternitate**: CENTRAL — 9; 11,30.
● **La dolce vita**: CENTRAL — 14; 17,15; 20,30, FLOREASCA — 9; 12,15; 16; 19,30.
● **„Armata Codobaturilor" din nou în luptă**: LUMINA — 9,15—16,15 în continuare; 18,45; 20,45.
● **Program pentru copii**: DOINA — 9; 10.
● **Alexandru cel fericit**: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30, BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15, la grădină — 20,30, AURORA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15, la grădină — 20,30.
● **Aventurile lui Tom Sawyer; Moartea lui Joe Indianul; program de filme documentare**: TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.
● **Ziaristul**: UNION — 18.
● **Anul trecut la Marienbad**: UNION — 15,30.
● **Adio, Gringo**: BUZEŞTI — 15,30, la grădină — 20,30, VIITORUL — 15,30; 18.
● **Tarzan, omul junglei**: DACIA — 8,30—16,30 în continuare; 18,30; 20,45, MOŞILOR — 15,30; la grădină — 20,15, MUNCA — 16; 18.
● **Căsătorie pripită?**: VIITORUL — 20,30.
● **Pentru încă puţini dolari**: ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
● **Valea albinelor**: BUZEŞTI — 18.
● **Lovitură puternică**: MUNCA — 20.
● **Lady Macbeth în Siberia**: MOŞILOR — 18.
● **Rio Bravo**: UNIREA — 15; 18.
● **Ierburi amare**: GRĂDINA UNIREA — 20,30.
● **Asasinatul s-a comis luni**: LIRA — 15,30; 18, la grădină — 20,30.
● **Pe urmele şoimului**: DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20.
● **Becket**: FERENTARI — 15,30; 19.
● **Nu uita... gara Lugoyala**: POPULAR — 20,30.
● **La Est de Eden**: FLACĂRA — 15,30; 18.
● **Nu vor fi divorţuri**: FLACĂRA — 20,30.
● **Marele Şarpe**: VITAN — 15,30, la grădină — 20,30.
● **Prietenele**: VITAN — 18.
● **Viţelul de aur**: PACEA — 15,30; 19.

teatre

● Opera Română: **Othello** — 19,30.
● Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **Părinţii teribili** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (la Teatrul de vară „23 August") **Photo Finish** — 20,30.
● Teatrul Mic: **Carlota** — 20.
● Ansamblul folcloric „Perniţa" (la Teatrul „C. I. Nottara"): **Perniţa mea** — 19.

tv

10,00 — Ce-aţi dori să revedeţi? Teatru: „Troienele" de J. P. Sartre. 11,40 — Închiderea emisiunii de dimineaţă. 17,30 — Buletin de ştiri. 17,35 — Lumea copiilor. Cine desenează mai bine o poveste? 17,50 — Limba germană (reluare). 18,15 — Aplauze pentru colegii noştri — emisiune muzicală pentru elevi. 18,45 — Tribuna economică. Realităţi şi perspective. 19,15 — Trepte spre finală. Solişti şi formaţii participante la cel de-al IX-lea Concurs al artiştilor amatori. 19,30 — Telejurnalul de seară. Buletin meteorologic. 20,00 — Telecinemateca: „Monsieur Taxi" — film producţie a studiourilor franceze. Prezintă: Valerian Sava. 21,25 — Reflector. 21,40 — Dialog cu telespectatorii. 21,55 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice: San Francisco. 22,10 — Publicitate. 22,15 — Telejurnalul de noapte. Buletin meteorologic. 22,25 — Convorbiri literare. În cuprins: Satul românesc contemporan în literatură. Anchetă-reportaj. Participă: Alexandru Piru, Geo Saizescu, Alecu Ivan Ghilia, Aurel Mihale. Documente literare — Tudor Vianu. Scriitorul şi lumea contemporană: masă rotundă cu Adrian Păunescu, Cezar Baltag, Nicolae Ciobanu. Moment poetic: Ion Horea. 23,15 — Închiderea emisiunii.

Succesul ansamblului „Ciprian Porumbescu" în Congo

KINSHASA 1 (Agerpres). — Ansamblul folcloric din Suceava, sosit în Republica Democratică Congo, în cadrul turneului pe care îl efectuează în mai multe ţări africane, a prezentat la Kinshasa în zilele de 22, 23, 24 iunie a. c. trei spectacole în faţa oficialităţilor şi marelui public congolez. În seara zilei de 25 iunie televiziunea naţională congoleză a transmis direct, timp de o oră, selecţiuni din spectacolul formaţiei artistice româneşti. Transmisiunea, realizată din studio, a fost prima de acest gen prezentată telespectatorilor din R. D. Congo.

Spectacolele prezentate la Kinshasa de către ansamblul „Ciprian Porumbescu" s-au bucurat de un deosebit succes, artiştii români, dansatori şi instrumentişti, fiind bisaţi la scenă deschisă, îndelung ovaţionaţi şi apreciaţi pentru înalta valoare artistică a spectacolelor, atît de oficialităţi cît şi de publicul larg din capitala congoleză. Au exprimat felicitări pentru succesul repurtat de artiştii români Joseph Nysiega, ministrul de stat al atacerilor interne, Thomas Loango, ministrul justiţiei, Victor N'Djoli, ministrul funcţiunii publice, Mario Cardoso, ministrul educaţiei naţionale, şi Paul Mushiete, ministrul culturii şi al artelor frumoase, al cărui departament a patronat primul turneu al unui ansamblu folcloric românesc în R. D. Congo.

Succesul obţinut în capitala R. D. Congo de formaţia artistică „Ciprian Porumbescu" este pe larg comentat în cercurile artistice şi ziaristice din Kinshasa.

Ziarul „Le Progres", comentînd desfăşurarea spectacolelor formaţiei artistice româneşti, subliniază, printre altele, că artiştii români au cunoscut în capitala congoleză „un strălucit succes". De asemenea, în comentariile televiziunii naţionale congoleze s-a acordat o apreciere deosebită valorii artistice a spectacolelor prezentate de primii soli ai folclorului românesc în R. D. Congo.

În dimineaţa zilei de 25 iunie a. c. conducătorii ansamblului, împreună cu ambasadorul român au fost primiţi în audienţă de către ministrul culturii şi artelor frumoase din R. D. Congo, Paul Mushiete. În cadrul audienţei, ministrul congo. a dat o înaltă apreciere formaţiei artistice româneşti, care, după cum a spus d-sa, „a interpretat în mod magistral aspecte din bogăţia şi varietatea frumosului folclor al poporului român, lăsînd o impresie de neuitat".

În seara aceleiaşi zile, Paul Mushiete a oferit o recepţie în cinstea ansamblului folcloric românesc. Au participat oficialităţi din Ministerul Culturii şi Artelor Frumoase, membri ai ambasadei române, oameni de cultură, ziarişti etc.

În cadrul recepţiei, artiştilor români le-au fost prezentate cîntece şi dansuri executate de o formaţie folclorică de amatori din capitala congoleză.

Ansamblul folcloric „Ciprian Porumbescu" din Suceava şi-a încheiat turneul în Republica Democratică Congo, plecînd spre Republica Federală Nigeria unde va prezenta o serie de spectacole.

Şcoala muzicii şi muzica în şcoală

ÎNSEMNĂRI DESPRE STUDIOUL CONSERVATORULUI „CIPRIAN PORUMBESCU"

Născut din dorinţa de a oferi studenţilor posibilitatea să-şi dezvolte talentul în contactul nemijlocit cu scena, cu publicul, Studioul Conservatorului „Ciprian Porumbescu" se impune din ce în ce mai mult în viaţa noastră muzicală prin amploarea şi multilateralitatea acţiunilor pe care le organizează. Cele peste o sută de manifestări — concerte, recitaluri, spectacole de operă şi operetă etc. — cîte a cuprins stagiunea 1967—1968, ca şi cele aproximativ şaizeci, organizate pînă în prezent, actuala stagiune atestă capacitatea studioului de a desfăşura o activitate sistematică deosebit de bogată, interesul şi eforturile meritorii pe care conducerea conservatorului, consiliile profesorale ale facultăţilor le depun pentru continua îmbunătăţire a activităţii acestuia.

Ţinuta de multe ori remarcabilă a spectacolelor, concertelor şi recitalurilor, prospeţimea şi elanul tineresc ale interpreţilor confirmă existenţa, în cadrul conservatorului, a unui mare număr de talente. Organizarea, anterior fixării distribuţiilor pentru spectacole sau concretizării programelor pentru recitaluri, a unor concursuri interne, pe catedre şi facultăţi la care sînt prezentaţi studenţii cei mai bine pregătiţi mi se pare o măsură foarte bună prin care se determină un spirit competiţional permanent, cu efecte pozitive în procesul de învăţămînt. Se spune că, astăzi, învăţămîntul muzical n-ar fi de conceput fără un studio de spectacole şi concerte. Adevărul este incontestabil şi orice comentariu în favoarea lui poate fi de prisos. Ceea ce ar fi de comentat însă în primul rînd este modul în care studioul îşi orientează repertoriul de concerte şi spectacole, pentru ca acesta să corespundă, într-adevăr, în cel mai înalt grad cerinţelor unui învăţămînt muzical modern. Problema este complexă şi, personal, nu-mi propun, în rîndurile de faţă, decît să dau, în legătură cu ea, cîteva sugestii. Mă gîndesc la faptul că repertoriul studioului trebuie să îndeplinească deopotrivă o funcţie formativă şi una informativă în pregătirea artistică a studenţilor, în raport cu vastitatea şi complexitatea fenomenului componistic muzical din toate timpurile. Cultura studentului trebuie făcută, cred, în primul rînd prin cultivarea valorilor fundamentale ale artei muzicale clasice şi, în această privinţă, coordonatele pe care sînt axate selectarea şi elaborarea repertoriului, mai cu seamă în stagiunea simfonică a studioului, pot fi socotite ca foarte bune.

Sînt de remarcat în această privinţă lucrările simfonice, de operă şi de cameră ale unor compozitori ca Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Brahms, Ceaikovski, Berlioz, Schumann, Chopin, Verdi şi ale altor creatori ale căror contribuţii au fost hotărîtoare pentru cristalizarea unor epoci, curente şi stiluri în istoria muzicii. Este necesar însă ca în selectarea şi perceperea fenomenului modern, în selectarea efemerului de peren.

Este o realitate evidentă creşterea nivelului calitativ al formaţiilor Conservatorului „Ciprian Porumbescu". Alături de corul „Madrigal", socotit de cîţiva ani una dintre cele mai prestigioase formaţii muzicale ale ţării, au apărut orchestra „Camerata", încununată, relativ recent, de valoarea unui premiu internaţional, orchestra „Academica" a studenţilor, ale cărei concerte suscită interesul din ce în ce mai larg al iubitorilor de muzică, orchestra simfonică a studioului, corurile. Activitatea atît de vie şi permanentă din studioul conservatorului, completată şi îmbunătăţită şi sub aspectul repertoriului (faptul se află în prezent în atenţia conducerii conservatorului) va spori şi mai mult, în viaţa muzicală bucureşteană, coeficientul de valoare, prospeţime tinerească, inedit.

Un aspect adesea discutat în legătură cu activitatea studioului conservatorului bucureştean îl constituie participarea, alături de studenţi, mai cu seamă în spectacole de operă, a unor profesori sau chiar a unor artişti profesionişti consacraţi. Se pune întrebarea dacă un spectacol studenţesc, purtînd toate atributele noţiunii, trebuie sau nu completat cu experienţa interpreţilor profesionişti.

Personal cred că deşi lipsa de experienţă a unor studenţi interpreţi conferă un farmec aparte spectacolelor — farmec la care trebuie ţinut întotdeauna — colaborarea cu consacraţii dă tînărului siguranţa care altfel i-ar lipsi, îi inspiră încredere în sine şi-l stimulează. Se cere numai discernămînt în alegerea „numelor" pentru ca ele să nu aducă rutină sau chiar blazare molipsitoare. Aş da ca exemple de colaborare ideală participarea soliştilor Valentin Teodorian, Jean Bănescu, în spectacole ca „O noapte furtunoasă", prezenţa încurajatoare a basului Traian Popescu în recenta premieră studenţească „Don Carlos" de Verdi.

Spectacolele claselor de canto, alături de premierele din ultima vreme — „Lucia di Lamermoor", „Faust", „Don Carlos" în care, de asemenea, au evoluat şi profesionişti — au adus şi o noutate interesantă; reactualizarea vodevilurilor prin „Piatra din casă" şi „Harţă răzeşul" de Victor Iusceanu pe texte de Vasile Alecsandri. Ideea poate fi considerată binevenită, în măsura în care încearcă şi reuşeşte să reînvie un gen de spectacol cu tradiţii îndelungate în ţara noastră, mai cu seamă în situaţia în care muzica profesorului Victor Iusceanu, simplă, variată şi sugestivă, conferă spectacolului un anume farmec.

Aş opina, de asemenea, pentru introducerea în manifestările studioului, pentru început cu titlu experimental, a unor spectacole de muzică uşoară şi folclorică, aceste genuri constituind o preocupare a unor studenţi nefructificată ca atare în cadrul programei de învăţămînt, dar manifestă în afara conservatorului.

Prin plasarea sa în viaţa muzicală a Capitalei, studioul conservatorului a fost şi continuă să fie o pepinieră de talente. Trebuie, de aceea, căutate formele unei mai strînse şi operative colaborări între conducerea conservatorului şi conducerile instituţiilor artistice ce concură la evoluţia elementelor excepţionale lansate pe scena studioului. Să nu uităm ce sursă importantă de talente oferă acest studioul şi pentru concursurile interpretative internaţionale.

Vasile DONOSE

OMUL FAŢĂ ÎN FAŢĂ CU EL ÎNSUŞI...

„Premiile" receptivităţii faţă de critică

Medicii, farmacologii aveau pe timpuri un fel de zicală a lor : cu cît gustul unei doctorii e mai amar, cu atît doctoria ar fi mai eficace.

N-are rost să analizăm aici „gustul" pentru unii al criticii, dar toată lumea este de acord — chiar şi cei vizaţi — că, atunci cînd e vorba de critică, ne aflăm în faţa unei **metode de mare eficacitate**, fără de care e greu să-ţi imaginezi cum ar putea fi descoperite şi înlăturate lipsurile. Între alte idei capitale ale documentelor pentru Congresul al X-lea, de o mare însemnătate sînt principiile cu privire la critică expuse în Teze — necesitatea de a se combate întotdeauna automulţumirea şi spiritul de paradă, caracterul indispensabil al criticii, datoria de a o apăra şi promova, stimularea ei în direcţia maximei responsabilităţi şi exigenţe faţă de munca proprie şi munca altora, astfel ca urmările criticii să fie cît mai pozitive, mai rapide şi mai durabile.

Am consultat asupra acestor probleme un număr de oameni care ajută sau sînt ajutaţi destul de des pe calea criticii şi nu arareori dezvoltă faţă de această armă o sensibilitate cu totul specială. În bine sau în rău ? Judecaţi din cele ce urmează.

— Ne-am lovit zilnic de acest cuvînt, critica — spune tov. **Ştefan Voiculescu.** Sînt director general adjunct la Direcţia comercială a municipiului Bucureşti şi pot spune că avem de-a face toată ziua cu critici, şi de sus, şi de jos, din partea cetăţenilor. Sînt şi eu, fireşte, un partizan al criticii — căreia îi cer, în primul rînd, să pornească de la cunoaşterea situaţiei şi să fie obiectivă, adică să asculte ce are de spus şi cel criticat.

— Principiu perfect just, dar daţi-mi voie să vă spun că de cîte ori priveşti unele rapoarte, ai impresia că totul e bine, pe cînd dacă te duci la faţa locului vezi uneori că lucrurile stau altfel. Oare nu e bine să arătăm lucrurile aşa cum le-am constatat personal ?

— E şi o chestiune de doze. După părerea mea, la rubrica „Reflector" a Televiziunii se arată aspecte negative prea flagrante. Poate că demobilizează : făcută prea des, critica „tăbăceşte".

— Dar oare nu e bine să arătăm public faptele constatate ? Sînteţi numai pentru critici făcute... în secret ?

— Sînt pentru critici care să ducă la soluţii. După ce am fost criticat, să-mi arate şi cum ar fi trebuit să procedez. Mi se pare foarte sănătos obiceiul de a indica la coada unui articol sau a unui referat critic un şir de măsuri, de cerinţe, de obligaţii. Ascultînd o asemenea critică, îţi spui : dacă reuşim să facem cutare şi cutare lucruri, înseamnă că ne-am achitat, dacă nu de toate sarcinile posibile, măcar de cele care ne reveneau în urma criticii cu pricina. E bine să se simtă că omul ce te critică n-are vreo satisfacţie răutăcioasă pentru că „te-a prins", ci regretă lipsurile observate şi vrea să obţină înlăturarea lor **printr-o critică constructivă.** Fireşte însă, ca slujitor public, obligaţia ta e să nu te legi de ton sau de unele amănunte greşite, ci să **fii receptiv faţă de miezul criticii.** Receptiv, mai ales, cu fapta.

— Dar cînd sînteţi dumneavoastră cel care critică, ce exigenţe aveţi faţă de persoana proprie ?

— Ar fi multe de spus. Să nu zimbiţi, dar prima mea grijă e la „factorii temperamentali". Să nu transmit subalternilor mei anumite stări nervoase. Nu-mi place să fiu unul din acei lucrători care-i convoacă pe toţi cei din raza lui şi strigă : „De-aţi şti ce mi-au auzit urechile din cauza voastră" ! Acest fel mecanic de a te răcori şi de a transmite anumite „scuturări" mi se pare nejust şi nedemn. Caut deci să-mi pun colaboratorii în situaţia de a analiza calm şi a face tot ce e posibil pentru înlăturarea lipsurilor constatate.

— Critica ridică o gamă largă de probleme — ne spune tov. **Constantin Fulga,** director general al electrocentralelor din Bucureşti — şi nu o folosim întotdeauna destul de nuanţat. Un exemplu. Îţi chemi colaboratorii, faci o discuţie. Pomeneşti cîţiva la care treaba merge bine şi arăţi şi de ce. Eu numesc asta **critică indirectă.** Fără a critica direct pe cel rămas în urmă, acesta — în cazul cînd e un om receptiv, sensibil — înţelege singur, ia unele măsuri, nu aşteaptă să fie menţionat făţiş. Există însă şi oameni „cu auzul tare", care se fac că n-aud nici măcar atunci cînd le răcneşti o sancţiune în ureche. Gama, deci, poate merge de la indirect la pieptiş, ţinînd seama şi de persoana cu care ai de-a face.

— Pare-se că e o chestiune de receptivitate.

— Eu o numesc înţeligenţă. E vorba să **înţelegi** ce se doreşte de la tine. Ţin minte şi acum un caz cînd nişte oameni — deşi în teorie ştiau ce e critica — abia pe parcurs au învăţat s-o preţuiască. Lucram la Brazi. Un salariat a comis o avarie. Cînd a fost tras la răspundere, unii au sărit să-l „apere". Li se părea că prin critică ei şi-ar „lovi" tovarăşul. Alţii însă, din afara secţiei, au amintit cîteva greşeli trecute cu vederea : omul ba a mers pînă la uşă, părăsind agregatul, ba a virit sodă unde nu trebuia. Din îngăduinţă în îngăduinţă, a ajuns să-şi repare în curte motocicleta, ceea ce a favorizat stricarea temporară a unui agregat important. În cursul dezbaterii, oamenii şi-au dat seama că **prin îngăduinţa lor** aveau o parte din vină ; şi-au asumat această parte nu ca să-l scuze pe el, ci ca să lepede atitudinea de îngăduinţă iresponsabilă, care **îl încurajase** să ajungă la asemenea prejudicii.

Tov. **Ladislau Frumosu** este directorul uzinei chimico-metalurgice „Neferal".

— Am să încep — ne spune el — cu un exemplu. Am avut în uzină doi ingineri electronişti cărora li se aducea exact aceeaşi imputare. Amîndoi trimişi la specializare de către unitatea noastră, amîndoi cu locuinţe din lotul întreprinderii, şi tot amîndoi ne-au prezentat un preaviz de două săptămîni, cauzîndu-ne greutăţi. Legal nu erau sancţionabili, dar colectivul a fost revoltat şi a chemat un operator de la televiziune să-i filmeze. Totuşi, pînă la urmă, a fost filmat doar unul dintre ei. Comportarea lor fusese diferită. Unul fusese un izvor de necazuri, criticat în şedinţe interminabile ; avea pretenţia, între altele, să stea acasă şi să fie chemat la telefon dacă se defectează ceva. Celălalt muncise bine, dar se lăsase influenţat de primul. Ascuţişul criticii publice a căzut pe cel cu „iniţiativa".

— Aţi urmărit însă mai departe cum au evoluat cei doi ?

— Drumul lor ulterior a confirmat diagnosticul colectivului. Dintre aceste două „păsări călătoare", prima s-a stabilizat la un institut de proiectări ; este munca pe care şi-o dorea şi unde e apreciat pe merit. Al doilea inginer electronist e acum la o cooperativă de reparat televizoare ; nu are ocupaţia creatoare pe care o invocase pentru a pleca, dar presupun că obţine unele venituri pe care şi le dorea. Fiecare, în felul său, şi-a atins obiectivul, dar simpatiile colectivului au rămas de partea celui dedicat creaţiei.

— Ca problemă a drumului de viaţă, este clar. Care ar fi, însă, tilcul acestui caz, în ce priveşte critica ?

— Dacă ne-am fi mulţumit cu simpla înregistrare administrativă a faptelor, amîndoi inginerii ar fi fost la fel de vinovaţi. Tînărul îndrăgostit de electronică, supus unei critici care să-i atribuie mobiluri urîte, ar fi fost nedreptăţit şi, poate, influenţat negativ. **Critica înseamnă nu numai constatare, ci şi interpretare, este, după mine, echivalentă cu o descoperire.** Mi se pare extrem de important ca această descoperire să poarte numele unui autor.

— E o idee interesantă, pentru unii poate neaşteptată.

— Prin autor nu înţeleg, neapărat, o persoană, ci, adesea, un colectiv. Să vă dau un exemplu. Vine o comisie de specialişti din afara întreprinderii, să zicem specialişti în finanţe. Colectivul întreprinderii a descoperit anumite procedee greoaie, costisitoare, care se puteau înlătura ; a criticat lipsurile, e în plin efort pentru a le remedia. Comisia îşi notează aceste constatări şi le pune într-un raport. Din raport în raport nu se mai ştie drumul pe care s-a ajuns la descoperirea lipsurilor. La o adunare de analiză a mai multor întreprinderi, cei din colectiv constată că „noi am figurat cu un număr mai mare de cusururi". Slabii de înger îţi spun imediat : „Ai văzut, cine ne-a pus să-i informăm şi pe ei ? Trebuia să rezolvăm chestiunea între noi, pe tăcute". Se naşte astfel, la cadrele mai slab educate, o nesănătoasă „solidaritate" în ascunderea lipsurilor. Or, legea progresului — mai ales după orientarea realistă, lucidă, dată de Congresul al IX-lea — ne permite să descoperim mereu căi de a lucra mai bine, deci de a descoperi că ieri am lucrat mai prost.

— Cum aţi formula, pe scurt, exigenţa cuprinsă în cele de mai sus ?

— Critica să reflecte mai des **drumul parcurs** pînă la descoperirea lipsurilor. Să se vadă cine le-a sesizat, pe ce căi, **dacă s-au luat măsuri** etc. Mai mult, trebuie să existe nu numai o elementară receptivitate, ci chiar **o anumită cointeresare morală la autocritică.**

— În ce sens ?

— Judecînd strict administrativ, un om sau un colectiv socoate că nu este în avantajul său să recunoască unele lipsuri. Mai te pomeneşti că eşti lăsat deoparte la o premiere sau, în orice caz, dacă te pui pe punctul de vedere al unor criterii înguste, ai impresia că autocritica te poate „costa".

— Totuşi, ar fi cam greu **să se** instituie premii pentru autocritică.

— Fireşte, dar daţi-mi voie să vă arăt că aceste „premii" există de pe acum.

— Să le vedem.

— Modul cum e azi organizată conducerea unei unităţi — după sarcinile stabilite de Congresul al IX-lea şi Conferinţa Naţională — dă o preg**nanţă mare conducerii colective. A devenit greu şi va deveni tot mai greu să conduci cu metode strict individuale. Dacă asiguri să funcţioneze din plin mecanismele muncii colective, preconizate de partid, critica şi autocritica deschid calea spre progrese rapide.** Cîştigă şi societatea şi colectivul respectiv. Critica neglijată sau înăbuşită se răzbună : ocoleşti azi un moment neplăcut, dar dai mîine de un obstacol mai mare. Omul inteligent, cu experienţă, înţelege **foloasele, avantajele** pe care le poate trage din critică ; acesta este „premiul" sau „cointeresarea" de care vorbeam. O critică **constructivă** este, în **esenţa** ei, echivalentul **unui sfat bun** — iar cine ignorează sfaturile bune păgubeşte şi pe cei din jur, dar suferă, în cele din urmă, şi el însuşi. **Tezele Congresului al X-lea ne avertizează, pe drept cuvînt, împotriva sugrumării criticii constructive. Calea cea mai bună pentru stimularea criticii este aceea a efectului : să dai curs, să asiguri un efect pozitiv al criticii,** s-o faci să aibă urmări bune.

— Din cele ce aţi spus am desprins imaginea unei critici concentrate nu numai pe probleme ale comportamentului moral, ci avînd accentul principal în faptele muncii.

— Aşa este. **Organizarea ştiinţifică e o permanentă critică a vechiului,** întemeiată pe studiu şi direcţionată spre progresul cel mai rapid şi mai sigur.

Convorbirile de mai sus au avut loc la CEPECA — Centrul de perfecţionare a cadrelor de conducere din întreprinderi. Fireşte, interlocutorii noştri n-au vorbit în calitate de cursanţi, şi-au exprimat numai nişte păreri personale, dar din acestea — chiar dacă ele se deosebesc printr-o nuanţă sau alta — putem trage o concluzie comună :

Critica — metodă încercată a muncii de partid, motor al mersului înainte în societate — este şi o **componentă indispensabilă a organizării ştiinţifice a producţiei, şi în general, a vieţii sociale.** Cadrul organizatoric îşi poate arăta foloasele pe deplin numai atunci cînd în interiorul acestui cadru se desfăşoară un schimb permanent de informaţii exacte şi de opinii pozitive sau critice menite să împingă activitatea socială şi productivă spre rezultate optime.

Cele de mai sus însă nu epuizează „codul" de reguli şi atribute prin care cel ce critică sau cel ce este criticat poate asigura caracterul constructiv al criticii, receptivitatea faţă de ea şi urmările ei. S-ar cere, pentru aceasta, ca analiza să fie continuă şi adîncită **în cadrul fertil, stimulator pe care-l oferă democraţia noastră socialistă.** E ceea ce fac azi, în mii de adunări, cetăţenii, membri şi nemembri de partid, care dezbat în adunări principiile teoretice şi liniile directoare ale documentelor de vibrantă actualitate şi largă perspectivă destinate lucrărilor celui de-al zecelea Congres al P.C.R.

Sergiu FARCAŞAN

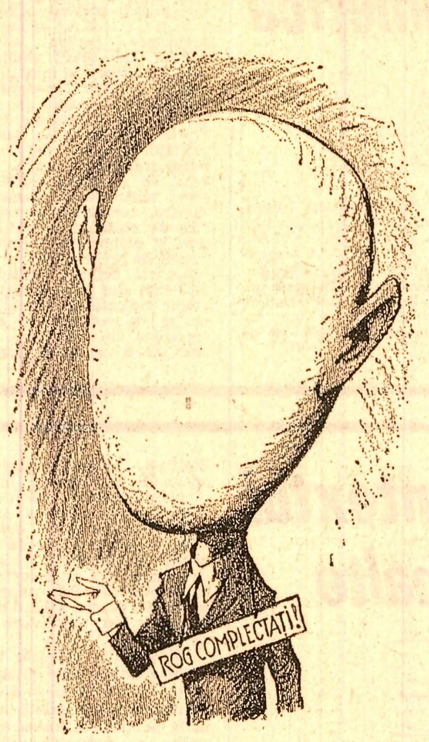

Fără personalitate

Cultură „după ureche"

Desene de Eugen TARU

Pe ce criterii este promovat „OMUL CARE ADUCE... PAGUBĂ"?

În urmă cu cîţiva ani, **Gheorghe Ţiru,** pînă atunci inginer şef la G.A.S. Jegălia, a fost numit inginer şef la Trustul Călăraşi. După o activitate în care n-a strălucit deloc, la sfîrşitul anului 1966 face dovada adevăratelor sale calităţi : în zona din lunca îndiguită a Dunării — de care răspundea direct — au rămas mii de tone de porumb netransportate. Dacă acest fapt nu i se poate imputa numai lui, cum s-a şi întîmplat de altfel la acea vreme, următorul îi aparţine. Dorind să acopere lipsa de preocupare, a sa şi a altora, cu o plapumă prea mică pentru... grămezile mari de porumb, ing. Ţiru devine coautor al unei informări eronate. Drept urmare, la începutul anului 1967 este destituit din funcţie.

După aceasta, era de aşteptat ca ing. Ţiru să primească o muncă pe măsura posibilităţilor lui. Numai că departamentul I.A.S. din Consiliul Superior al Agriculturii îi supraapreciază calităţile şi-l numeşte în funcţia de **director** al întreprinderii agricole Ciocăneşti-Ialomiţa. Dacă „afacerea" porumbului rămas sub ploi şi zăpezi poate părea la prima vedere un accident, rezultatele pe care întreprinderea respectivă le obţine în anul 1967, sub directa conducere a inginerului Ţiru, nu lasă loc nici unei îndoieli, pun pentru a doua oară în lumină calităţile acestuia de **om care aduce... pagubă :** 13 927 000 lei pierderi **în condiţiile unui an în care alte unităţi din această zonă au dat statului beneficii.**

Văzînd şi aceste „rezultate ale muncii" inginerului Ţiru, departamentul ar fi trebuit să-i retragă încrederea. Măsură impusă, în primul rînd, de marile pierderi înregistrate de unitatea respectivă. În al doilea rînd, rămînerea lui în funcţie era în dezacord flagrant cu sarcina precis stabilită în documentele de partid cu privire la creşterea eficienţei economice, la rentabilizarea acestui sector al economiei naţionale. Inginerul Ţiru a rămas însă în continuare director la I.A.S. Ciocăneşti ; pînă la sfîrşitul trimestrului întîi din 1968, contul pagubelor suportate de stat a crescut cu încă 1 747 000. Aşadar, într-un an, pagubele aduse economiei de întreprinderea condusă de ing. Gh. Ţiru au însumat aproape 16 milioane. Este evident că nu **se pot face „experimentări" la nesfîrşit pe socoteala avutului obştesc.** Indiferent de funcţie, cel care aduce daune trebuie să răspundă pentru ele !

Dar, lucru pe cît de inexplicabil pe atît de **străin de criteriile de apreciere a activităţii în societatea noastră — criterii vizînd în principal rezultatele concrete ale muncii, aportul social** — ing. Ţiru, „omul care aduce pagubă", este în continuare... promovat în funcţia de **director adjunct al Trustului I.A.S. Slobozia,** înfiinţat în primăvara anului trecut.

Este momentul să precizăm că acest caz nu e singular, el confirmă **existenţa unui fenomen nociv care înlesneşte unor oameni compromişi într-o muncă, angajarea în alta, la fel sau chiar mai bine plătită.** Avem astfel de-a face cu **încălcări flagrante ale legii şi ale moralei,** care deschid calea unor noi abuzuri şi pagube.

O „carieră" de felul celeia a ing. Ţiru sfidează munca şi eforturile a mii şi mii de specialişti ale căror rezultate dovedesc o înaltă competenţă şi spirit novator, oameni însufleţiţi de sarcinile pe care partidul şi statul le-au pus în faţa agriculturii. Este sentimentul pe care l-am capătat stînd de vorbă cu numeroşi specialişti din sectorul de stat al agriculturii, activişti de partid şi de stat, muncitori de la I.A.S. Ciocăneşti care îl cunosc pe Gh. Ţiru de mai mulţi ani.

„Cît a stat aici şi-a făcut doar interesele personale, ca pe o moşie a lui, neglijînd producţia. S-a înconjurat de elemente incapabile, compromise, care-i făceau «jocul» şi, totodată, şi-i făceau pe-al lor" **(Vasile Moruţan,** activist de partid).

„Numirile inginerului Ţiru în diferite funcţii nu au la baza meritele lui. Cît a fost director la noi nu prea a avut timp de trebuinţele întreprinderii. Nu era săptămîna în care 2—3 zile să nu fie plecat la Bucureşti. Nesocotind opinia colectivului, a sprijinit şi promovat în „posturi-cheie" oameni de-a dreptul dubioşi, ştiind că aceştia nu aveau nici interesul, nici curajul să-l înfrunte" (ing. **Gh. Dănescu**).

Relatările de mai sus se completează, se coroborează cu alte fapte care dezvăluie nu numai dezinteresul şi incompetenţa fostului director de la Ciocăneşti, ci şi **reaua intenţie** — în noua calitate, de director-adjunct la trust — de a întreţine proasta stare de lucruri din cadrul întreprinderii. Scopul ? Menţinerea „protejaţilor" săi, pentru a acoperi şi a şterge urmele abuzurilor. Aşadar, o tactică menită să împiedice dezlegarea încîlcitului ghem de interese şi aranjamente.

Plecînd la trust, trebuia să lase pe cineva în loc. Pe cine ? Alegerea lui s-a fixat la ing. Gh. Voinescu, cu gîndul că şi acesta va fi tot „omul lui"... Numai că noul director, după ce a cunoscut adevărata situaţie (dar nu şi toate suostraturile !) a încercat în mod cinstit, deşi nu cu destul tact, să îndrepte lucrurile. Se declanşează un conflict ascuţit : fostul director **nu poate accepta** încercarea noului director economice de la judeţ stabileşte clar care erau „eforturile" lui Gh. Ţiru pentru rentabilizarea întreprinderii. (Spicuim : furaje lipsă dar incluse fictiv în acte, la 31 decembrie 1967, în valoare de peste o jumătate de milion lei ; 137 de oi lipsă ; boli parazitare la celelalte, fapt care a diminuat producţia de lînă cu 5 000 de kg ; haos de nedescris în sectorul de îngrăşat taurine etc.) Stimulaţi de Ţiru, „oamenii lui" din întreprindere fac eforturi să-l compromită pe directorul Voinescu. O parte a colectivului se alătură acestuia. Frecuşurile dintre cele două tabere sînt sistematic aţîţate de directorul adjunct de la trust. Unde putea duce o astfel de atmosferă încărcată (la care s-a adăugat şi factorul secetă), decît la alte pierderi ? Încît, la sfîrşitul anului 1968, I.A.S. Ciocăneşti aduce daune în valoare de încă 11 133 000 lei.

„Ţiru este autorul direct al pierderilor din 1967 şi moral al celor din 1968. Ca fost director, era dator să acorde noii conduceri un sprijin substanţial, cinstit. Numai că ceea ce începuse să facă Voinescu îi afecta direct propriile interese" **(Ion Tănase,** vicepreşedinte al Consiliului popular judeţean Ialomiţa).

„De cîte ori venea în întreprindere — şi venea cam des — ing. Ţiru se consulta mai întîi cu oamenii lui, iar apoi îl lua la rost pe director" **(Iulian Stamate,** secretarul comitetului de partid din I.A.S.).

„La numirea lui Voinescu în funcţia de director, Ţiru a declarat că tot el va conduce întreprinderea. Ceea ce a şi încercat să facă, fără să reuşească. În schimb a reuşit să dezbine colectivul, să aţîţe pe unii împotriva altora, slăbind interesul faţă de muncă şi spiritul de răspundere. Ca să nu mai vorbesc despre atîtea alte ilegalităţi, începînd cu angajări şi destituiri după bunul lui plac şi sfîrşind cu decizii de tipul : «oile şoferului meu să ierneze cu ale întreprinderii voastre»". (ing. **Gh. Dănescu**).

Lucrurile nu puteau **merge la infinit.** Comitetul judeţean de partid a supus unei analize serioase situaţia creată la I.A.S. Ciocăneşti, cerînd departamentului respectiv din Consiliul Superior al Agriculturii să ia măsuri corespunzătoare. De astă dată, departamentul pare decis să taie nodul gordian. Atît inginerul Voinescu cît şi Ţiru sînt destituiţi. Numai că — surpriză ! — Ţiru este imediat numit **director** (se pare că e „predestinat" acestei funcţii, orice i s-ar întîmpla !) la I.A.S. Belciugatele, lîngă Bucureşti. Iată ce ne-a declarat în legătură cu aceasta tovarăşul ing. **Ion Badea,** secretar al Comitetului judeţean de partid Ialomiţa : „Departamentul I.A.S. din Consiliul Superior al Agriculturii face cîteodată numiri în diferite funcţii — aşa cum arată cazul pe care îl discutăm — nu potrivit criteriilor atît de juste şi de echitabile stabilite de partid, ci pe măsura unui cras subiectivism. Această practică duce la promovări de tip Ţiru, om mînat de cele mai înguste interese personale. Ca să vedeţi mentalitate de «conducător», iată un exemplu. Întrebîndu-l într-o zi dacă este adevărat că intenţionează să-şi caute alt loc de muncă, mi-a răspuns verde : «Eu nu plec, tovarăşe, că nu mi-am făcut **suma.** Poate Zainea (directorul trustului — n.n.), că el şi-a făcut-o...»".

Din dorinţa de a discuta deschis despre toate cele relatate (şi despre multe altele pe care nu le redăm din economie de spaţiu, **dar pe care le putem pune oricînd la dispoziţia forurilor însărcinate să ia măsuri**) l-am vizitat pe proaspătul director de la I.A.S. Belciugatele. Cînd ne-a aflat intenţiile, ing. Ţiru a replicat tăios, plin de sine : „Dacă vă interesează activitatea mea de pînă acum şi vreţi un răspuns autorizat, căutaţi-l pe tov. Angelo Miculescu. Şi cu aceasta am încheiat discuţia. Sînt la mine în birou, aici, la Belciugatele, [illegible] mereu ing. Ţiru, ne-a cerut un răgaz de cîteva zile, cînd ne-a spus : „Ţiru are multe merite, dar şi multe lipsuri. De cînd lucrează în agricultura de stat **a făcut eforturi serioase** în toate funcţiile de conducere încredinţate. A fost numit director adjunct la Trustul Slobozia **pentru că alte cadre n-au primit această muncă.** În această funcţie a avut rezultate. **(Dacă I.A.S. Ciocăneşti nu pierdea anul trecut cele 11 milioane, întreprinderile agricole din Ialomiţa îşi îndeplineau planul de beneficii de 125 milioane — n.n.).** La Belciugatele a fost numit director numai pe motive de boală".

Se poate întîmpla ca din diferite pricini, un conducător de întreprindere să obţină temporar rezultate mai slabe. Evident, nu este exclusă posibilitatea unor „accidente", a unor momente de impas — depăşite însă ulterior printr-o activitate care demonstrează că, efectiv, a fost vorba de **un caz întîmplător.** Dar în ceea ce priveşte activitatea ing. Ţiru, eşecurile sale sînt departe de a putea fi socotite „simple accidente", ele atestă o îngrijorătoare „consecvenţă". Este firesc să ne întrebăm : **cum de a fost continuu promovat, în flagrantă contradicţie cu rezultatele dobîndite în muncile de răspundere ce i-au fost încredinţate ?** Întrebarea, sperăm, îşi va găsi răspuns.

După cum se ştie, criteriile de promovare a cadrelor în orînduirea noastră **se bizuie pe aprecierea obiectivă a capacităţilor şi meritelor reale, dovedite, sînt menite să pună în valoare competenţa, caratele inteligenţei umane, devotamentul în muncă şi înaltul spirit de răspundere faţă de interesele majore ale economiei naţionale, ale societăţii socialiste** — aşa cum se subliniază limpede în documentele partidului nostru. Criterii ferme, precise, cu o înaltă semnificaţie socială şi de o inestimabilă valoare practică. **Nimănui, indiferent de funcţie, nu-i este îngăduit să le încalce.**

Alexandru BRAD

POŞTA PAGINII

DOMICILIU NOU PENTRU UN PROXENET

Răspundem pe această cale numeroşilor cititori („Scandaloasa profesiune şi cititori scandalizaţi") care ne-au întrebat de soarta lui **Nicolae Florescu** din Timişoara, cel ce profitase de existenţa unui domiciliu liber pentru a „organiza" combinaţii de lupanar.

Tribunalul judeţean Timiş ne-a trimis copia sentinţei penale nr. 214, prin care inculpatul este condamnat la şase ani închisoare. Sentinţa este susceptibilă de recurs la Tribunalul Suprem. Vom continua să ţinem cititorii la curent.

FRUMOASELE CARIERE ÎNTRERUPTE

Comitetul judeţean de partid Prahova — comisia economică — ne informează în legătură cu articolul „Frumoasa carieră a unor „sancţionaţi" :

Eugen Dodea a fost scos la 15 mai din funcţia de şef al biroului de personal de la T.A.P.L.-Ploieşti.

M. Teodorescu funcţionase ca şef de sală la restaurantul „Nord" pînă la 28 martie, cînd fusese trecut în munca de ospătar. Teodor Buga, directorul adjunct al direcţiei comerciale judeţene, în relatarea făcută redactorului „Scînteii" nu a menţionat acest fapt, deoarece nu-l cunoştea.

INTERPRETĂRI FALSE, DEMISIE ŞI MISTERE

În legătură cu articolul „Interpretări false ale partiturii disciplinei" — care comenta defavorabil activitatea nesatisfăcătoare a inginerului Dan Darie Botez, din Iaşi, angajat după absolvire la fabrica „Dîmboviţa" din Bucureşti — vă informăm că : Direcţia Generală Industrială Pielărie Încălţăminte a cunoscut mai în amănunt activitatea tov. Botez numai în cursul trimestrului II/69, cînd voia să recruteze un inginer energetic pentru Direcţia generală.

Din relaţiile primite de la întreprindere a reieşit că tov. Botez nu are o activitate satisfăcătoare. Faţă de această situaţie direcţia noastră nu a întreprins nici o măsură pentru a-l recruta.

Ca urmare la articolul din „Scînteia", fabrica „Dîmboviţa" şi direcţia noastră au analizat activitatea şi comportarea acestui tovarăş şi s-a căzut de acord ca acesta să lucreze mai departe în postul de energetic, cu condiţia să-şi revizuiască şi să-şi îmbunătăţească activitatea şi comportarea.

Tov. Dan Darie Botez a afirmat că în actuala conjunctură nu mai poate continua să lucreze în cadrul acestei întreprinderi, fapt pentru care şi-a înaintat cererea de demisie.

Apreciem că oriunde va lucra tov. Botez, articolul publicat de „Scînteia" îi va fi de un real folos în corectarea comportării şi activităţii sale.

Director general,
ing. C. GHEORGHESCU

Nota redacţiei. Tot ce am înţeles din această adresă este că pe tov. director general Gheorghescu îl animă un puternic optimism, care, într-un sens, îi face cinste.

Într-adevăr, făcînd studiul „conjuncturii", tînărul inginer Botez, în loc de a-şi recunoaşte greşelile şi a se angaja să le remedieze, alege calea demisiei — şi totuşi directorul general ne asigură că, oriunde va lucra tov. Botez, articolul îi va fi de folos în corectarea comportării. De unde ştiţi, tovarăşe Gheorghescu ? Dacă nu i-a fost de folos acum, de ce îi va fi de folos mîine ? Efectele nu depind numai de critică, ci şi de receptivitatea celui criticat.

Afară de acest aspect — care e clar în adresa Direcţiei generale — restul este de natură a mări perplexitatea noastră şi a cititorilor. Cine şi de ce a angajat şi promovat cu atîta rapiditate un proaspăt absolvent din Iaşi — dîndu-i imediat şi casă la Bucureşti — fără a-l supune măcar la o perioadă de probă ? Dacă activitatea lui a fost socotită **necorespunzătoare,** de ce „s-a căzut de acord ca acesta să lucreze în continuare" în postul lui ? Care e acum „conjunctura" ce-l împiedică pe ing. Botez să lucreze în întreprindere şi să se îndrepte ? Cam multe mistere, dar dacă tov. Gheorghescu doreşte să ne dea explicaţii mai precise, îi ţinem spaţiu la dispoziţie. De asemenea, sîntem gata să examinăm cu toată atenţia orice explicaţii, plîngeri sau proteste ale tînărului inginer Botez. A trecut mai mult de o lună de cînd a fost criticat în această pagină şi n-a găsit necesar să răspundă. Poate că în acestе cinci săptămîni a fost prea ocupat cu redactarea cererii de demisie. S-ar putea să fie însă şi un semn bun : poate că mai reflectează la criticile ce i-au fost aduse.

UN DECENIU URMAT DE ŞASE ANI

În legătură cu articolul **„Sfîrşitul deceniului glorios al bolnavului închipuit"** — ne informează Procuratura Generală — cercetările au stabilit că vreme de zece ani Constantin Niţoiu a reuşit să obţină concedii medicale şi internări prin falsuri şi înşelăciuni în dauna avutului obştesc.

Tribunalul judeţean Prahova l-a condamnat la şase ani închisoare corecţională, confiscarea parţială a averii şi obligaţia de a restitui suma de lei 69 827 către întreprinderea minieră Ploieşti. Instanţa a luat măsura judecării la faţa locului.

Consiliul judeţean Prahova ne răspunde că cei ce-au semnat nejustificat o serie de adeverinţe au fost destituiţi din funcţiile ce le deţineau în comitetul sindical. Pentru prevenirea unor astfel de fapte, articolul a fost discutat cu activul sindical. Mina Filipeştii de Pădure a luat măsuri de îmbunătăţire a evidenţei concediilor medicale, pentru a preveni orice posibilitate de fals.

MODERNIZAREA PRODUCȚIEI — în obiectivul convergent al cercetării științifice

ALX-LEA CONGRES AL PCR

„ÎN CONDIȚIILE REVOLUȚIEI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE CONTEMPORANE, DEZVOLTAREA ECONOMIEI DEPINDE ÎNTR-O MĂSURĂ TOT MAI MARE DE RIDICAREA POTENȚIALULUI ȘTIINȚIFIC ȘI TEHNOLOGIC, DE CAPACITATEA DE A INTRODUCE ÎN PRACTICA ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ CUCERIRILE ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII".

(Din proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R.)

Resursele inepuizabile de progres ale chimiei

Prof. Ion ZUGRĂVESCU
membru corespondent al Academiei, directorul Institutului de chimie macromoleculară „Petru Poni"

Industria chimică deține un loc de seamă în angrenajul economic al țării noastre. Materiile prime de care dispunem — gaz metan, produse petroliere, sare — oferă premisele pentru sporirea producției în această ramură, pînă în 1975, cu 85—92 la sută, într-un ritm mediu anual de 13—14 la sută, așa cum se arată în proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R.

Pentru institutul nostru, specializat în problemele chimiei macromoleculare, prevederile cuprinse în proiect înseamnă lărgirea cîmpului de activitate, implicînd approfundarea cercetărilor pe care le întreprindem, în strictă legătură cu necesitățile economiei naționale. Se prevede, astfel, creșterea producției de fibre și fire chimice, de mase plastice — o dată cu fabricarea de noi sortimente ale acestora, obținerea de noi cauciucuri sintetice, destinate să înlocuiască în proporție însemnată consumul de cauciuc natural, sporirea producției de celuloză și hemiceluloză etc.

În această direcție, s-au efectuat și pînă acum o serie de cercetări sistematice și de lungă durată, dintre care menționez **sintetizarea unor schimbători de ioni, studiile privind chimia lemnului și a stufului, grefarea de polimeri, structura policlorurii de vinil sub aspectul stabilității, obținerea de fibre artificiale și sintetice, de produși poliuretanici** (care, în treacăt fie zis, stau la baza cauciucurilor sintetice). Rezultatele obținute ne oferă o temeinică bază de pornire pentru abordarea noilor obiective trasate cercetării chimice în proiectul de Directive.

Intenționăm să efectuăm o seamă de cercetări atît fundamentale, cît și cu aplicabilitate imediată, privind realizarea de produse chimice noi, ceea ce presupune, firește, o legătură strînsă între cercetare și producție. O bună parte din temele prevăzute formează de pe acum **obiectul unor contracte** încheiate cu fabricile și combinatele chimice, iar unele dintre teme fac parte, pe anul în curs, din **planul de stat.**

Astfel, am încheiat contracte cu Uzina de fire și fibre sintetice din Săvinești, privind copolimerizarea acrilonitrilului în carbonat de etilenă pentru fibre sintetice; cu uzinele „Victoria", relativ la sinteza de schimbători de ioni, larg utilizați în industria chimică; cu Combinatul petrochimic din Ploiești, pentru polimerizarea și copolimerizarea alchilenoxizilor (mase plastice cu proprietăți deosebite); cu Combinatul chimic din Borzești, pentru valorificarea tetraclorurii de siliciu, prin obținerea de polimeri siliconici pentru uleiuri superioare, necesare în industria de mașini etc.

Se înțelege că, în realizarea acestor contracte, vom recurge la soluțiile cele mai moderne, așa cum se subliniază și în proiectul de Directive. **Modernizarea producției chimice, indisolubil legată de progresele cercetării științifice, nu trebuie privită numai ca o operație prin care se înlocuiește o instalație prin alta, cu o eficacitate mai ridicată. Adesori, apare necesitatea înlocuirii întregului proces tehnologic prin altul mai avansat, mai avantajos economic.** Aceasta impune unui institut de cercetare o continuă preocupare pentru înalta calificare profesională a cadrelor, informarea lor curentă și sistematică cu tot ce apare nou în domeniul în care lucrează, asigurarea interesului lor față de procesul multilateral de modernizare a producției. **Rezultatele cercetării trebuie să-și găsească reflectare neîntîrziată în modul de organizare a procesului de producție, în realizarea tehnologiei avansate, specifice produsului respectiv.**

Institutul nostru a mai luat în studiu și teme de perspectivă, legate de dezvoltarea în viitorul apropiat a anumitor ramuri din industria polimerilor. În primul rînd, este vorba despre **problema polimerilor termorezistenți** pînă la 350 grade Celsius, folosiți în unele domenii ale tehnicii moderne (electronică, electrotehnică, construcțiile de mașini). În acest sens, ne propunem să intensificăm activitatea de cercetare cu aplicativitate imediată în producție, pentru a stimula introducerea de tehnologii superioare de fabricație și a contribui la mărirea sortimentului de produse de concepție autohtonă, înlocuind importul de licențe.

Avem astfel în vedere crearea de stații-pilot, care nu numai să-i dea posibilitatea, dar să-l oblige pe omul de știință să asiste și să contribuie **la realizarea industrială** a procesului tehnologic sau a noului produs — concepute inițial la scara laboratorului. Căci etapa cea mai deficitară în ramura industriei chimice este astăzi tocmai **transpunerea rezultatelor de laborator în instalațiile pilot și apoi în fabricație.** Trebuie să recunoaștem că legătura cercetare-industrie nu este încă suficient de bine realizată. Cercetătorul dornic de a vedea rezultatele muncii sale făcînd obiectul unui procedeu industrial, întîmpină numeroase dificultăți, în această a doua parte a activității sale. Personal cred că pe lîngă unitățile industriale mari ar trebui să existe neapărat **stații pilot complexe,** organizîndu-se totodată și cîte **o secție care să aibă drept unic scop transpunerea la scara pilot și apoi industrială a celor mai importante rezultate ale cercetărilor de laborator.** O asemenea secție, lucrînd în strînsă legătură cu laboratoarele uzinale și cu cercetătorii din institute, încadrată cu personal tehnic de calificare corespunzătoare, ar constitui veriga necesară care ne-ar ajuta pe noi, oamenii de laborator să trecem „pragul" de care ne izbim în prezent, în aplicarea imediată a roadelor cercetării în producție. În acest fel, cercetarea științifică ar putea răspunde cu mai multă eficiență la dezvoltarea și modernizarea producției.

Sîntem, de asemeni, hotărîți să efectuăm o tot mai frecventă confruntare a cercetătorilor cu experiența uzinelor colaboratoare, antrenînd la munca de cercetare și specialiștii acestor uzine, chemîndu-i la dezbateri științifice și la lucru efectiv în laboratoarele noastre, îndemnînd în același timp pe cercetătorii noștri să participe la dezbaterile din întreprinderi, pentru a putea pune în valoare mai operativ și mai complet resursele atît de bogate din domeniul chimiei.

Multiplele avantaje ale mașinilor-unelte cu comandă numerică

ing. Radu MANOLIU
consilier în Consiliul național al Cercetării Științifice

Proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. pune un accent deosebit pe ridicarea potențialului științific și tehnologic, ca o condiție sine qua non a dezvoltării noastre economice. În acest context, se reliefează cu o deosebită pregnanță prevederile consacrate modernizării industriei constructoare de mașini. Se prevede astfel, pe lîngă dublarea producției de mașini-unelte, **realizarea unor mașini și agregate de înaltă tehnicitate, cu parametri tehnico-economici superiori și gabarit redus, cu un grad ridicat de automatizare, inclusiv a celor cu comandă-program.** Cîtă însemnătate se acordă extinderii comenzilor numerice în special la mașinile-unelte o demonstrează prevederea că acestea urmează să constituie obiectul unor **programe prioritare.**

Față de mașinile-unelte clasice, care dirijează realizarea pieselor cu ajutorul unor șabloane, limitatori de cursă etc, mașinile cu comandă numerică acționează pe baza unor semnale codificate, înscrise pe bandă perforată sau magnetică. Mașina, prin intermediul sistemului de prelucrare a datelor, cuprins în structura ei, transformă aceste semnale codificate numeric în semnale analogice, comunicate elementelor de comandă. Pe baza datelor primite, calculatorul intern dictează mașinii, respectiv organelor ei, traiectoriile de urmat.

Considerentele care îndreptățesc această evoluție sînt multiple. Se realizează **o însemnată creștere a productivității muncii,** drept consecință a reducerii timpilor de uzinare **cu 30—60 la sută,** iar în unele cazuri limită, cum ar fi prelucrarea unor suprafețe spațiale foarte complexe, chiar **cu 90—95 la sută** (la palete de turbină, la matrițe complexe etc.). S-a observat, de altfel, fenomenul surprinzător că la mașinile cu comenzi numerice acest avantaj apare cu atît mai pregnant, cu cît complexitatea pieselor este mai mare. **Eliminarea factorilor subiectivi** în ciclul de lucru duce la uniformizarea calității pieselor, ceea ce constituie, desigur, garanția unei calități superioare a cvasitotalității producției. **Devin aproape integral inutile obișnuitele dispozitive de lucru,** micșorîndu-se deci considerabil cheltuielile pentru pregătirea fabricației, iar ciclurile de fabricație se reduc de asemenea foarte mult. Alte avantaje constau **în reducerea timpilor de reglaj și ușurința de a se modifica programele de producție,** în conformitate cu cerințele ce se ivesc.

Considerentul acesta îndeosebi pledează pentru oportunitatea introducerii acestei tehnici la noi, dat fiind că 60—65 la sută din volumul industriei noastre constructoare de mașini reprezintă fabricația de serie relativ mică, cu diversitate mare și foarte mare și complexități relativ ridicate. Aș releva, în acest sens, beneficiari importanți ai mașinilor-unelte cu comandă numerică: industriile de mașini-unelte, mașini energetice, utilaj petrolier, mașini grele (destinate siderurgiei, industriei miniere, de construcții rutiere) și, în fine, industria de mecanică fină și de optică.

Pînă în prezent, cercetarea noastră tehnică a efectuat o serie de lucrări pregătitoare privind realizarea unor prototipuri industriale. Experiența cîștigată trebuie să ne deschidă calea spre asimilarea, în perioada 1971—1975, a unei serii de familii de mașini cu comandă numerică.

Cercetările în această direcție foarte modernă se desfășoară, în momentul de față, în special la Institutul de cercetări și proiectări pentru mașini-unelte și agregate (I.C.P.M.U.A.) și Institutul de proiectare pentru automatizări (I.P.A.). Cei dintîi studiază organele specifice ale mașinilor cu comandă numerică, precum și comportamentul mașinii în ansamblul ei, ceea ce presupune investigații foarte amănunțite în domeniul rigidității, preciziei, deformației termice, frecării și uzurii. În cadrul celui de al doilea, cercetările vizează schemele de comandă și acționare, realizîndu-se agregate fizice de comandă și chiar prototipuri și elaborîndu-se totodată sistemele de programare.

La ora actuală, dificultatea rezidă mai ales în rezolvarea problemelor ridicate de joncțiunea între partea de comandă și elementele mecanice de acționare. În acest scop, ar fi necesară, după părerea mea, prezența unor **specialiști cu formație dublă,** adică specialiști care, pe lîngă profesiunea lor de bază, să dispună de o informație suficient de amplă și în ramura cu care colaborează. A doua condiție ar fi **efectuarea cercetării în sistem de echipă,** înțelegînd prin aceasta ca, independent de apartenența la unul sau altul din institute, să se lucreze în colectiv, cu responsabilitate unică, și, pe cît posibil, în același loc, astfel încît contactele și schimburile de idei să fie cît mai lesnicioase și mai frecvente. Pînă în prezent nu s-a recurs la această practică, ceea ce a generat dialoguri care au întîrziat rezolvarea anumitor faze.

O altă dificultate majoră mai persistă în domeniul realizării prototipurilor, unde întîlnim cicluri care variază încă între 1 1/2—2 ani, deși rațional ar fi cel mult de la 5 luni pînă la un an.

În fața cercetării se ridică și **problema unificării constructive maximale între mașinile-unelte cu comandă numerică și mașinile convenționale.** Într-adevăr, mașinile cu comandă numerică sînt mult mai scumpe, dar ele se justifică economic prin productivitatea mai mare, prin eficiența sporită, față de mașinile convenționale. Performanțele constructive realizate influențează însă și fabricarea mașinilor-unelte convenționale, în a căror evoluție constatăm astăzi aplicarea unei serii de perfecționări în ce privește puterea, instalarea unor motoare mai mari, debit de așchiere mai mare etc.

Cercetarea își mai propune **trecerea la sistemul de programare automată, cu ajutorul calculatoarelor electronice, folosind așa zise limbaje de programare specializată.** În acest caz, apare ca un nou avantaj posibilitatea de optimizare a programelor, de eliminare a greșelilor, ca și o nouă și masivă sporire a productivității.

Programul prioritar care urmează să fie alcătuit va conține toate aceste obiective, pentru toate tipurile de mașini-unelte care trebuie însușite, inclusiv toate acțiunile pentru realizarea lor, de la primul studiu pînă la omologarea prototipurilor industriale. Programul prioritar va constitui astfel un puternic impuls pentru întreaga industrie constructoare de mașini, obligînd foarte multe sectoare să se ridice la parametri tehnici superiori, în spiritul principalelor prevederi ale proiectului de Directive.

Automatica în contextul tehnicității înalte

ing. Marcel SÎRBU
directorul Institutului de proiectare pentru automatizări

Larga extindere a automatizării — atît în conducerea proceselor de fabricație continue, cît și prin ridicarea generală a nivelului de automatizare a mașinilor și utilajelor folosite în diferite sectoare ale economiei — prevăzută în proiectul de Directive ale Congresului al X-lea al P.C.R. implică, pentru institutul nostru, preocuparea permanentă de a fi în domeniul cercetării și al proiectării în pas cu realizările pe plan mondial, de a îmbunătăți neîncetat caracteristicile funcționale ale aparaturii de automatizare în curs de fabricație. Pe linia perfecționării și diversificării aparaturii de reglare automată, s-a stabilit o strînsă colaborare între specialiștii institutului nostru și cei de la Fabrica de elemente de automatizare (F.E.A.). Prin realizarea unor noi **traductoare și convertoare,** intenționăm să facem posibilă adaptarea aparaturii noastre la diferite game de semnale unificate, în afara celei adoptate în țara noastră (2—10 miliamperi). Aceasta va deschide aparaturii românești noi debușee de export.

Ne preocupă, de asemenea, obținerea unor dispozitive și instalații automate noi, pe baza modulelor funcționale și blocurilor tehnologice existente în fabricație. Am obținut astfel un **regulator specializat de temperatură,** ne propunem să extindem gama **regulatoarelor de presiune.** Aceste două tipuri de regulatoare îngăduie realizarea unor sisteme de reglare mai ieftine și mai sigure în funcționare, destinate **cazanelor din centralele termoelectrice și reglării punctelor termice.**

Asimilarea în țară a unor **grupuri termoenergetice de mare putere — de 300 MW și mai mult** — înseamnă, desigur, un efort deosebit pentru industria constructoare de mașini. Institutul nostru și centrala industrială din care facem parte vor trebui să asimileze circa 30—40 produse noi, între care traductoare, regulatoare specializate, blocuri de comutație statică moderne etc. Menționez că în viitorul cincinal vom asimila o gamă variată de traductoare, domeniu în care sîntem încă deficitari.

O direcție în perspectivă a cercetării o constituie completarea aparaturii electronice cu aparatură funcționînd pe principii pneumatice și fluidice. Prin asimilarea unui sortiment complex de aparatură electronică și pneumatică, institutul nostru va facilita centralei livrarea către industria chimică și către alte ramuri industriale de agregate și echipamente moderne, aduse pînă acum din import. Se vor realiza astfel economii de zeci de milioane lei valută.

Un alt domeniu important al cercetărilor noastre este reglarea **prin aparatură automată a acționărilor** electrice (la motoare electrice etc.). În acest sens, pe lîngă modernizarea sistemelor de reglare automată UNIDIN, aflate în fabricație, ne preocupă producerea în țară a „convertizoarelor statice", utilizabile pentru reglarea și comanda unor motoare de curent alternativ, destinate în special siderurgiei și industriei constructoare de mașini, cît și industriilor chimică, petrochimică, energetică, metalurgică, pentru asigurarea consumatorilor cu alimentare electrică de rezervă.

Alt obiectiv privește asimilarea echipamentelor de excitație statică, pentru grupurile mari energetice.

Interesul care există la ora actuală pentru realizarea de mașini-unelte cu comandă program, de echipamente de automatizare numerică etc., ne-a determinat să asimilăm un nou sistem de comutație statică (fără piese în mișcare) cu tranzistoare cu siliciu. Utilizarea în viitor a circuitelor integrate (în funcție de asimilarea în țară), alături de tranzistoarele cu siliciu, va permite atingerea unui nivel avansat în domeniul producției aparaturii de automatizare. Ne propunem ca pe această bază să dezvoltăm echipamente de telemecanică necesare în industriile energetică și chimică, în transportul feroviar etc.

Un alt aspect al activității noastre de viitor se referă la **utilizarea calculatoarelor în procese industriale.** În acest domeniu, institutul nostru urmează să dezvolte în continuare colaborarea cu institutul de specialitate și celelalte institute cu preocupări înrudite. Beneficiare vor fi în primul rînd, industriile chimică, petrochimică și petrolieră, preocupate de introducerea echipamentelor centralizate de comandă și control, cît și a calculatoarelor, în unele procese tehnologice. De asemeni, se va studia introducerea acestora la comanda grupurilor energetice precum și în industria fabricării cimentului. Aceste obiective implică, firește, cunoașterea caracteristicilor dinamice ale proceselor tehnologice, studierea aparaturii convenționale de automatizare și a modificărilor corespunzătoare pentru a putea fi conectate la calculator.

Institutul nostru va dezvolta în această perioadă proiectarea unor instalații de automatizare pentru necesități interne și export, instalații care vor cuprinde cît mai multe din produsele noi, asimilate pe bază de concepție proprie, contribuind astfel în mod substanțial la reducerea importurilor. Menționăm astfel proiectarea unor instalații de automatizare, destinate industriilor chimice și petrolieră, energeticii, industriilor siderurgică, minieră, materialelor de construcții și alimentară, și chiar agriculturii.

Așa cum se arată în documentele pentru Congresul al X-lea al P.C.R. — Tezele și proiectul de Directive — este necesar să propunem la export produse tehnologice complexe ale unor instalații care să includă și acea parte de mare valoare pe care o reprezintă sistemele de automatizare. Sîntem convinși că, împreună cu celelalte unități de cercetare, proiectare și producție, vom putea realiza această sarcină.

Transporturile — nerv vital al economiei

ing. Dumitru CĂLUGĂRU
director adjunct științific al Institutului de cercetări căi ferate

Viitorul cincinal prevede creșteri considerabile ale volumului producției materiale și în general intensificarea activității economice, care trebuie să devină mai rapidă, mai operativă, ceea ce impune sarcini calitativ sporite în domeniul transporturilor, acest nerv vital al economiei. În această privință trebuie arătat că realizările pe plan mondial din ultimii ani demonstrează că pe drumul de fier nu s-au atins nici pe departe limitele în ceea ce privește capacitatea de transport, viteza și confortul. Se ridică astfel o multitudine de probleme privind modernizarea acestui traditional mijloc de transport, mai ales că a crescut complexitatea problemelor de cercetare, precum și exigența față de nivelul soluțiilor rezultate.

Mergînd pe această linie, Institutul de cercetări căi ferate a studiat **concentrarea traficului de mărfuri** într-un număr redus de stații, **mecanizarea complexă** în condiții optime a lucrărilor de încărcare-descărcare, inclusiv în traficul combinat (de la trenul mărfar la mijloacele auto), izolarea joantelor de șine cu rășini sintetice și multe altele. Rezultatele obținute nu sînt deloc neglijabile. Calculele efectuate pentru numai circa 25 la sută din numărul temelor cercetate în perioada 1965—1968 (la care s-a putut aprecia valoric eficiența economică) au evidențiat economii de 99 milioane lei, față de fondurile cheltuite în cercetare de numai 30,8 milioane lei.

În cincinalul viitor, se subliniază în proiectul de Directive, **va trebui să se acorde o atenție deosebită dezvoltării și modernizării transporturilor,** precizîndu-se că în acea perioadă transportul feroviar va asigura 3/4 din traficul terestru, în cadrul unei sporiri generale a transporturilor cu 30—42 la sută. Desigur că institutul nostru este chemat să aducă o contribuție importantă pe linia promovării progresului tehnic în transportul feroviar, mai ales în ceea ce privește sporirea capacității de transport, asigurarea siguranței circulației, reducerea cheltuielilor materiale și de personal, creșterea confortului transportului de călători etc.

La capitolul sporirii capacității de transport și mai bunei deserviri a călătorilor ne preocupă îndeosebi **creșterea vitezei tehnice.** Începutul s-a făcut anul acesta cu inaugurarea vitezei de 140 km/h pe magistrala București-Brașov. Aceasta impune studierea unor probleme privind calea, instalațiile aferente, ca și materialul rulant, atît motor cît și remorcat. Din aceleași considerente, a fost inclusă în planul de cercetare **problema frînelor de mare capacitate și a cuplei automate.** Avantajele sînt evidente: capacitate mare de remorcare, manevrare mai ușoară a garniturilor. Întrucît aceasta implică investiții importante și soluționarea unor aspecte tehnice inedite, institutul nostru se preocupă și de modalitățile de verificare a materialului rulant, pentru a cunoaște în ce măsură va putea fi echipat cu cuple automate sau ce modificări se impun în acest sens.

Dotarea Ministerului Căilor Ferate cu un centru de calcul electronic modern ridică în fața institutului sarcina studierii unor teme moderne privind introducerea tehnicii electronice de calcul în transportul feroviar. Rezolvarea unei multitudini de probleme cu ajutorul calculatorului va duce la economii substanțiale. Nu mai puțin importante sînt cercetările inițiate în cadrul M.C.F. privind automatizarea circulației trenurilor, introducerea unor instalații de semnalizare electrică cu blocuri funcționale, de instalații de semnalizare automată la trecerile de nivel etc. care, în condițiile intensificării circulației, devin deosebit de importante.

Un aspect nou, căruia i se dă mare atenție în țările industriale, este **dezvoltarea transporturilor de mărfuri în containere.** Institutul nostru este chemat să efectueze studii și cercetări pentru proiectarea de containere de diferite tipuri și tonaje, vagoane-platformă și speciale pentru containere, mașini și instalații de ridicat. Se apreciază că, pe această cale în perioada cincinalului următor se va putea realiza o economie de circa 6 milioane de lei pe fiecare milion de tone de mărfuri transportate, în afară de alte economii de materiale și ambalaje.

De asemenea, introducerea de noi sisteme de prindere a șinei de cale ferată, pe traverse de beton precomprimat, va duce la îmbunătățirea stării căii, obținîndu-se totodată economii de circa 50 000 lei pe km de linie refacționată.

Aș vrea să mă opresc și asupra unor impedimente care reduc randamentul activității noastre. Astfel, **realizarea unei serii de instalații, dispozitive, piese sau modificări ale unor instalații, rezultate din cercetările noastre, se face prea încet în întreprinderile respective. Durează extrem de mult trecerea de la faza de prototip, executată experimental, pînă la asimilarea în producție. Socotim că industria constructoare de mașini ar putea depune mai multe eforturi în această privință.** De asemenea, pentru nevoile de cercetare, laboratoarele noastre au nevoie de standuri pentru încercări și probe care, deși proiectate la noi, nu pot fi realizate cu mijloacele noastre. Credem că ar fi bine să se creeze o unitate de prototipuri în cadrul construcției de mașini, care să deservească toate institutele de cercetări.

În încheiere, aș vrea să subliniez că introducerea autofinanțării institutelor de cercetare va duce la o creștere substanțială a eficienței lucrărilor, prin cointeresarea institutului în ansamblu, ca și a fiecărui cercetător în parte, în scurtarea ciclului de cercetare.

Pagină realizată de Gh. BARBU, T. SAVA și M. CORCACI

Vizitele delegației militare ungare

Delegația militară ungară, condusă de general-colonel Czinege Lajos, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., ministrul apărării R. P. Ungare, a făcut marți dimineața o vizită la Academia Militară.

Cu acest prilej a avut loc o adunare a ofițerilor din garnizoana București, consacrată prieteniei dintre armatele române și ungare.

La adunare, general-colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, și general-colonel Czinege Lajos, ministrul apărării R. P. Ungare, au rostit cuvîntări în care au evidențiat succesele obținute de cele două popoare frățești pe drumul construcției socialiste, relațiile prietenești dintre cele două partide și țări, dintre armatele României și Ungariei, subliniind dorința de a le dezvolta în interesul comun al celor două popoare, al cauzei păcii și socialismului.

Oaspeții au făcut apoi o vizită protocolară la Ministerul Forțelor Armate.

În cursul dimineții, delegația militară ungară a vizitat, de asemenea, Fabrica de mașini-unelte

★

Cu prilejul vizitei în țara noastră a delegației militare ungare, condusă de general colonel Czinege Lajos, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., ministrul apărării R. P. Ungare, ambasadorul acestei țări la București, Jozef Vince, a oferit marți seara o recepție în saloanele ambasadei.

Au participat tovarășii Iosif Banc, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Vasile Patilineț, secretar al C.C. al P.C.R., general colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate, Cornel Onescu, ministrul afacerilor interne, Ion Stănescu, președintele Consiliului Securității Statului, general colonel Ion Gheorghe, prim-adjunct al ministrului forțelor armate și șef al Marelui Stat Major, Ion Cosma, membru al Consiliului de Stat, prim-vicepreședinte al Consiliului popular al municipiului București, general locotenent Ion Coman și general colonel Mihai Burcă, adjuncți ai ministrului forțelor armate, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, generali și ofițeri, ziariști.

Erau prezenți șefi ai unor misiuni diplomatice acreditați la București, alți membri ai corpului diplomatic și atașați militari.

General colonel Czinege Lajos, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.S.U., ministrul apărării R. P. Ungare, și general colonel Ion Ioniță, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, au rostit toasturi

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească.

(Agerpres)

Numirea noului ambasador al Republicii Socialiste România în Italia

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarășul Iacob Ionașcu a fost numit în funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Italia.

A APĂRUT:

„PROBLEME ECONOMICE"

Numărul pe luna iunie a.c. al revistei publică, în întîmpinarea Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român, articolele : **Dinamismul economiei noastre socialiste — factor al dezvoltării întregii societăți** de dr. **VASILE RAUSSER**, **O nouă treaptă în electrificarea țării** de **OCTAVIAN GROZA**, **Perspective de extindere a bazei de materii prime miniere** de dr. **BUJOR ALMAȘAN**, **Construcțiile de locuințe — parte integrantă a programului de creștere a bunăstării poporului** de **ANDREI PĂCURARU**.

În continuare sînt publicate studiile : **Considerațiuni privind esența și funcțiile banilor în economia noastră** de dr. **R. MĂNESCU**, **Funcțiile cooperației meșteșugărești în ansamblul economiei naționale** de **ILIE ALEXE**, **Perfecționarea regimului reparațiilor capitale** de **GH. ȘICLOVAN** și dr. **R. KATZ**, **Nicolae Bălcescu — luptător înflăcărat pentru progresul economic și social** de dr. **IVANCIU NICOLAE-VĂLEANU**, **Repere pentru critica teoriei „capitalului uman"** de **L. STROJA**.

Revista cuprinde, de asemenea, rubrica „Dezbateri".

Plecarea delegației Corporației municipale a orașului New Delhi

Delegația Corporației municipale a orașului New Delhi, condusă de Hans Raj Gupta, primarul municipiului, care ne-a vizitat zilele acestea țara, la invitația Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București, a părăsit marți dimineața Capitala.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost salutați de Dumitru Popa, primarul general al Capitalei, Ion Cosma, prim-vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular al municipiului București, de alți membri ai comitetului executiv.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Indiei la București.

Înainte de plecare, primarul municipiului New Delhi a făcut o declarație redactorului „Agerpres", Mircea Bumbac : Plecăm din România — a spus oaspetele — cu o impresie deosebit de frumoasă despre prietenia cu care am fost întîmpinați de conducătorii municipalității, de cetățenii Bucureștiului. Cunoaștem ospitalitatea tradițională a poporului român și simpatia pe care acesta o manifestă față de poporul indian dintr-o altă vizită făcută cu cîțiva ani în urmă. Acum, aceste nobile calități ne-au fost confirmate încă o dată.

Vizitînd Bucureștiul, mi-au reținut atenția progresele însemnate realizate în ultimii ani, amploarea construcțiilor de locuințe și social-culturale. Frumusețea noilor clădiri și concepția lor arhitectonică, zonele de recreere din oraș și din împrejurimi mi-au relevat eforturile care se depun în țara dumneavoastră pentru asigurarea unei vieți cît mai confortabile cetățenilor. Noi, indienii — a încheiat oaspetele — privim cu multă simpatie succesele poporului român, știind că el muncește activ pentru prosperitatea sa și face totul pentru asigurarea păcii în lume.

(Agerpres)

Cronica zilei

Directorul general adjunct al Oficiului Națiunilor Unite de la Geneva, Georges Palthey, care face o vizită în țara noastră la invitația Ministerului Afacerilor Externe, a fost primit de George Macovescu, prim adjunct al ministrului afacerilor externe. Cu acest prilej a avut loc un schimb de păreri privind colaborarea dintre țara noastră și Oficiul O.N.U. din Geneva.

Directorul general adjunct al Oficiului Națiunilor Unite de la Geneva a participat marți dimineața la o masă rotundă organizată de Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale pe tema „Rolul Oficiului Națiunilor Unite de la Geneva în activitățile O.N.U. în Europa".

În cursul aceleiași zile, Georges Palthey a făcut o vizită la Centrul de perfecționare a cadrelor de conducere din întreprinderi de la Otopeni.

★

O delegație a Oficiului Național de Turism, condusă de Alexandru Sobaru, președintele Colegiului O.N.T., a plecat marți la Praga pentru semnarea unui acord de colaborare turistică româno-cehoslovac.

★

La Sinaia au început marți cursurile de vară organizate de Ministerul Învățămîntului pentru perfecționarea cadrelor didactice specializate în limbile moderne de largă circulație. Actuala ediție a cursurilor, care reunește cîteva sute de profesori din majoritatea județelor țării, se bucură de concursul unor specialiști, profesori universitari și filologi din Anglia, Franța, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, S.U.A. și Uniunea Sovietică.

Ansamblul folcloric Prahova, din Ploiești, a plecat marți într-un turneu în Italia. Ansamblul prahovean va participa, de asemenea, la un festival folcloric ce se va desfășura între 24 și 29 iulie în localitățile Tarcento-Lignano și Sabbiadoro.

★

La invitația Academiei Republicii Socialiste România, marți au sosit în Capitală dr. Jozsef Takács, secretar general adjunct al Academiei ungare de științe, și Mária Karácsony, cercetător la Grupul de politică științifică al acestei academii.

Timp de o săptămînă, oaspeții maghiari vor face un schimb de experiență cu colegii români de specialitate asupra metodologiei cercetării fundamentale.

★

La Universitatea din Timișoara s-a încheiat marți sesiunea științifică jubiliară, închinată celei de-a 25-a aniversări a eliberării patriei.

Sesiunea a reunit în ședințele sale de comunicări pe secții de specialitate, cadrele didactice de la cele 8 facultăți ale universității timișorene, care au prezentat peste 230 de referate științifice. (Agerpres)

O ACȚIUNE COMERCIALĂ DE LARG INTERES CETĂȚENESC :

Îmbunătățirea condițiilor de cumpărare a mărfurilor cu plata în rate

În urma unor noi măsuri inițiate de Ministerul Comerțului Interior se îmbunătățesc, începînd de la 1 iulie, condițiile de vînzare a mărfurilor cu plata în rate.

Principalele înlesniri se referă la lărgirea nomenclatorului de produse, prin introducerea, la vînzarea cu acest sistem de plată, a unor articole mai deosebite, de calitate superioară. Este vorba de îmbrăcămintea din teron și tergal, de costumele de stofe din fire pieptănate (indiferent de data fabricației), a tuturor raglanelor din țesături de bumbac în amestec cu fibre poliesterice, a cămășilor din țesături de fire fine de bumbac cu inserție. În general, noile reglementări se aplică unui amplu nomenclator de produse, incluzînd îmbrăcămintea din țesături textile finite și la ultima probă (cu excepția confecțiilor din relon impermeabilizat, din țesături și tricot cașerate pe moltopren, a cămășilor din țesături de relon și țesături de bumbac fire medii cu inserție, executate pentru bărbați și adolescenți), garniturile și piesele separate de lenjerie pentru pat, covoarele de tip oriental și românești lucrate pe gherghef și covoarele „Carpați", țesăturile rămase de la export și mărfuri soldabile (textile și încălțăminte).

Personalul medico-sanitar din mediul rural și salariații din cadrul corpului didactic vor putea cumpăra cu plata în rate și țesături de lînă — stofe pentru rochii, costume, paltoane și pardesie bărbătești, precum și încălțăminte pentru adulți și copii.

Ar mai fi de menționat reducerea procentului de acont minim, la îmbrăcăminte — de la 25 la 20 la sută — pentru muncitorii și militarii cu salariul pînă la 2 000 lei și pentru membrii cooperativelor meșteșugărești și pensionarii al căror venit nu trece de 1 000 lei, ca și mărirea numărului de rate — de la 6 la 8 — pentru muncitorii și militarii cu salariul pînă la 1 000 lei.

Direcția generală a comerțului pentru produse textile — încălțăminte, Direcția generală a marilor magazine, Direcția generală comercială a municipiului București, precum și direcțiile comerciale județene sînt chemate să asigure aprovizionarea magazinelor cu mărfurile respective, în sortimente complete de modele, desene, culori, talii, prețuri, cît și condiții corespunzătoare de desfacere, încît să se realizeze, și pe această cale, îmbunătățirea continuă a deservirii populației.

viața internațională

Ședințele unor comisii permanente C. A. E. R.

BERLIN 1 (Agerpres). — Între 27 și 29 iunie a avut loc la Berlin ședința a 26-a extraordinară a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcții. La ședință au participat delegații din țările membre ale C.A.E.R.: Bulgaria, Cehoslovacia, R.D., Germană, Mongolia, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S. După ce au examinat hotărîrile celei de-a 23-a sesiuni extraordinare a C.A.E.R., delegațiile au făcut un schimb de păreri în probleme ale adîncirii și perfecționării în continuare a colaborării și cooperării între țările membre ale C.A.E.R. în domeniul construcțiilor. Comisia a aprobat programul pentru elaborarea unor propuneri și recomandări concrete în vederea realizării hotărîrilor celei de-a 23-a sesiuni extraordinare a C.A.E.R. și ale celei de-a 41-a sesiuni a Comitetului executiv al C.A.E.R. în domeniul său de activitate.

Ședința comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de lucru, prietenească.

★

LEIPZIG 1 (Agerpres). — Zilele acestea a avut loc la Leipzig cea de-a 32-a ședință extraordinară a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria chimică, care a adoptat direcțiile principale pentru elaborarea programului complex al dezvoltării în continuare a colaborării și cooperării între țările membre ale C.A.E.R. în domeniul industriei chimice, a celulozei și hîrtiei. La ședință au participat delegații din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S. În zilele precedente, aceiași participanți și o delegație iugoslavă s-au întrunit în cadrul celei de-a 31-a sesiuni extraordinare a C.A.E.R., care a avut loc, de asemenea, la Leipzig și care a examinat activitatea încununată de succes de 20 de ani a acestui for.

PLENARA C. C. AL PARTIDULUI MUNCII DIN COREEA

PHENIAN 1 (Agerpres). — La Phenian a avut loc Plenara Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, informează agenția A.C.T.C. Plenara a dezbătut problema ocrotirii proprietății de stat și intensificării luptei pentru eficiență în toate ramurile economiei naționale, precum și noul avînt în industria piscicolă.

Kim Ir Sen, secretar general al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, a rostit o cuvîntare.

În cadrul discuțiilor au fost relevate succesele obținute pînă în prezent în desfășurarea construcției socialiste și s-a subliniat necesitatea perfecționării conducerii economiei naționale.

Plenara a adoptat hotărîri în legătură cu problemele discutate.

MITING LA KHARTUM ÎN SPRIJINUL NOULUI REGIM

Apelul P. C. din Sudan

KHARTUM 1 (Agerpres). — În cadrul unui miting organizat la Clubul muncitorilor din Khartum, secretarul general al C.C. al Partidului Comunist din Sudan, Abdel Haleq Mahgub, a adresat un apel tuturor forțelor progresiste din țară de a sprijini noul regim revoluționar al Republicii Democratice Sudaneze. Abdel Haleq Mahgub a trecut în revistă etapele luptei forțelor progresiste împotriva colonialismului și a dictaturii militare. Comuniștii din Sudan, a subliniat vorbitorul, se pronunță pentru colaborarea cu noul regim.

În cadrul acestui miting, președintele Consiliului comandamentului revoluției sudaneze, Gaafar Mohammed el Numeiry, a adresat un salut muncitorilor din capitala țării.

Congresul internațional pentru securitatea și igiena muncii

GENEVA 1 — Corespondentul Agerpres, Horia Liman, transmite : În cadrul Congresului internațional pentru securitatea și igiena muncii au început lucrările pe comisii.

Luînd cuvîntul în dezbateri, reprezentantul român Traian Dudaș, șeful Inspecției de stat pentru protecția muncii, adjunct al ministrului muncii, a făcut o largă expunere asupra eforturilor întreprinse în țara noastră în vederea asigurării condițiilor normale de muncă. Vorbitorul a sugerat Biroului internațional al muncii să stabilească unele criterii pentru clasificarea cauzelor accidentelor de muncă, a maladiilor profesionale, să elaboreze o listă orientativă, nelimitată, a maladiilor profesionale, corespunzînd stadiului actual al cunoștințelor din domeniul patologiei profesionale, și să fie informate statele membre asupra acțiunilor întreprinse pentru a se promova noțiunile de securitate și igiena muncii în cadrul învățămîntului de toate gradele. Delegatul român a încheiat relevînd importanța cooperării internaționale prin schimbul de experiență și difuzarea de informații în acest domeniu.

S P O R T

În legătură cu articolul:

„NICI O ÎNGĂDUINȚĂ FAȚĂ DE MANIFESTĂRILE HULIGANICE ÎN TRIBUNELE SPORTIVE !"

În legătură cu articolul „Nici o îngăduință față de manifestările huliganice în tribunele sportive !", apărut în numărul din 29 iunie a.c. al ziarului nostru, am primit din partea Comitetului executiv al C.N.E.F.S. următorul răspuns, sub semnătura președintelui C.N.E.F.S., **ANGHEL ALEXE :**

Vă facem cunoscut că articolul „Nici o îngăduință față de manifestările huliganice în tribunele sportive !" a făcut obiectul unei atente analize din partea Consiliului Național de Educație Fizică și Sport și a unor organizații cu atribuții în activitatea sportivă, subliniindu-se, cu acest prilej, că articolul menționat constituie un real ajutor pentru mișcarea sportivă și organismele sale.

Pe bună dreptate, se subliniază în articol, că publicul nostru, spectator la manifestațiile sportive, se bucură de o bine cunoscută reputație, știind să prețuiască pe cei care se întrec în sălile și pe terenurile de sport. Așa cum s-a arătat, numeroși oaspeți străini — sportivi, antrenori, conducători — au apreciat ospitalitatea, generozitatea, competența și spiritul de echitate care caracterizează publicul românesc.

Cu atît mai regretabile sînt situațiile cînd elemente turbulente creează, în tribune, o atmosferă ce nu are nimic comun cu ideea de sport, impietînd asupra bunei desfășurări a competițiilor și aruncînd o lumină nefavorabilă asupra zecilor de mii de adevărați iubitori ai sportului.

La recentele Campionate europene de box, tocmai asemenea elemente s-au dedat la manifestări huliganice, umbrind eforturile organizatorice și reușita acestei frumoase competiții. De asemenea, și la unele întreceri sportive interne (finala Cupei României la fotbal, diferite gale de box), unele elemente iresponsabile au depășit limitele unanim acceptate ale unei comportări civilizate. Este regretabil că astfel de acțiuni izolate, care știrbesc prestigiul recunoscut al sportului nostru, necombătute energic și nesancționate la timp, au generat o atmosferă de îngăduință față de manifestările huliganice în tribunele bazelor sportive. Răspunderea pentru această stare de lucruri revine federațiilor, cluburilor și asociațiilor sportive, precum și Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Era de datoria C.N.E.F.S să îndrume și, îndeosebi, să controleze mai eficient modul în care sînt aplicate de către organele în subordine măsurile privind buna organizare și desfășurare a competițiilor sportive. Neintervenind cu promptitudinea și fermitatea necesare, așa cum s-a întîmplat la Campionatele europene de box, cei însărcinați cu menținerea disciplinei pe terenurile de sport, federația de specialitate, comisia de organizare și mai ales Întreprinderea economică de administrare a bazelor sportive au manifestat o evidentă lipsă de combativitate în temperarea spiritelor prea înfierbîntate.

Mijloacele de propagandă sportivă, cu caracter educativ, care să îndemne publicul să nu rămînă pasiv, ci să ia atitudine față de manifestări cu care, evident, nu poate fi de acord, nu au fost folosite în măsura cuvenită iar ziarul „Sportul" cît și celelalte publicații sportive au tratat insuficient în paginile lor problemele eticii sportive.

Comitetul executiv al C.N.E.F.S., examinînd cu toată exigența recentele manifestări negative de la unele competiții sportive, a adoptat o serie de măsuri pe care le-a dezbătut cu activul său de bază. Dintre aceste măsuri menționăm : continuarea dezbaterilor cu privire la astfel de manifestări în cadrul tuturor birourilor federațiilor sportive, consiliilor județene pentru educație fizică și sport, precum și în cluburile și asociațiile sportive ; suspendarea terenurilor în cazurile cînd organizatorii nu asigură condiții normale de desfășurare sau cînd o parte a spectatorilor fac imposibilă continuarea întrecerilor ; în cazurile cînd se constată că atitudinea publicului spectator împiedică desfășurarea normală a competiției respective, arbitrii vor decide întreruperea întrecerii ; presa și publicațiile sportive au primit sarcina de a dezbate public problemele legate de organizarea și desfășurarea în cît mai bune condiții a concursurilor sportive.

Considerăm că ar fi deosebit de util ca și celelalte organizații cu atribuții în domeniul educației fizice și sportului să analizeze această problemă și să stabilească mijloace pentru eliminarea deficiențelor semnalate. În același timp, credem că ar fi necesar ca și organele însărcinate cu ordinea publică să adopte măsuri corespunzătoare, urmînd ca pe viitor să intervină prompt pentru îndepărtarea de pe terenurile de sport a elementelor iresponsabile.

Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport este hotărît să-și sporească preocupările pentru îmbunătățirea muncii de educare sportivă a spectatorilor, să acționeze cu maximum de exigență pentru prevenirea și combaterea oricăror manifestări negative ivite în timpul competițiilor.

Sîntem încredințați că semnalarea acestei importante probleme de către ziarul „Scînteia" va spori exigența celor care poartă răspunderea pentru aplicarea măsurilor care să ducă la eliminarea definitivă a manifestărilor de acest fel din tribunele bazelor noastre sportive.

Fotbal la Constanța

Turneul internațional „Litoral '69"

Astăzi începe la Constanța turneul internațional de fotbal „Litoral '69". În primul meci, de la ora 20,30, echipa locală **Portul** va întîlni formația **Slovan Bratislava**. Competiția programează sîmbătă jocul Slovan Bratislava—Farul Constanța. Marți, 8 iulie, se va desfășura meciul Slovan Bratislava — S. V. Wuppertaler (R. F. a Germaniei), iar joi, 10 iulie, Portul Constanța va juca cu Wuppertaler. Sîmbătă, 12 iulie, în ultima zi a competiției, Farul va întîlni pe Wuppertaler.

(Agerpres)

Turneul internațional feminin de șah de la Sinaia s-a încheiat

SINAIA 1 (Agerpres). — Turneul internațional feminin de șah de la Sinaia a luat sfîrșit aseară cu victoria maestrelor Alla Kușnir (U.R.S.S.) și Alexandra Nicolau (România), care au totalizat cîte 9 puncte fiecare din 13 posibile. În ultima rundă, Nicolau a învins-o pe Teodorescu, în timp ce Kușnir a remizat cu Pogorevici.

Clasamentul final : 1—2. Alla Kușnir (U.R.S.S.), Alexandra Nicolau (România) 9 puncte ; 3. Edith Keller-Hermann (R.D.G.) 8,5 puncte ; 4—5 Rodica Reicher (România), Suzana Veroczi (Ungaria) 7,5 puncte ; 6. Dina Dobson (Anglia) 7 puncte ; 7. Kveta Eretova (Cehoslovacia) 6,5 puncte ; 8—9. Margareta Perevoznic, Margareta Teodorescu (România) 6 puncte ; 10. Maria Pogorevici (România) 5,5 puncte ; 11—12. Iolanda Szota (Polonia), Jocici-Jivkovici (Iugoslavia) 5 puncte ; 13. A. Gheorghieva (Bulgaria) 4,5 puncte ; 14. Fanny Heemskerk (Olanda) 4 puncte.

★

Echipa feminină de volei Burevestnik Leningrad și-a început turneul în țara noastră, jucînd aseară, în sala Giulești, cu o selecționată sindicală a Capitalei. Întîlnirea s-a încheiat cu scorul de 3—0 în favoarea sportivelor sovietice.

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru 3, 4 și 5 iulie. În țară : Vreme în curs de încălzire ușoară. Cerul va fi variabil. Vor cădea averse locale de ploaie. Vînt slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 7 și 17 grade, iar maximele între 18 și 28 grade, local mai ridicate. **În București :** Vreme în curs de încălzire ușoară. Cerul va fi variabil, favorabil averselor de ploaie, în cursul după-amiezelor. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere ușoară.

STAGIUNE ESTIVALĂ PE SCENELE TEATRELOR DE VARĂ

Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" prezintă în cadrul actualei stagiuni estivale o serie de spectacole pe scenele teatrelor de vară din Capitală. Astfel, la Teatrul de vară Herăstrău vor avea loc reprezentații cu „D-ALE CARNAVALULUI" — sîmbătă 5, duminică 6, luni 7 și vineri 11 iulie; „COMEDIE PE ÎNTUNERIC" — vineri 4 iulie; „PHOTO FINISH" — marți 8, miercuri 9 și joi 10 iulie.

Spectacolul „D-ALE CARNAVALULUI" este programat, de asemenea, în zilele de sîmbătă 12 și duminică 13 iulie, pe scena Teatrului de vară „Nicolae Bălcescu". Reprezentațiile încep la orele 20,30.

Biletele se vînd zilnic, între orele 10—13 și 17—20, la casa teatrului din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1 (Podul Izvor), telefon 14 60 60, iar în zilele spectacolelor și la casele teatrelor de vară respective.

Opera de artă, oglindă expresivă a realității

(Urmare din pag. I)

mari perspective în viitor. Tocmai de aceea introducerea în literatură a universului inedit pe care îl oferă socialismul, a problemelor fundamentale ale existenței omului în noua societate constituie o condiție hotărîtoare a valorii și trainiciei operelor literare și artistice.

Legată implicit de ideologie, artei îi sînt comune în primul rînd cauza și scopul, altfel spus : sursa de inspirație și mesajul. Morala socială, conștiința idealului social, categoria politicului alimentează sursa de inspirație într-o simbioză perfectă pentru autor, angajîndu-l astfel, prin toate datele esențiale, în timpul și epoca sa. Șansa scriitorului autentic este de a găsi în socialism complexitatea relațiilor, noutatea lor. De aici și credința că socialismul va genera arta mare a secolului nostru.

Inspirația se hrănește din social, din aspectele cele mai elocvente ale realității. Realitatea cea de toate zilele cuprinde, mai ales, o valoare intrinsecă a semnificației subiectului, amplificată și adîncită de talentul creatorului. S-a declarat de multă vreme că marile cărți, începînd cu Iliada, au oglindit veridic — chiar dacă simbolic, metaforic, alegoric etc. — realitatea. Veridicul, în sensul adînc și complex, implică o viziune politică amplă asupra trecutului, prezentului și a viitorului, implică observații de amănunt cu largă putere generalizatoare, căci trucajele realității îi vor apărea cititorului întotdeauna ca neartistice. Confruntarea zilnică cu viața țării noastre, a poporului căruia îi aparținem, cu mersul evenimentelor, cu înțelesul istoriei, cu politica și sociologia — iată coordonate prin care sînt convinsă că scriitorul contemporan poate conferi operei sale perenitate, forță de penetrație în conștiința maselor. Și, totodată, îndatoriri firești față de generozitatea cititorului de a crede în capacitatea creatoare a scriitorilor, de a aștepta cu încredere opere substanțiale.

Tot ce e omenesc implică mesaj — depinde numai de fasciculul de lumină pe care îl aruncă artistul, de intensitatea lui. Bineînțeles, mesajul este tot o problemă de generozitate, care se leagă de personalitatea autorului, de claritatea ideilor sau de confuzia în care plutesc.

Iată de ce chemarea adresată scriitorilor în Tezele pentru Congresul al X-lea al partidului de „a rămîne consecvenți mesageri ai spiritualității poporului nostru, exprimînd prin opere originale, autentice, specificul societății socialiste" găsește un ecou unanim, o adeziune unanimă. Căci mesajul este punctul de vedere rațional al celui care își controlează funcționalitatea creației ; iar în fața societății este actul de identitate al artistului. Ca scriitor nu poți decît să te afli înnobilat dăruindu-ți „uneltele" slujirii unor asemenea idei, menite să te unească strîns cu destinele poporului tău.

Sînt cîteva din gîndurile și sentimentele de adîncă încredere în prezentul și viitorul patriei socialiste, în literatura care-și așteaptă noi împliniri, pe care le generează documentele pregătitoare ale Congresului al X-lea al partidului, supuse dezbaterii publice, documente față de care a-ți exprima adeziunea plenară înseamnă a conferi existenței tale semnificația unui act profund civic.

PREMISE FAVORABILE UNUI CLIMAT DE PACE

(Urmare din pag. I)

Desigur, realizarea securității europene este o problemă pe cît de importantă, pe atît de complexă. Ea nu poate fi rezolvată de la o zi la alta. Sînt necesare eforturi susținute, trebuie explorate toate căile menite să apropie statele europene, să faciliteze soluționarea diverselor probleme de care depind liniștea și securitatea popoarelor de pe continentul nostru. În acest sens, colocviul organizat de Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale din România a răspuns tocmai interesului pe care-l manifestă popoarele Europei pentru găsirea modalităților care să ducă la crearea unui climat de bună vecinătate și colaborare, prilejuind un interesant și util schimb de opinii.

Care sînt după părerea dv. modalitățile concrete de acțiune pentru a se progresa pe calea destinderii ?

În abordarea problemelor care privesc securitatea cred că trebuie pornit de la interesele fundamentale ale popoarelor europene, de la pozițiile constructive care se manifestă pe continent. Mi se pare că ar fi nejust să contrapunem unitatea țărilor socialiste unității Europei, securitatea în Europa, securității în lume. Cred că, dimpotrivă, unitatea țărilor socialiste asigură premise favorabile pentru înfăptuirea securității europene, tot așa cum asigurarea unui climat de încredere și de pace pe continentul nostru deschide largi perspective pentru pacea generală. Existența celor două sisteme, socialist și capitalist, nu poate genera, prin ea însăși, încordare. Sursele de încordare și suspiciune din Europa au la origine activizarea N.A.T.O., lipsa de dorință din partea unora de a recunoaște R.D.G. și, în general, de a recunoaște frontierele postbelice, pretențiile teritoriale etc. De aceea, considerăm că esențial pentru a se progresa pe calea destinderii este tocmai conjugarea eforturilor pentru înlăturarea surselor de încordare, a tuturor obstacolelor care împietează evoluția normală a relațiilor dintre state.

În acest context, cum apreciați rolul cooperării intereuropene pentru a realiza o mai bună cunoaștere și înțelegere între statele continentului nostru ?

Fără îndoială, un rol concret, deosebit de însemnat pentru cauza securității și destinderii, are intensificarea cooperării intereuropene pe cele mai diverse planuri. Am în vedere dezvoltarea colaborării economice, culturale, științifice, dezvoltarea generală a relațiilor bi și multilaterale. Bineînțeles, cu aceasta nu se rezolvă problemele politice, care rămîn un obiectiv de maximă însemnătate. Între ele există însă o strînsă legătură. Considerăm că soluționarea treptată a problemelor politice va contribui foarte mult la deblocarea căilor circuitului de valori materiale și spirituale între țările europene.

Credeți că trebuie stabilită o ordine a priorităților ?

Important este să se facă tot ceea ce poate contribui la crearea unei atmosfere de respect reciproc, de apropiere și înțelegere între statele europene, ceea ce duce implicit la asigurarea securității în Europa — țelul major spre care tind popoarele noastre.

Cum apreciați diferitele inițiative în direcția pregătirii unei conferințe a statelor europene ?

Sînt binevenite orice inițiative care își propun ca obiectiv îmbunătățirea climatului internațional. Cred că în zilele noastre opinia publică reprezintă o puternică forță care poate determina în mare măsură un curs pozitiv în viața internațională, poate să aducă o contribuție prețioasă la rezolvarea marilor probleme care confruntă lumea contemporană. În ce privește problemele securității europene, fără îndoială că reprezentanții opiniei publice întruniți într-un congres al popoarelor vor avea un cuvînt important de spus. O mare însemnătate ar prezenta o conferință a statelor europene, așa cum se preconizează în Apelul de la Budapesta, bineînțeles în condițiile unei pregătiri corespunzătoare. Referindu-mă din nou la colocviul la care am participat, apreciez că a fost o inițiativă binevenită. Este un merit al gazdelor că au asigurat desfășurarea cu succes a acestei reuniuni. Firește, este greu să poți da o apreciere asupra tuturor propunerilor și ideilor aduse în discuție în cursul a trei zile. Se poate spune însă, în ansamblu, că a fost un dialog pozitiv, constructiv, care a permis un schimb liber de păreri, de natură să contribuie la o mai bună cunoaștere reciprocă a punctelor de vedere, la o mai bună înțelegere.

viața internațională

Tensiune în creștere la Seul

Ciocniri violente între studenți și poliție

SEUL 1 (Agerpres). — Pentru a patra zi consecutiv, Seulul, capitala sud-coreeană, oferă imaginea unui vulcan la început de erupție: în ciuda represiunilor masive, alți aproximativ 7 000 de studenți au părăsit sălile de cursuri și au invadat străzile, pentru a organiza noi demonstrații de protest. Revolta tinerilor sud-coreeni, relatează corespondenții agențiilor de presă, a fost provocată de noul proiect de amendament la „constituție" menit să permită președintelui Pak Cijan Hi să-și prelungească mandatul încă patru ani. Între studenți și poliție au avut loc ciocniri violente punctate ritmic fie de exploziile înțepătoare ale grenadelor cu gaze lacrimogene, fie de bufniturile pietrelor de pavaj. Potrivit agenției France Presse, au fost răniți 200 de studenți și 185 de polițiști. Numeroși studenți au fost arestați.

STARE DE URGENȚĂ ÎN ARGENTINA

BUENOS AIRES 1 (Agerpres). — Președintele Juan Carlos Ongania a decretat starea de urgență pentru a preveni noi tulburări ce ar putea izbucni ca urmare a asasinării lui Augusto Vandor, unul dintre principalii lideri ai Conferinței Generale a Muncii din Argentina. Este pentru prima oară cînd guvernul președintelui Ongania adoptă o asemenea măsură. Ultima dată starea de urgență a fost instaurată în Argentina în timpul mandatului președintelui Arturo Frondizi în 1960, cu prilejul grevei de 54 de zile a funcționarilor bancari.

În semn de protest împotriva asasinării liderului lor, muncitorii din întreprinderile metalurgice au anunțat pentru miercuri o grevă. Poliția a operat o serie de arestări, printre cei reținuți aflîndu-se un alt lider al C.G.M., Raimundo Ongaro.

MOZAMBIC

SUCCESE ALE PATRIOȚILOR DIN PROVINCIA NYASSA

DAR ES SALAAM 1 (Agerpres). — Patrioții din Mozambic au încercuit principalul centru administrativ al provinciei Nyassa, anunță un comunicat al Frontului de Eliberare din Mozambic (Frelimo), difuzat la Dar-Es-Salaam. Potrivit comunicatului, detașamentele Frelimo au organizat ambuscade pe căile de comunicație care leagă Villa-Cabral cu principalele posturi militare. A fost, de asemenea, distrus postul militar Oliveira din provincia Nyassa. În timpul acestei acțiuni, mai mulți soldați portughezi au fost uciși.

A 15-a reuniune cvadripartită în problema Orientului Apropiat

• DATA VIITOAREI ÎNTÎLNIRI N-A FOST STABILITĂ

NEW YORK 1 (Agerpres). — Marți, la New York a avut loc a 15-a reuniune a reprezentanților permanenți la O.N.U. ai Franței, Marii Britanii, S.U.A. și U.R.S.S. consacrată căutării căilor de reglementare a crizei din Orientul Apropiat, care să fie recomandate părților direct interesate.

În comunicatul dat publicității la încheierea reuniunii se anunță că între cele patru guverne au loc „consultări importante" în legătură cu situația din Orientul Apropiat și, în consecință, data viitoarei reuniuni a reprezentanților permanenți va fi fixată ulterior. Între timp, grupul de lucru înființat de ambasadorii celor patru țări la O.N.U. își va continua activitatea și „un contact corespunzător va fi menținut cu părțile interesate".

• ȘEDINȚA CONSILIULUI DE SECURITATE

NEW YORK 1 (Agerpres). — Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a întrunit luni, la cererea Iordaniei, pentru a discuta situația din partea arabă a orașului Ierusalim, aflată sub ocupația militară a Israelului. Reprezentantul iordanian, El Farra, care a luat primul cuvîntul, a acuzat Israelul de a fi „violat rezoluția Consiliului din 21 mai 1968" prin adoptarea unei legislații menite să schimbe statutul acestui oraș și să anexeze partea iordaniană aflată sub ocupația trupelor israeliene. Reprezentantul Israelului, Yosef Tekoah, a declarat drept răspuns că guvernul său intenționează să mențină în permanență „unitatea și integritatea Ierusalimului".

Au mai luat cuvîntul reprezentanții R.A.U. și Arabiei Saudite.

• AVIOANE ISRAELIENE AU ATACAT DOUĂ LOCALITĂȚI DIN IORDANIA

AMMAN. — Un purtător de cuvînt al armatei iordaniene a declarat că cinci avioane cu reacție israeliene au atacat marți dimineața orașele iordaniene Wadi Shoueb și Ash-Shuna, situate în partea de sud a văii Iordanului. El a menționat că în cursul acestui raid avioanele israeliene au provocat pagube materiale. Un soldat iordanian a fost omorît, iar o persoană civilă a fost rănită.

★

TEL AVIV. — Un purtător de cuvînt al armatei israeliene a declarat că mai multe avioane israeliene au bombardat marți dimineața baze ale grupurilor de rezistență palestiniene situate în regiunea Ardjan și Shuneth Numarin, de pe teritoriul Iordaniei. Purtătorul de cuvînt a precizat că toate avioanele s-au reîntors la baze, după o misiune de scurtă durată.

VIETNAMUL DE SUD

BAZE INAMICE SUB FOCUL ARTILERIEI F. N. E.

SAIGON 1 (Agerpres). — După cum relatează agențiile de presă, în noaptea de luni spre marți forțele patriotice sud-vietnameze au lansat atacuri, precedate de bombardamente de artilerie, asupra mai multor obiective strategice americano-saigoneze din diferite provincii ale Vietnamului de sud. Astfel, tabăra forțelor speciale americane de la Ben Het, situată în zona Platourilor Înalte, care continuă să fie de mai multe săptămîni inconjurată de detașamente ale F.N.E., a fost supusă unui puternic bombardament de artilerie. De asemenea, au fost ținute ore în șir sub tirul artileriei forțelor patriotice baza de la Vandergrift, din regiunea septentrională a Vietnamului de sud, cîteva unități americane aflate în apropiere de localitatea Tam Ky, precum și cartierul general al unei brigăzi a S.U.A. din regiunea Saigonului.

★

PNOM PENH 1 (Agerpres). — Președintele Guvernului revoluționar provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, Huynh Tan Phat, care face o vizită oficială în Cambodgia, a fost primit de prințul Norodom Sianuk, șeful statului cambodgian. Cu această ocazie, între Norodom Sianuk și Huynh Tan Phat a avut loc o convorbire. Presa khmeră informează că în timpul întrevederii, președintele Guvernului revoluționar provizoriu a exprimat mulțumiri poporului cambodgian pentru sprijinul acordat poporului Vietnamului de sud. Șeful statului cambodgian a menționat la rîndul său că țara sa va acorda și pe viitor sprijin necondiționat guvernului revoluționar provizoriu și poporului sud-vietnamez.

HANOI 1 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al M.A.E. al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care protestează împotriva bombardamentelor întreprinse de avioane americane „B-52" în partea de nord a zonei demilitarizate.

Ministrul comerțului exterior al României primit de premierul Iranului

TEHERAN 1 — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: Ministrul comerțului exterior al României, Cornel Burtică, care participă la sesiunea de la Teheran a comisiei mixte ministeriale româno-iraniene, a fost primit marți de primul ministru Amir Abbas Hoveida. Convorbirea cordială care a avut loc cu această ocazie s-a referit la continua dezvoltare a colaborării româno-iraniene și la alte probleme de interes comun. La întrevedere au participat Alinaghi Alikhani, ministrul iranian al economiei, și Pavel Silard, ambasadorul României la Teheran.

În aceeași zi, Cornel Burtică a făcut o vizită președintelui Companiei Naționale a Petrolului iranian, M. Eghbal, ministrului agriculturii, H. Zahedi, la Organizația Planului și la Banca de investiții industriale. Cu aceste ocazii, ministrul comerțului exterior, Cornel Burtică, a purtat convorbiri privind evoluția cooperării economice și comerciale dintre România și Iran. Întrevederile s-au desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

VIENA

MANIFESTARE ÎNCHINATĂ ANIVERSĂRII NAȘTERII LUI NICOLAE BĂLCESCU

VIENA 1. — Corespondentul Agerpres, P. Stăncescu, transmite: La Viena a avut loc o manifestare cu prilejul împlinirii a 150 de ani de la nașterea marelui patriot și istoric român, Nicolae Bălcescu. Festivitatea s-a desfășurat sub auspiciile Comisiei austriece pentru UNESCO. Despre viața și opera lui Nicolae Bălcescu a vorbit prof. univ. dr. Thorvi Eckhart.

Au asistat personalități ale vieții științifice austriece, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, un numeros public. A fost prezent Gheorghe Pele, ambasadorul României la Viena.

După conferință a urmat un program artistic susținut de corul ansamblului coral al coloniei române din Viena și de artiști români aflați în capitala Austriei.

Noi incidente în Malayezia

KUALA LUMPUR 1 (Agerpres). — Deși situația creată în Malayezia ca urmare a violentelor tulburări izbucnite după alegerile generale s-a ameliorat sensibil în ultimele săptămîni, continuă să fie totuși semnalate incidente izolate. Astfel, luni noaptea, în capitala țării, Kuala Lumpur, au fost semnalate alte patru incendii provocate de grupuri tulburente precum și ciocniri între acestea. În localitatea Malacca, situată la 145 kilometri de Kuala Lumpur, s-au produs, de asemenea, noi incidente în cursul cărora au fost ucise 4 persoane și mai multe au fost rănite.

ITALIA Încheierea Congresului Partidului Democrat-Creștin

ROMA 1 (Agerpres). — La Palazzo dei Congressi din Roma s-au încheiat, în cursul nopții de luni spre marți, după patru zile de dezbateri, lucrările celui de-al II-lea Congres al Partidului Democrat-Creștin din Italia.

Desfășurat într-un moment cînd în întreaga țară au loc puternice mișcări revendicative în sprijinul adoptării unor măsuri care să asigure progresul economic, politic și social al țării, Congresul P.D.C. a prilejuit discuții deosebit de pasionate în cursul cărora s-au înfruntat uneori de o manieră „violentă", cum scrie agenția France Presse, diversele curente care macină în momentul de față unitatea acestui partid guvernamental.

Deși dezbaterile au fost aprinse, nu s-au înregistrat răsturnări spectaculoase. Configurația noului Consiliu național, organul suprem al Partidului Democrat-Creștin, nu diferă de cea dinaintea Congresului. Majoritatea condusă de Mariano Rumor și Flaminio Piccoli, secretarul național al P.D.C., s-a păstrat aproape intactă.

Observatorii politici apreciază însă că este de așteptat ca la apropiata reuniune a Consiliului Național (care va avea loc peste trei săptămîni) „stînga" democrat-creștină să pună din nou în discuție problema constituirii unei majorități interne lărgite a partidului din componența căreia să facă parte toate curentele actuale ale P.D.C.

G. Heinemann a preluat funcția de președinte al R. F. a Germaniei

BONN 1 (Agerpres). — Noul președinte al Republicii Federale a Germaniei, Gustav Heinemann, a depus marți dimineața jurămîntul în fața Bundestagului, marcînd astfel preluarea oficială a funcției sale. Cu acest prilej, el a declarat că prima sa îndatorire este să servească pacea. „În afara păcii nu poate fi existență", a spus Heinemann în fața Bundestagului. Vorbind despre relațiile intereuropene, noul președinte a declarat: „A venit timpul pentru o discuție generală asupra salvgardării păcii în întreaga Europă".

★

Gustav Heinemann, s-a născut în 1899 în localitatea Schwelm din bazinul Ruhr. El a studiat dreptul și istoria la universitățile din Münster, Marburg, München și Berlin. Înainte și în timpul celui de-al II-lea război mondial, Heinemann a fost unul dintre conducătorii aripii antinaziste a bisericii evanghelice germane. În 1949, Heinemann a fost numit ministru de interne în primul guvern al lui Adenauer. Cu un an mai tîrziu, el a demisionat în semn de protest împotriva politicii de reînarmare a Germaniei occidentale. După ce a ieșit din partidul Uniunea creștin-democrată, el a fondat, în 1952, „Partidul Populist Pangerman", care după puțin timp s-a dizolvat. Atunci el a aderat la Partidul social-democrat.

LA PORT OF SPAIN... DOAR DECLARAȚII DE BUNE INTENȚII

În ultimele două luni au avut loc numeroase reuniuni și consultări succesive dedicate situației Americii Latine și relațiilor acesteia cu S.U.A. Ultima, cea de-a șasea sesiune a Consiliului interamerican economic și social, a avut loc la Port of Spain (Trinidad-Tobago). Anterior, reuniunea de la Vina del Mar trecuse în revistă situația economico-socială a țărilor latino-americane, prezentînd pentru prima oară o platformă limpede de revendicări.

Întîlnirea inițiată la nivel tehnic și apoi la nivel ministerial, s-a soldat cu abolirea parțială a așa-numitei „clauze de aditionalitate", care obligă țările latino-americane să cheltuiască creditele obținute în S.U.A. pentru a achiziționa produse numai pe piața nord-americană, la prețuri de regulă între 25 pînă la 40 la sută superioare față de alte piețe. În prezent 98 la sută din împrumuturile acordate Americii Latine sînt afectate de aceste clauze, prin care latino-americanii sînt împiedicați să cumpere acolo unde e mai convenabil intereselor lor. Subsecretarul de stat Charles Meyer a lăsat să se înțeleagă că valabilitatea acestei măsuri depinde de ratificarea ei de către Congres, deci rămîne de văzut dacă va ajunge să se aplice în practică.

CORESPONDENȚĂ DIN RIO DE JANEIRO DE LA V. OROS

Reprezentantul S.U.A a adăugat promisiunea că la reuniunea din iulie de la Paris a organizației economice de cooperare pentru dezvoltare (O.E.C.D.), S.U.A. vor prezenta o listă de produse latino-americane care ar putea face obiectul unui tratament preferențial în comerțul internațional. Pe de altă parte, însă, el a respins un memorandum de nouă puncte elaborat de reprezentanții latino-americani, care repeta în esență revendicările conținute în carta de la Vina del Mar, solicitînd Statelor Unite angajamentul de a da un răspuns acestor revendicări pînă cel tîrziu la 30 septembrie a. c. „pentru a înlătura obstacolele din calea dezvoltării economice și sociale a Americii Latine".

În aceste condiții, rezoluția finală a reuniunii de la Port of Spain este întocmită în termeni generali, rezumîndu-se la afirmații despre necesitatea de a se defini o nouă optică a cooperării în emisferă, de a se crea condiții ca aspirațiile formulate în documentul de la Vina del Mar să fie luate în considerare. Așa stînd lucrurile, sesiunea nu marchează un avans, cum se prevăzuse, în ansamblul consultărilor din ultima vreme consacrate reformulării relațiilor inter-americane, ci mai curînd reprezintă consemnarea unor declarații de bune intenții.

INDIRA GANDHI: „Blocurile militare creează tensiune în relațiile dintre state"

DJAKARTA 1 (Agerpres). — „Părerea noastră este că nu ar trebui să existe blocuri militare. Asemenea alianțe creează tensiune în relațiile dintre state, mai degrabă decît destindere" — a subliniat primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, într-o declarație făcută cu ocazia vizitei sale la Djakarta. În același timp, Indira Gandhi s-a pronunțat în favoarea unui sistem de garanții pentru securitatea statelor, care ar putea fi eventual stabilite în cadrul Organizației Națiunilor Unite.

Referindu-se la problema staționării trupelor Australiei și Noii Zeelande în Malayezia și Singapore după retragerea trupelor britanice, primul ministru al Indiei a subliniat că „Trupele străine nu pot oferi unei țări o securitate reală".

S. U. A. ȘI PIAȚA COMUNĂ într-o nouă dispută comercială?

BRUXELLES 1 (Agerpres). — Între Statele Unite și Piața comună se conturează un nou conflict comercial. Comisia Pieței comune a făcut cunoscută instituirea unui sistem de prețuri minimale care afectează livrările de fructe și conserve de legume din S.U.A. către țările membre ale C.E.E. În prezent, valoarea exporturilor de conserve ale S.U.A. în Piața comună se ridică la aproximativ 30 milioane dolari anual

Reprezentanții guvernului american au anunțat că se vor adresa organizației G.A.T.T. de la Geneva pentru a cere despăgubiri, invocînd încălcarea art. 11 din statutul G.A.T.T. Cercurile oficiale de la Washington au declarat că „deocamdată nu vor adopta contramăsuri unilaterale, dar că această eventualitate nu trebuie exclusă în viitor".

★

PARIS. Miniștrii de finanțe ai celor șase țări membre ale Pieței comune urmează să se întîlnească la 17 iulie, în capitala Belgiei, în încercarea de a stabili un punct de vedere comun în problema drepturilor speciale de tragere de la Fondul Monetar Internațional.

Ministrul industriei chimice al României, Alexandru Boabă, care se află într-o vizită în R.D.G. la invitația ministrului industriei chimice, Gunther Wyschofsky, a vizitat în cursul zilei de luni rafinăria și Combinatul chimic din orașul Schwedt. În seara aceleași zile, Gunther Wyschofsky a oferit un dineu în cinstea ministrului român.

Adepții creării unui stat autonom Telengana continuă să producă incidente în statul indian Andhra Pradesh. La Jammareddy, localitate situată la 100 km nord de Hyderabad, a avut loc o demonstrație la care au participat aproximativ 2 000 de persoane. Intervenția poliției, care a deschis focul asupra manifestanților, a dat naștere unor ciocniri violente, soldate cu rănirea mai multor persoane. Incidente similare s-au produs și în alte puncte ale regiunii Telengana.

În peste 500 de localități din Japonia au avut loc ieri mitinguri și demonstrații de protest în apărarea conținutului democratic al învățămîntului din Japonia. La aceste acțiuni au luat parte peste 500 000 de studenți, profesori universitari, reprezentanți ai sindicatelor japoneze.

Festivitățile de la Caernarvon. Moștenitorul tronului Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Charles de Windsor, a fost investit marți, în mod oficial, cu titlul de Prinț de Wales. Atmosfera de carnaval care domnea în jurul castelului de la Caernarvon (Țara Galilor), unde a avut loc ceremonia investirii, a fost însă tulburată de acțiunile naționaliștilor galezi, soldate pînă în prezent cu doi morți. Ei cer despărțirea Țării Galilor de Regatul Unit și se opun acordării titlului de Prinț de Wales moștenitorului Coroanei britanice.

Tîrgul internațional de la Kinshasa. Luni, în prezența președintelui Republicii Democratice Congo, Joseph Mobutu, a avut loc deschiderea primei ediții a Tîrgului internațional de la Kinshasa. În cuvîntul de deschidere, atît ministrul afacerilor externe al Congoului, J. Bomboko, cît și comisarul general al Tîrgului, Thomas Tumba, au arătat că prezența României la acest tîrg constituie o manifestare a dorinței de dezvoltare a cooperării economice și tehnice dintre cele două țări. Pavilionul românesc a fost vizitat de ministrul afacerilor externe, J. Bomboko.

La Comitetul orășenesc de partid Sofia a avut loc o consfătuire în cadrul căreia au fost discutate măsurile care se impun în vederea înlăturării urmărilor ploilor torențiale însoțite de grindină căzute în ultimul timp asupra capitalei bulgare și a împrejurimilor sale. Potrivit unor date prealabile, pagubele pricinuite de aceste calamități naturale se ridică la cîteva milioane de leva.

Autopsia asupra corpului fostului premier congolez Moise Chombe a confirmat că moartea a fost naturală, ea datorîndu-se, așa cum se anunțase anterior, unei crize cardiace. Buletinul medical dat publicității la Alger pune capăt zvonurilor privind o posibilă sinucidere în închisoare a fostului premier.

agențiile de presă transmit:

Greva de 48 de ore a feroviarilor italieni a luat sfîrșit marți seara. Această grevă a paralizat traficul feroviar în proporție de 25 la sută și a provocat întîrzieri de mai multe ore în orariul trenurilor atît pe liniile interne cît și internaționale. Pe de altă parte, la 1 iulie au început noi greve ale funcționarilor din organele judecătorești, funcționarilor poștali feroviari, muncitorilor de la fabrica de frigidere din nordul Siciliei. Greviștii cer îmbunătățirea salariilor.

Furtuni violente însoțite de ploi torențiale s-au abătut în ultimele două zile asupra insulei japoneze Kyushu. Potrivit primelor aprecieri, 55 de persoane au pierit înecate sau prinse în puternice alunecări de teren; alte 100 se află în stare gravă.

Generalul Lemnitzer a transmis marți împuternicirile de comandat suprem al forțelor militare N.A.T.O. din Europa generalului american Andrew Goodpaster. Lemnitzer a ocupat această funcție timp de șase ani și jumătate.

Mari zăcăminte de gaz natural au fost descoperite în provincia Derizeri din sud-vestul Turciei, a anunțat ministrul turc al energiei. Guvernul intenționează ca anul viitor, după încheierea cercetărilor, să treacă la exploatarea zăcămintelor.

Colonia Ifni, aflată timp de 110 ani sub stăpînire spaniolă, a fost retrocedată luni oficial Marocului, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la Sidi Ifni, singurul oraș existent în acest teritoriu arid. Acordul de retrocedare fusese încheiat între cele două țări în luna ianuarie a acestui an.

Membrii echipajului navei „Apollo-11" sînt supuși, începînd de luni, unui regim strict de pre-carantină astfel încît să nu existe posibilitatea unei contaminări cu boli, bacterii sau microorganisme de pe Pămînt. La conferința de presă de sîmbătă, ei vor fi despărțiți de ziariști printr-un perete de sticlă.

Insecticid în pîine. Peste 500 de persoane din Damasc, capitala Siriei, au fost transportate la spital în stare gravă... pentru că la brutăria ce le aproviziona, cineva a avut neașteptata inspirație să înlocuiască sarea cu un insecticid puternic. Victimele s-au întors însă acasă tefere și nevătămate, după un scurt tratament corespunzător.

Aproximativ 130 de locuitori basci din nordul Spaniei se află în închisorile militare, anunță agenția Associated Press, citînd surse militare informate. Aceștia sînt acuzați de a fi luat parte la mișcarea naționalistă separatistă bască împotriva căreia autoritățile de la Madrid au luat, în urmă cu cîteva luni, măsuri severe.

Liderul ciprioților turci, Rauf Denktash, a declarat la Ankara că tratativele intercomunitare din Cipru trebuie să continue. El a exprimat, totodată, părerea că nu trebuie fixată nici o limită de timp pentru încheierea acestor tratative. „Este un fapt pe care l-am acceptat, a spus Denktash ziariștilor, că problemele noastre nu pot fi rezolvate prin recurgerea la arme".

Autoritățile federale nigeriene au făcut cunoscut organizațiilor internaționale care iau parte la acțiunea largă de ajutorare a populației biafreze că își pot relua activitatea. Ele au precizat totuși că zborurile avioanelor de transport, care vor avea ca punct de plecare obligatoriu aeroportul din Lagos, vor fi permise numai în cursul zilei.

Colonia Ifni, aflată timp de 110 ani sub stăpînire spaniolă, a fost retrocedată luni oficial Marocului, în cadrul unei ceremonii care a avut loc la Sidi Ifni, singurul oraș existent în acest teritoriu arid. Acordul de retrocedare fusese încheiat între cele două țări în luna ianuarie a acestui an.

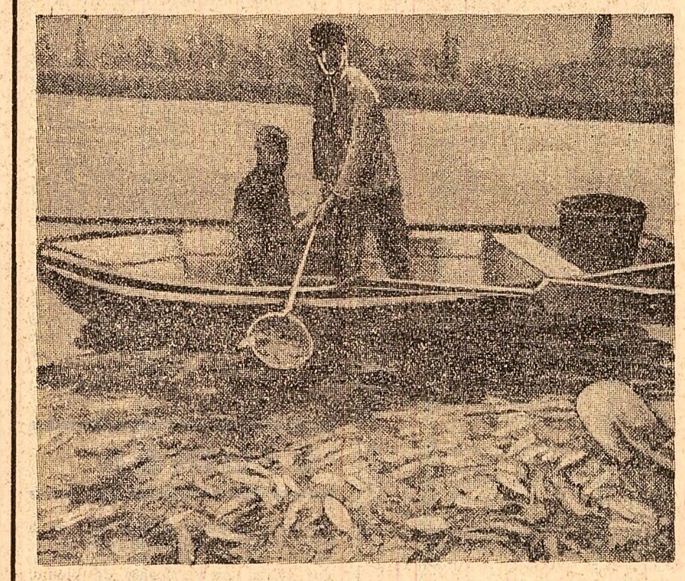

În urma vărsării în Rin a insecticidului „Endosulvan", fabricat de societatea „Farbwerke Hoechst" au pierit milioane de pești. **În fotografie:** peștii morți care formează bancuri întregi sînt scoși din Rin

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360